„Și am auzit ca un glas de mulțime multă și ca un vuiet de ape multe și ca un bubuit de tunete puternice, zicând: Aliluia! pentru că Domnul Dumnezeul nostru, Atotțiitorul, împără-țește.

Să ne bucurăm și să ne veselim și să-I dăm slavă, căci a venit nunta Mielului și mireasa Lui s-a pregătit,

Și i s-a dat ei să se înveșmânteze cu vison curat, luminos, căci visonul sunt faptele cele drepte ale sfinților." (Apoc. 19/6-8.)

Nunta Mielului

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

... O, copiii Mei, am ținut să reînnoiesc nunta din Cana Galileii și să vă arăt taina nunții creștine. Nunta creștină este o mare taină a bisericii Mele. De aceea vă zic vouă: de nu veți fi curați și cu haină de mireasă îmbrăcați, nu veți sta la masă cu Mine în ziua nunții Mele, în ziua venirii Mele. Haina de nuntă arată viața voastră curată. Trebuie să fiți neprihăniți ca mieii ca să aveți parte de nunta cea mare. O, fiilor, nu vă îngrijorați ce veți pune pe masă la atâta puhoi de creștini. Aveți încredere așa cum a avut Maica Mea acum două mii de ani când am fost poftiți la nunta ucenicului Meu, căci le-am înmulțit vinul și nu le-am făcut nașul de rușine. Și tu, nașule, și tu, socrule, să aveți încredere că nimeni nu va pleca nemâncat de la această nuntă.

Iată, mireasa de azi nu a văzut omul decât la picioare, căci nu și-a ridicat capul din pământ. Am venit la această nuntă cu cinci prooroci, și va rămâne mărturie, căci **ca aceasta nu a mai fost și nici nu va mai fi.** Am adus un îngeraș cu un ciocănel și a spart toate becurile de la policandru și a pus lumânări de ceară curată. Fiți atenți, copiii Mei, că nu dați darul miresei și mirelui, și e Măicuța Domnului, care adună darurile voastre. Păstrați nunta neîntinată, ca să vă bag la masa nunții Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 01-07-1956

***

... Fiilor, în România s-a înfipt sabie, s-a înfipt cuțitul ei până la mâner. Vai de tine, Româ-nie, ce va cădea peste tine! Oițele Mele, ascultați cuvintele Mele, că vine ziua cea mare și va fi amar de cei nepregătiți. Plâng sfinții și îngerii de milă de ce are să vină. Oițele Mele, ascultați și împliniți, că totul e gata. S-a pus muzică să cânte cu o săptămână mai înainte și Mirele S-a pogorât să adune toate mesele. Nunta e mâine, nu e azi, dar fiți gata. (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

S-a pogorât molimă să mănânce toată lâna. De câlți nu se atinge; numai lâna o va roade de tot, de nu se va mai putea înnoda. Viermele are nouă metri lungime și jumătate de metru lățime; roade mereu la lână și nu poate să-l omoare nimeni, decât cel ce l-a trimis. O, știți voi ce este? Este dușmănia, ura, invidia, îngâmfarea, răutatea frate pe frate, creștin pe creștin, că nici în mănăstire nu mai este smerenie. Toți sunt mândri, toți zic că sunt pregătiți, dar cu greu mai găsești maici

smerite; la o sută, de-abia una smerită, dar nu se vor mântui decât cei smeriți. (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*)

Vine nunta, și cine n-are haină de nuntă, nu va putea intra la nuntă. Mulți au haine și de nuntă, dar dacă n-au și cămășuță, nu vor putea intra la nunta Mielului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 10-06-1958

***

... Pe tot pământul lucrează Dumnezeu cu minuni, cu strigări. Fiți atenți, coboară trupuri cerești la trupuri umilite, pe livezi, pe câmpii, în orice împrejurări, și le pune să strige la lume că vine sfârșitul. În minuni lucrează pe tot pământul, căci Dumnezeu nu vrea pierzarea nimănui. Ia aminte, că în unele locuri lucrează Dumnezeu prin gând cum trebuie omul să trăiască pentru Dumnezeu. Of, mii și mii de suflete omenești a trezit de pe drumul pierzării ciobanul de la Maglavit, și strigă neîncetat, dar minunea aceasta pe care a făcut-o Dumnezeu este o pregătire de care nu vă dați seama. **Și să se pătrundă în orice inimă a oricărui trupușor că această pregătire este pentru intrarea la nunta Mielului.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 01-03-1987

***

... Sfârșitul acestui veac se încheie cu nunta Mirelui ceresc, și vrea Dumnezeu mai mulți. De aceea pregătește lucrătorii viei Sale. Puțini mai are Tatăl dintre cei ce au sădit via.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 20-04-1987

***

... Cobor cu toată încrederea că voi culege și Eu ceva pentru fericire. E la fel cum cobori într-o grădină și privești florile sădite și culegi de colea una, de colea una și faci un buchet de flori care-ți sunt dragi, ca să le ai pe masă. Așa și Eu vreau să culeg de pe pământ numai pe cine-Mi place, numai pe cine-l văd că l-aș putea face vrednic să stea cu Dumnezeu la masă, **pentru că îi aduce Dumnezeu de veste că odată cu sfârșitul acestui veac se întocmește nunta Mirelui ceresc, și a plecat pe pământ după meseni**. Nu cheamă la nuntă învățații sau bogații sau pe cei care nu-L vor pe Dumnezeu. Îi cheamă pe cei ce-L iubesc pe Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu , din 22-08-1987

***

Am spus că sfârșitul veacului e cu nunta Mielului. Mirele e și Judecătorul. Mireasa Sa e bisericuța cu cei ce o slujesc și cu toți cei ce au slujit-o și au iubit-o. Tot cerul așteaptă întâi să intre cei de pe pământ la masă, și pe urmă să intre și ei. La nunta pământească dai bani ca să stai la masă. La nunta cerească trebuie pregătire, să fii curat, ca să te îmbrac cu haină strălucită. De acolo nu mai pleci; e pe veci.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 03-03-1988

***

Minune ca aceasta nu mai este alta pe pământ. Are Dumnezeu fel de fel de minuni pe tot pământul, dar ca aici, unde coboară Însuși Duhul Celui ce Și-a întins mâinile pe cruce, nu e. V-am spus că se întocmește în tot cerul sfânt o nuntă cerească. Cum într-o familie se pregătesc niște miri cu mult timp înainte de ziua nunții, așa și Eu te pregătesc pe tine, poporul Meu. Am întins mesele

și am plecat pe pământ după meseni, să-i pregătesc pe voia Mea. Am și în cer meseni. E plin cerul de meseni, dar nu intră nimeni la nuntă până nu-Mi aduc mesenii Mei de pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 02-04-1989

***

O, copii ai Ierusalimului cel coborât cu Mine prin această lucrare! Iată-Mă cu voi prin cuvânt. Ferice celor ce au încăpere pentru nașterea cuvântului Fiului lui Dumnezeu, Care lucrează din veac și până-n veac prin cuvânt. Iată, am sunat și v-am cules de la locurile voastre ca să stăm și să cinăm din nou. Pace vouă! Eu sunt cina cea tainică din care vă hrăniți voi împreună cu Mine. Eu sunt Mirele, voi sunteți mireasa Mea cea adevărată, cea cu candela aprinsă, cea înțeleaptă, care știe de la Mine cum să vegheze, cum să se îmbrace și cine s-o îmbrace.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1993

***

O, dacă Eu nu aș fi scurtat apăsarea acestor zile, nu ar mai sta nici un trup înaintea Mea, dar pentru cei cu duhul smerit, Eu ascund fața urgiilor care sunt peste lume ca să încerce pe toți câți locuiesc pe pământ. (Referire la revoluția din 1989, n.r.) Iar tu, Românie, vei fi Mie domnie, și cel necurat va fi luat din tine. Scoală-te, ca să-Mi auzi glasul și ca să cinez cu tine, căci Tatăl Meu așează în tine nuntă cerească și biserică curată, și va da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1993

***

Am venit să te așez în grădina raiului, măi Israele. Vrei, tată? În grădina raiului sunt Eu, Domnul, și cu sfinții, și cu proorocii, și cu cei asemenea Mie, și stau la masă în adunare de sfinți. **Și ce se mănâncă în grădina raiului? Ce trebuie să mănânci tu dacă vrei să trăiești în această grădină?** Dar să nu mănânci numai cu gura, măi Israele, că **în grădina raiului se mănâncă cu inima, cu mintea, cu simțurile tale, cu cugetul tău, cu dragostea ta, nu cu gura, tată. Mâncarea din grădina raiului e legea Mea, e legea lui Dumnezeu, și pe ea s-o mănânci ca să poți sta în grădina raiului. Legea ascultării, aceasta este legea lui Dumnezeu. Mănâncă, tată, legea lui Dumnezeu mai mult decât pâinea mâinilor tale.** Mănâncă Scriptura, măi Israele, dar să nu mănânci din ea ce au mâncat cei neascultători de Dumnezeu, și să mănânci ca poporul Israel din pustie în vremea ascultării lui, că lor le-am dat grădina raiului, și ei au ieșit apoi afară din ea, din legea Mea, și au luat legea lor, adică voia lor, și au lepădat-o pe a Mea, până la sfârșitul lui Israel, și Eu am scris lege împotriva legii lor, pentru că Eu am văzut înainte ceea ce avea să facă Israel, și s-au scris peste Israel legi împotriva păcatului, spre pedepsirea păcatului, spre ispășirea păcatului. Dacă Israel ar fi mâncat ce i-am dat Eu în pustie, n-ar mai fi ajuns să mănânce iar trupuri, și ar fi mâncat hrana cerească, mana care venea în fiecare zori de zi peste Israel.

Măi Israele, vine iar vremea aceea, vine iar peste Israel, căci ceea ce a fost, iarăși este, iarăși va fi; vine iar pâine din cer peste Israel, dar dacă nu vei fi, măi creștine, la numărătoarea celor ascultători, tu nu vei avea pâinea aceea. Vine vremea să nu se mai strice haina de pe tine dacă te voi găsi îmbrăcat așa cum te-am învățat Eu, dacă te voi găsi ascultând. Dar dacă nu vei avea vrednicia aceasta, vei pierde darul acesta, Israele. Această vreme vine iar, vine numaidecât, că e scris că vine, și dacă nu te găsește în ea și în grădina ei, pe unde crezi că mai poți intra în această

sfințenie? că Eu, ca unul amețit de vin am strigat atâta vreme la tine și am spus: ***«Intră, tată, sub cortul acesta, adică sub ascultare, adică sub sfințenie de inimă și de fire, adică în grădina raiului, măi poporul Meu!».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-1994

***

E dragostea Mea cu tine, Ierusalime, mireasa Mea; e dragostea dintre Mire și mireasă. Un mire și o mireasă sunt curați câtă vreme sunt miri. Așa iubire să fie între Mine și tine, Ierusalime, mireasa Mea de azi, și să nu dorești căsătorie, tată, adică pofte, adică idoli, adică voie după voia ta. Rămâi mireasă, Ierusalime, că mireasa este curată și nu este întinată. Vine lumea, tată, și Mă întreabă de tine; vine în curând, și va fi să-ți arăți veșmântul și statura și lucrarea ta. Vine omul cel înșelat de cele ale veacului acesta; vine ca să se uite la tine și ca să facă ce faci tu, și ca să facă ce fac Eu; vine să învețe lecția vieții fără de moarte. E dragostea Mea cu tine, e cartea Mea cu tine, cartea drumului Meu cu tine, și tu va fi să spui ce a spus Pavel apostolul după ce s-a trezit din sine, după ce M-a prigonit pe Mine și pe fiii bisericii Mele.

Vor veni preoții și arhiereii să le dai și lor ce ai tu și să stea sub slava ta, dar fii mireasă curată, poporul Meu din urmă. Te-am îmbrăcat frumos, tată. Vezi să nu te pătezi, vezi să nu te agăți, vezi să nu-ți pierzi veșmântul. Furtuna e mare și vremea e cețoasă. Vezi să nu te ia vântul, fiule. Vântul, tată, ascultă de Mine dacă tu vei fi cu Mine. Dacă vei fi cu tine, vântului nu-i este teamă de trup.

Eu te cuprind în dragostea Mea, în mantia Mea, și n-ai să mai auzi pe nicăieri cântarea aceasta de dragoste. E dragostea Mea cu tine, Ierusalime, și vreau să ai față după chipul și asemănarea Mea.

Pace vouă, copii și copile din poporul Meu! Ce bine e să fie copil poporul Meu, să fie copil, așa cum Eu am profețit. Dar cine nu este copil, se vede că nu este copil. Iubiți duhul de copil în voi. Copiii nu știu ce este teama. Fiți copii ai Tatălui și ai Fiului și ai Sfântului Duh, și veți pluti pe deasupra.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-1995

***

Îi voi spune la lume că este Dumnezeu. Să vezi tu ce o să-i spun Eu la lume că este Dumnezeu și cum este Dumnezeu. Așează-te, Israele, mireasa Mea, că va vedea lumea că tu ai Mire și că L-ai iubit pe Mirele tău. **Mirele lumii este păcatul, tată, dar Mirele creștinului este Domnul Iisus Hristos. Poporul Meu, tu ești mireasa Mea, fiule**. Să fii mireasă neîntinată, fiule, poporul Meu, căci vai celui ce va fi dat în stânga atunci când vom pune piciorul pe punte, când vom trece portița fericirii! Curăță-te bine, Israele, și curăță-ți simțurile tale, și cu ele să Mă simți pe Mine, că sunt aproape de tine, și cu ele să Mă iubești pe Mine, ca să nu rămâi fără de Mine, fiule, mireasa Mea. Eu sunt fără de păcat, și tot așa vreau să am și mireasa, căci te-am scos din lume ca să te fac vrednic de Mine, poporule, mireasa Mea. Te-am luat din poporul român și vreau să fac din poporul român nuntași la nunta Mea cu tine, Israele, mireasă iubită de Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru România, din 04-03-1995

***

Măi fiilor din popor, stați cuminți, fără să gustați ceva mai înainte de a lua din Paștele

grădinii Mele. Vă veți opri în poartă și veți primi bucățică din binecuvântarea grădinii cuvântului Meu, și vom sui apoi cu puterea aceasta la locul unde am coborât Eu în anul 1955. Vom însemna cu semn nou locul coborârii cuvântului Meu, și se va bucura trâmbița Mea Verginica și va lucra pentru locul în care Eu am petrecut cu cuvântul Meu peste ea. Vom așeza cel dintâi semn *(troiță, n.r.)*, și Eu voi împlini apoi cele proorocite pentru locul acela. Ne vom întoarce la crucea binecuvântării și vom serba prăznuire de înviere și vom cuvânta, fiilor, și vom cânta și ne vom arăta cu lucrare cerească. Aveți, tată, grijă să aveți haină de nuntă, că ziua aceea va fi zi din zilele nunții Fiului lui Dumnezeu și a miresei Sale, ziua ta cu Mirele tău, Ierusalime, mireasă aleasă de Dumnezeu. Iar și iar rostesc cuvânt: aveți grijă să aveți haină de nuntă, haină potrivită nunții, ca nu cumva haina aceasta de nuntă să nu aibă în ea fiu pe potriva ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu le Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim. Duminica Floriilor, din 16-04-1995

***

E mare taină țara Mea română. Trupul ei este de la trupul Meu; anii ei sunt cât anii Mei; nașterea ei este odată cu nașterea Mea. În ziua nașterii Mele Tatăl Meu a plămădit schița acestui popor și a acestui pământ binecuvântat la nașterea Mea și a lui. A născut Tatăl Meu Mire și mireasă și masă de nuntă și praznic de nuntă, și iată, Îmi iau din țara română mireasă și o pețesc, dar Eu spun că am și pețit-o, că tu, Ierusalime, ești mireasa Mea, ești darul Meu din mâna Tatălui, ești iubita Mea, tu, țară română, tu și fiii cei din tine, care sunt dați Mie de Tatăl, precum din Israel Mi-a dat la nașterea Mea o mână de ucenici cu care am pus masă nouă de nuntă.

Iată nunta Mea cu tine, Ierusalime, mireasă dată Mie de Tatăl, din neamul român, și voi odrăsli fii din fii, și se vor naște de sus prin cuvânt, precum am lucrat și la început. Tu vei fi Mie masă de nuntă nouă și de vin nou și de pâine înnoită prin cuvânt și de ungere cerească peste timp, și nimeni nu va birui împotriva ta, poporul Meu cel binecuvântat vreme de patruzeci de ani. De patruzeci de ani te binecuvintez, și Mă pitesc cu tine, popor micuț și sfințit de Cuvântul Creator. Bucură-te, fiule, popor sfințit și binecuvântat! **Am întocmit nuntă cerească în ziua aceasta. E zi de Paști nou, că Eu te-am scos pe tine de sub robia lui faraon cel fără de Dumnezeu și ți-am dat libertatea să te arăți cu Mine, Domnul și Stăpânul tău, Care te hrănește de patruzeci de ani în taină cerească**. Pentru tine, tată, am făcut minune mare, că dacă nu făceam, faraon se sculase să-ți ia viața, fiule, poporul Meu. Dar Eu am nevoie de viața ta, că te-am hrănit cu viață din viața Mea și te-am făcut mare, ca să-Mi fii de folos pentru lucrarea de răscumpărare a omului cel luat din fața Mea. Tu ești un popor mititel, dar puterea Mea te umbrește și te unge cu putere și te îngrădește și te arată mare, fiule mititel, poporule român din români.

… O, Românie, iubita Mea, iată ce am Eu în tine. Am pe poporul cuvântului lui Dumnezeu în mijlocul tău. De patruzeci de ani îl îmbucăturesc cu cuvântul Meu venit cu Mine pe nori, și l-am ținut la adăpost, căci vremea aceasta e vreme de moarte, nu este vreme de viață. Scoală-te spre simțire cerească, Românie numită de Mine cu nume nou, Românie, Ierusalimul Meu cel nou, unit cu Ierusalimul cel de sus, cel din slava cea nevăzută! Scoală-te, iubito! Am în tine un sâmburel mititel, o sămânță nouă, lucrată din cer, și vreau să fac din tine ogorul Meu, și neamul Meu cel sfânt să fac din tine. Israel M-a răstignit și M-a lepădat, și Tatăl Meu M-a dat ție ca să-ți fiu născător și ca să te naști din Mine, din apă și din Duh, din Fiul lui Dumnezeu să te naști, iubito. Trec cu glasul Meu prin poporul Meu, prin porțile Mele, și glăsuiesc peste tine. Las pentru tine știință cerească, și tu să te hrănești cu ea și să crezi născându-te din ea, și să te smulgi din mâna dușmanului de suflet. Las carte pentru tine. Citește, iubito, și răspunde-Mi! Vino spre Mine, că Eu vin

spre tine. Și chiar dacă tu nu vei veni spre Mine, Eu voi veni spre tine, că așa este scris. Iată, te chem la nunta Mea cu mireasa Mea cea luată din tine. **Vino, Românie, să-Mi fii nuntașă la nunta Mea cu poporul Meu cel care a răbdat pe urma Mea, cu mireasa Mea cea gătită de Mine cu straie cerești, cu podoabe cerești. Am străbătut patruzeci de ani de pustiu, ca și odinioară cu Israel, și acum iată-Mă la Iordan cu mireasa cu care am rămas din lume. E zi de veac nou, e zi de Paști nou. Vino, Românie, la ziua Mea de Paști, căci las Paști veșnic în tine, și Îmi încep nunta și Îmi înmulțesc Paștele Meu cel nou, și vin și te sărut cu cuvântul Meu.** Trec ușor pe lângă tine și te mângâi cu grăiri cerești și dau să te trezesc din moarte. Nu te teme, dar scoală-te! Nu mai sta fără Mine, că îți aduc aminte de alegerea ta la nașterea ta. S-au înmulțit câinii și lupii în tine, și tu nu erai așa cum ești. Vino, iubito, spre viață fără de moarte, că stau înaintea ta cu poporul Meu cel mic, care și-a răstignit trupul și voia și pofta cea lumească pentru ca să slujească Duhului Sfânt, și ca să fac din el răscumpărare din moarte peste tine.

E zi de nuntă cerească în cetatea cuvântului Meu. E zi de Paști nou. Chem omul de la moarte la viață, chem omul la viața cu Dumnezeu și nu fără Dumnezeu. E sărbătoarea Mea cu poporul Meu, sărbătoare de trecere, sărbătoare de cer nou și de pământ nou. **E praznic sfânt de nou Ierusalim** și Eu ies cu poporul Meu cel binecuvântat și lucrez cu el peste România.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului, din 23-04-1995

***

Israele român, România Mea, ai auzit, tată, despre o mulțime de dumnezei, căci te-au împresurat dușmanii și au venit la tine în haină de oaie și îți dau târcoale ca să te scoată de la Mine, și păstorii tăi dorm, iubito. Dar nu te mai pleca la șoapte străine, că Eu îți spun ție să nu ai alt dumnezeu afară de Mine. Eu sunt Dumnezeu nu numai pentru că îți spun, ci pentru că M-am arătat că sunt Dumnezeu. Dumnezeii care se vestesc acum nu s-au arătat ca Mine, nu s-au coborât din cer ca Mine, nu s-au înălțat ca Mine și nu sunt ca Mine, din cer.

O, Românie, ortodoxia Mea, tu ai păstrat portretul Meu, portretul împărăției lui Dumnezeu, și nimeni nu l-a mai păstrat ca tine după ce Eu am înviat ca un Dumnezeu. Tu te-ai născut din Mine, Israele român, Israele nou, și tu ești Ierusalimul venirii Mele, precum cel de atunci a fost Ierusalimul pătimirii Mele, Ierusalimul durerilor Mele. Pe tine te-am ales să fii Ierusalimul gloriei Mele, și iată, spre sfârșitul așteptării Mele Eu Mi-am ridicat din tine o mireasă și am pus pe ea straie noi și am suflat peste ea duh de om nou, după chipul și după asemănarea Mea, precum am lucrat la început, și Mi-am gătit în tine sărbătoare și nuntă cerească și masă cerească de nuntă, și vreau să-Mi fii nuntașă, Românie, popor ales de Dumnezeu.

De patruzeci de ani stau ascuns cu Duhul Meu și cu glasul cuvântului Meu în mijlocul unui popor mititel, luat din tine, Românie; un popor martor, precum martori Mi-au fost la început Avraam, Isaac și Iacov, și Moise și Ilie și profeții, și mai apoi apostolii și ucenicii, martori și ai învierii și ai înălțării Mele la Tatăl. Și iată acum ucenicii întoarcerii Mele întru cuvânt rostit din cer peste tine, Românie blagoslovită de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt! Nimic nu lucrez fără să nu fi vestit prin Scripturi. **Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu,** din veac și până în veac. Eu sunt Cel viu. Eu sunt Dumnezeul Cel răstignit și Cel înviat. Eu sunt Cel ce am spus că voi fi cu ai Mei până la sfârșitul veacului, dar acum sunt și cuvintez întru început nou, și nimeni nu înțelege numele Meu. **Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, și nimeni nu înțelege numele Meu.** (*Apoc: 19/13, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paşti, a slăbănogului, din 14-05-1995

***

Iară şi iară rostesc: biserică înseamnă Trupul şi Sângele lui Iisus Hristos, luat şi mâncat de toţi cei adunaţi întru biserică cerească pe pământ. **Numai acolo Eu sunt întreg, numai acolo Eu vin întreg, acolo unde toţi cei adunaţi la masă iau şi mănâncă din cină, din Miel, din Paşti, fiilor.** Dar nici la început n-am avut ce am azi pe pământ, căci azi te-am pregătit, Israele, pentru cină fără de sfârşit, şi ţi-am spus, tată, cum să te îmbraci, cum să te speli, cum să stai şi cum să mănânci, ca **să iei mereu, mereu din cina Mea, după fiecare dimineaţă şi seară, după fiecare măsură de ziuă**, fiule Israele, căci focul nu trebuie să se stingă, şi Mielul nu trebuie să fie luat de pe masă. De aceea ţi-am zis Eu ţie, copile Israele, că tu eşti o taină, tată, o cină de taină înaintea Mea, că tu nu dai vrăjmaşilor Mei taina Mea, cina Mea, şi nu Mă vinzi pe sărutări aşa cum face Iuda de atunci şi până azi. Tu nu stai fără Mine nici o zi. Tu iei cina Mea veşnic, şi te faci veşnic, mâncând pe Cel veşnic, pentru că tu te-ai pregătit de nuntă, fiule scump, şi toate mădularele tale stau la masa cea de cină a nunţii Mielului ceresc pe pământ. Tu eşti taina Mea de la capătul timpului, şi Eu stau, stau cu drag şi cu dor la masa cea de cină cu tine. În tine nu mai stau întru răstignire, în tine nu mai intru ca într-un mormânt, ci intru în lumină, pentru că te-am făcut lumină din lumina Mea, pentru că te-ai luminat la cuvântul Meu, care stă şi veghează de deasupra ta. Cuvânt şi pâine este Dumnezeu pe masa ta. Duh şi trup sunt cu tine şi în tine, şi tu eşti taina Mea, popor scump, tu eşti cel ce Mă iubeşti pe pământ, căci omul de pe pământ nu ştie ce este iubirea. Omul schimbă locul la toate cuvintele sfinte, şi nu mai ştie omul unde se potriveşte cuvântul pace, cuvântul iubire, cuvântul biserică, cuvântul creştin, cuvântul fiu al lui Dumnezeu şi cuvântul viaţă. A luat omul cuvintele sfinte şi le-a pus peste lucrarea lui, şi omul citeşte de la om. Dar iată, vin să iau ce este al Meu, că nu voi da nimănui slava cuvântului cel sfânt, căci slava lui Dumnezeu nu este slava oamenilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din 13-12-1995

***

Poporul Meu, ai văzut, tată, ce am spus Eu? Am spus că n-au trebuinţă de doctor cei sănătoşi, ci numai cei bolnavi. De ce s-ar duce doctorul la cei sănătoşi? De ce s-ar duce cei sănătoşi la doctor? Aceia nu se duc, aceia nu caută doctorul. Ai văzut ce au găsit de făcut cei sănătoşi? Şi-au cumpărat ţarini, şi-au cumpărat perechi de boi, şi-au luat nevastă, şi n-au venit la cină cei sănătoşi. Dar am dat zvon către cei bolnavi, către ologi, ciungi, orbi, săraci şi slăbănogi, şi aceia au venit, aceia aveau nevoie de doctor. **Aşa ai venit tu la cina cuvântului Meu, măi Israele tată.** Ai venit de prin toate răspântiile, şi Eu ţi-am vorbit dulce şi te-am hrănit blând şi te-am pansat cu milă şi te-am uns cu mir de sănătate, ca să te fac sănătos, fiule, şi ca să Mă iubeşti pe Mine, Cel ce ţi-am făcut bine. Şi te-am ţinut la masă de cină cerească şi am nuntit cu tine pe pământ, Israele fiule, şi am stat peţindu-te patruzeci de ani, ca să fac din tine mireasă îmbrăcată în alb, nu cum se îmbracă miresele de azi, în haină de minciună, punând albul peste negru. Cine acoperă negrul cu alb, acela întinează albul, căci albul este lucru sfânt şi port sfânt. Să ştii, măi Israele, că mireasă este numai aceea care se îmbracă în alb şi care rămâne mireasă, fiule. Mireasă nu este aceea care a doua zi se întinează cu păcatul trupesc. Mireasă este cea care rămâne veşnic îmbrăcată, începând cu ziua nunţii şi până în veci de veci. Amin.

O, copile scump, ce dulce cuvânt las peste tine! Mă uit la tine, tată, şi văd că nu mai poţi cuprinde cuvintele cuvântului Meu, dar Eu te învăţ un lucru nou: lasă-te tu cuprins de cuvintele

cuvântului Meu, că tu, fiule scump, nu le mai poți cuprinde. Tu ești mititel, fiule, și cuvântul e mare, mare, poporul Meu. Lasă-te tu cuprins în cuvânt, și te voi numi cuvânt din cuvânt, și te voi numi lumină din lumină dacă vei rămâne mireasă, veșnic mireasă. Ai văzut ce Mi-a făcut Mie duhul răului, cel cu fața ascunsă în bine, ascunsă sub albul răului? Ai văzut, tată? Că Mi-a luat cuvântul cel mai sfânt și Mi l-a pus peste trupul lui și l-a numit mireasă. A luat acest cuvânt și s-a dus cu el în lume și l-a pus peste întinare, ca să ascundă sub el întinarea și lucrarea care iese din ea. Fiii și fiicele oamenilor au pus peste ei haină de mireasă și și-au dat nume de mireasă, iar mireasă este port sfânt și veșnic sfânt. Mireasă este numai cea care are mire, iar mire pe pământ nu este nicăieri, fiilor. Mire este numai Unul, căci Tatăl Împăratul are numai un singur Fiu, Care este Unul născut. Mireasă este cea care are mire. Mireasă este Verginica, fiilor. Ea a fost îmbrăcată mireasă din porunca Mea, dar ea a rămas îmbrăcată cu podoaba aceasta, ea a rămas fecioară, cu port sfânt pe pământ. Mireasă a fost cea de la nunta din Cana Galileii, care a rămas îmbrăcată în fecioară pe vecii, fiilor. Mireasă a fost ginerele de la Cana Galileii, că a rămas îmbrăcat în feciorie pe vecii și care a mers după Miel, după Mire, oriunde a voit Mirele. Mireasă îmbrăcată în alb au fost toți apostolii Mei, care au rămas în haina curățeniei cu care i-a îmbrăcat Mirele Care i-a pețit pe ei. Mireasă ești tu, Israele care ai venit să fii sub haina cea albă de mireasă, și care ai rămas în ea înaintea Mea. **Mireasă va fi tot cel ce se naște din cuvânt și va rămâne cuprins în voalul cuvântului, în albul cuvântului care s-a făcut izvor de haină albă pentru Israel.**

Iată, nuntim pe pământ, cer și pământ, Mire și mireasă, Domnul cu poporul Său, și mai avem un picuț și se va da în lături învelișul slavei nevăzute, și multe popoare vor curge și vor bea vin nou, viață nouă și cerească și cer pe pământ. De aceea vin mereu la cină de cuvânt cu tine, poporule Israele, ca să te întăresc, tată, în drum spre slava Mea care vine cu Mine. Să știi, măi Israele, că Eu vin văzut curând, și va fi frumos pe pământ cum n-a mai fost de când e veacul, și toate se vor face noi și cerești. …

O, iubitul Meu popor Israel, o, biserică a Mirelui ceresc! Să știi, tată, că până ce fiii tăi nu vor fi toți în trupul Meu Eu nu pot să-Mi desăvârșesc slava pe pământ cu tine. La cină trebuie armonie. La cină trebuie să stai mâncând. Cei ce vor veni aduși de Mine la cină, aceia să învețe mult, să învețe bine, să învieze bine, dar să lucrați bine, fiilor, peste cei ce vor scăpa spre Noi și spre voi, căci fi-va în zilele ce vin să Mă înalț cu această lucrare și să cuprind în ea mulțime înviată prin cuvânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din 14-12-1995

***

Mi-e dor să stau în tine, poporul Meu. Mi-e dor să fiu în tine, Mi-e drag cu tine, și tu ce puțin Mă înțelegi când îți spun că Mi-e dor! Vreau să am clipe nesfârșite cu tine. Eu sunt Mirele, tu ești mireasa. Oare, nu știi ce-ți spun? Oare, nu știi ce este nunta, nunta cerului cu pământul? La nunta lumească e bucurie pe lume. Iată-L pe Tatăl cum așteaptă bucuria Mea cu mireasa Mea. Îi e milă lui Tatăl de Mine, că numai pe Mine M-a avut, și pentru ca să-Mi facă mireasă nu M-a crutat ca să Mă țină lângă El, și M-a trimis spre moarte, ca să-Mi nasc din dureri mireasa, și să am mireasă înviată prin moartea Mea și prin învierea Mea. Care tată se îndură să-și dea copilul la moarte pentru ca să-și răscumpere neamul de la moarte? Nici un tată pământesc nu poate să-și vadă copilul dat de el la moarte dacă este tată adevărat. Tatăl Meu de dragul miresei Mele M-a dat, și mult a suferit ca un Dumnezeu când M-a dat.

O, mireasa Mea cea mică, fiica cea mai mică, Eu am muncit mult ca să te iau de mireasă. Vino, vino să nuntim, că Eu vin. Scoală-te să învățăm să ne iubim, că la nuntă Se va uita Tatăl la iubirea ta, căci Tatăl Mă iubește și Mă vrea cu mireasă de soi bun, și Mă vrea cu nuntă între cer și pământ. Hai să nuntim, Israele, mireasa Mea, căci Tatăl, Împăratul, Își adună nuntași la nunta Fiului Său. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul Maicii Domnului, din 08-01-1996

***

O, Israele, popor care crezi împlinind cuvântul Meu care vine pe nori cu Mine la tine! O, fiule, trupul Meu cel înviat, cel fără de moarte, se va arăta curând, curând, după cum cuvintează Scriptura. Fiilor, fiilor, multe cuvinte ar fi voit omul să scoată din Scriptură, dar n-a îngăduit Dumnezeu să facă omul tot ce vrea el. Să știi, tată, că omul de azi e supărat că n-a scos din Scriptură cartea lui Ioan cea de la urmă. E supărat omul că n-a ascuns această carte. Așa a voit să facă, dar s-a temut de cuvântul care leagă pe om să nu se atingă să strice cartea aceasta, căci așa zice proorocul: ***«De va pune cineva ceva la cartea aceasta, Domnul va pune peste el pedepsele scrise în ea, iar de va scoate cineva din ea, Domnul va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfântă despre care scrie în cartea aceasta».***

E supărat omul că n-a ascuns această carte, dar cuvântul care leagă a rămas puternic peste ea. Fiilor, fiilor, așa scrie în cartea aceasta: ***«Amin, amin, vin curând. Amin, amin, vino, Doamne Iisuse!».*** Vedeți voi, măi fiilor, duhul miresei care răspunde: ***«Vino, Doamne Iisuse!»***. Duhul miresei care zice: ***«Vino!»***, a rostit încă de atunci: ***«Vino, Doamne Iisuse!»***, și acest cuvânt al Duhului Sfânt trebuie să fie împlinit și rostit de mireasa care va întâmpina trupul Meu cel înviat, care curând, curând va veni și va avea mireasă, că M-a trimis Tatăl pe pământ să-Mi pregătesc mireasa, fiindcă la nașterea Mea Mi-a făcut și mireasă, Mi-a născut și mireasă, și iată, din cea născută pe pământ odată cu nașterea Mea între oameni, din România Îmi iau mireasă. Eu pe ea o pețesc de două mii de ani, și nimeni dintre oameni n-a știut această taină a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Cerul României este plin de sfinți. Fiecare țară are un cer cu sfinți, dar România are sfinți numiți de Dumnezeu prin alegere, prin naștere odată cu nașterea Mea. România are nume de fată, nume de mireasă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 21-04-1996

***

Mi-e dor de om duhovnicesc în tine, fiule poporul Meu, **că vine ziua cea mare când toate se vor îmbrăca întru nestricăciune.** Eu de aceea am cuvântat atâta vreme în mijlocul tău şi te-am îndemnat mereu la duh de pocăinţă, fiindcă cel ce a venit la Mine şi şi-a început calea prin pocăinţă, acela este viu şi duhovnicesc cu inima şi cu trupul. Cine-şi recunoaşte păcatele ca păcate, acela este mare înaintea Mea şi se face mare. Cine se lasă spre părere de rău pentru păcate, acela se dezbracă de ele şi se îmbracă duhovniceşte în iubirea de Hristos şi în viaţa lui Hristos; acela face împăcare între el şi Hristos, şi prin Trupul şi Sângele lui Hristos se naşte din Hristos spre viaţă veşnic duhovnicească, fiindcă aşa este: mai întâi este cel firesc, şi apoi cel duhovnicesc. Aşa este că aşa a voit omul, nu că aşa a voit Dumnezeu, şi acum trebuie să fac om din om, să fac din om firesc om duhovnicesc, născut din Mine, din Trupul şi Sângele Meu. Vezi tu, poporul Meu, ce este lucrarea pocăinţei? Vezi tu cum este ea şi cum trebuie aşezată în om? Să audă, fiule, să audă şi omul cel pământesc şi firesc şi să se scoale spre înduhovnicire şi să se tragă de-a dreapta Mea şi să mănânce cuvântul Meu până la venirea Mea.

Voiesc, poporul Meu, să ştii bine ce este om firesc, ca să poţi tu să-l alegi pe cel duhovnicesc în tine. Omul duhovnicesc nu poate trăi fără Dumnezeu în trup şi în cuvânt, căci Eu sunt trup şi cuvânt în omul duhovnicesc. Voiesc să fac din tine ce n-am putut să fac prin om până acum, că n-am făcut atâta iubire cât am făcut cu tine, poporul Meu. **Mă zbat de patruzeci de ani să te aduc în stare de mireasă, poporul Meu, să te îmbrac în albul Meu ceresc, în trupul Meu ceresc, poporul Meu, să te întrupez în trupul Meu cel sfânt, tu în Mine, şi Eu în tine, fiule poporul Meu.** Mai mare iubire n-am făcut niciodată aşa ca şi cu tine, şi tu încă nu ştii ce este iubirea. Te încurci în cuvântul ei şi încă nu ştii. Voiesc, fiule, să te învăţ mereu, şi să ştii mereu, că tu trebuie să ştii pentru tot omul cel din veac şi până în veac. Voiesc să fii un trup cu Mine, Mire şi mireasă în iubire cerească, nu firească, poporul Meu. Iubirea firească se face păcat, dar iubirea cerească se face cer nou şi pământ nou în om. Ai văzut pe David cel căzut în cursele firii, căci firea apăruse în faţa lui prin ceea ce este slab dintru început. Dacă Batşeba nu se iubea pe sine înaintea lui Dumnezeu, dacă ea ar fi fost fire dumnezeiască în trup, ea nu s-ar fi dat spre iubire de sine, spre huzur trupesc, şi atunci David regele n-ar fi văzut fire aşezată înaintea lui. Dar David a venit spre plâns duhovnicesc, şi Eu i-am şters rana făcută de fire, că se făcuse rană în inima lui păcatul, şi David a fost unsul Meu, căci s-a îngrijit de Mine întru el.

Poporul Meu, Eu aşa ţi-am spus: treci din trup în duh, fă-te din firesc duhovnicesc, că te învăţ pe tine lecţia vieţii, ca **să audă omul pământesc cele despre viaţă fără de moarte.** E mare lucru să aibă omul duhovnicesc statură duhovnicească. E mare lucrare această lucrare din om văzută. Mai mare iubire ca aceasta nu este de la om. **Omul duhovnicesc sfinţeşte pe omul cel din faţa lui.** Îţi spun ţie, poporul Meu iubit, să-ţi cunoşti lucrul ce-l ai de lucrat înaintea Mea, că tu trebuie să fii omul cel duhovnicesc înaintea Mea. Te oblojesc cu iubirea cuvântului Meu, cu puterea cuvântului Meu. Te încălduresc în iubirea Mea, ca să-i ştii izvorul, fiule. Îţi aduc mereu prin ea înveşnicire, încopilărire, înduhovnicire, căci Eu sunt iubirea, fiindcă omul cel coborât din cer este fără de păcat. **Omul cel născut din Mine trebuie să se facă om fără de păcat înaintea Mea, om al iubirii cereşti pe pământ.**

Eu te cuprind cu mare iubire, Eu şi toţi sfinţii Mei. E dragostea Mea cu tine şi te mângâi şi te binecuvintez, ca să fii tu bucuria Mea, poporul Meu. E pacea Mea cu tine; întăreşte-te din duhul păcii Mele. Cuvântul e pacea cea din cer şi de pe pământ. Cuvântul Meu e slava Mea în mijlocul tău, şi Mă slăvesc în el înaintea ta. Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt te binecuvintează pe tine, Israele. Să fii copil credincios, fiule, căci prin credinţa ta lucrez şi Mă slăvesc înaintea ta prin cuvânt. Cuvântul este Dumnezeu. Pace ţie, popor al Domnului, căci Unul este Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1996

***

Stai în lumină, poporul Meu, în lumina cuvântului Meu. Să nu stai, fiule, la întuneric, că întunericul are faptele lui rele. Tu stai în lumină, fiule, stai, stai şi veghează peste tine şi fă-Mă să te iubesc după adevăr, nu din milă, fiule. Fă-Mă fericit, poporul Meu, că Mi-e dor de fericire de la tine, Israele. Te-am ales, fiule, ca să te fac fericit, ca să am fericire de la tine. Te-am ales, poporul Meu, ca să am alifie de la tine în durerile Mele, că prea multe dureri am. Numai dureri am, poporul Meu. Ai milă de Mine, Israele, şi înconjoară-Mă cu duhul mângâierii tale, că Mi-e dor de mângâiere, fiule. Mi-e dor să-Mi fii mireasă albă şi sfântă, şi să vin apoi, să vin la tine ca să stăm în

veşnică serbare. E greu fără mângâiere. Fii mângâierea Mea, fiule Israele, că de aceea te-am ales, fiule. Fii alifia Mea, că nu mai am loc fără de rană. Sunt plin de rane, am rane peste rane. Mi-e dor de mângâiere în durerile Mele. Nu te mai iubi numai pe tine, fiule. Să ne iubim unul pe altul, că Eu numai mângâieri îţi dau, că numai Eu ştiu ce greu e fără mângâiere. Veghează peste tine ca să fii sfânt, fiule, şi aşa Îmi vei fi Mie cea mai mare mângâiere.

Vor îngerii să-ţi împletească ţie cunună din flori de rai, împletite cu şuviţa sfinţeniei tale, poporul Meu de fii. Sfinţenia ta va fi luată de îngeri şi va fi împletită cu florile raiului şi va fi pusă pe creştetul tău. Auzi tu ce-ţi spun? Ţi-au împletit îngerii veşmânt alb, ţesut din fire din rai, Israele sfinţit. Auzi, Israele, ce-ţi spun? **Nimeni pe pământ nu ştie să creadă ce spun Eu, nimeni.** Dar ţie îţi dau darul credinţei, ca să ştii ce este fapta credinţei, Israele ales. Vino, Israele, în stare de nuntă sfântă, că Eu sunt Mire sfânt. Vino, că Eu vin. Vino, ca să vină şi nuntaşii. Vino să crezi, că prin credinţa ta Eu vin. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-1996

***

Dar tu, Românie, ești țară fără păstor, și am venit să te păstoresc. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Ți-am strigat păstorii care stau peste tine, ca să le cer socoteală de viața ta, de sângele tău, de biserica ta, căci având nu ai, nu ai păstori. Păstorii tăi trăiesc fărădelegea înaintea Mea și înaintea ta, și nu ai, nu ai păstori ca să lege rana ta și a Mea. Ei se păzesc pe ei înșiși, nu pe tine, iubito. O, ziua Mea ca în vremea lui Noe va veni, și te voi găsi bând și mâncând și nuntind, și vei fi luată pe neștire dacă nu vei voi să auzi glasul cuvântului Meu ca în vremea lui Noe. Noe a văzut scăparea lui, dar lumea n-a văzut scăparea lui Noe. Noe a văzut pe Domnul întru venirea Sa, dar lumea n-a văzut pe Dumnezeu, și a văzut venind peste ea ziua necredinței. *(Vezi tema: „Ca în vremea lui Noe”, n.r.*) Omul care va scăpa cu viață Îl va vedea pe Cel ce este și vine. Omul care nu va scăpa cu viața sa nu-L va vedea pe Dumnezeu întru a Sa venire, căci ca în vremea lui Noe voi veni, și voiesc să te am nuntașă, că **Mi-am luat din tine mireasă, și te chem la nuntă. Vino la nuntă, țară a nunții Mele! Schimbă-ți veșmântul și ia veșmânt de nuntă, ia pe tine veșmânt de in curat, iar preoții tăi să te păstorească spre lumină.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Mina, din 24-11-1996

***

O, Mi-e dor de viața ta, de viața ta creștină, țară regină între popoare. Oare, tu ai uitat ce înseamnă să fii creștină? O, ai uitat, și vin să-ți amintesc că ești încreștinată întru începutul tău. Cine, tată, ți-a rupt cămășuța de botez? Cum de te-ai deprins să nu-I slujești lui Dumnezeu? **Tu ești proorocită să fii Israelul cel nou, cel din făgăduință Israel, popor creștin să fii, că asta înseamnă Israel. Israel nu este nume pământesc, ci este nume ceresc, nume pus de Dumnezeu poporului Său. Tu ești poporul Meu, țară Românie.** O, dar ai uitat pe Dumnezeul tău și te-ai desfrânat cu neamurile pământului, care nu Mă au pe Mine de Dumnezeu. Adu-ți aminte de pruncia ta, de nașterea ta, de cămașa ta cea dintâi, țară Românie, că M-am făcut român, M-am logodit cu tine și M-am făcut român, cuvânt român M-am făcut, și cu limba ta grăiesc din cer peste pământ, Israele român. O, nu uita să fii creștin, Israele român. Cămașa de creștin e albă. Leapădă fărădelegea și fii creștin, poporule român, că M-am făcut cuvânt, M-am făcut cuvânt român, Mire și mireasă, nuntă de veac nou în tine M-am făcut. Mi-am luat mireasă din tine, neamule român, și nuntesc nuntă de veac nou în mijlocul tău, Mire din cer și mireasă de pe pământ, cuvânt și trup, căci **mireasa este trupul Meu, biserica Mea, cortul Meu, mădulare ale Mele este mireasa Mea,**

mireasă născută de sus pe pământ. Mireasa e de pe pământ, și Mirele este din cer, căci aceasta este nunta cea adevărată, iar cei doi vor fi amândoi un singur trup, Mire și mireasă pe veci. Mireasă înseamnă curată, trup al Mirelui ceresc pe pământ, nuntă de veac nou și ceresc pe pământ, viață fără de moarte pe pământ.

O, de patruzeci de ani Mă nasc cuvânt în tine, fiică iubită. Zilele nașterii sunt cu tine. Eu sunt cu tine și cu zilele nașterii tale din Mine, din cuvântul Meu naștere. O, cine s-ar găsi pe pământ să-Mi cânte iubirea Mea de tine? Nu este înțelepciune pe pământ să știe să cânte psalmul iubirii Mele cu tine, și iată, am venit. Am venit să te cânt și să-Mi cânt iubirea Mea de tine. Am venit cuvânt în tine, veste și poveste adevărată am venit, poveste cerească, pildă a împărăției cerurilor, împărăție a cerurilor în tine, **mireasa Mea, împărăteasa Mea mireasă, țară cu rege, mireasa Mea, iubita Mea mireasă!**

Trezește-ți vorniceii, o, mireasă a Mea! Vin zorii, iubito, și Tatăl Meu e în nuntă cu Mine în tine, țară Românie, că din tine Mi-a luat Tatăl mireasă, căci Tatăl așa a binevoit la nașterea Mea și la întoarcerea Mea la mireasa Mea, logodnică și mireasă a Mea. Cine în tine te iubește pe tine, acela Mă iubește și pe Mine, Cuvântul Care Se naște în tine; acela iubește slava ta cu Mine, dragostea Mea cu tine. Cine în tine nu te iubește pe tine, țară a iubirii Mele, acela se face irod care urăște viața Pruncului Care Se naște cuvânt în ieslea Mea din tine.

E naștere în tine, țară a iubirii Mele. Se naște Domnul cuvânt în tine. Zilele nașterii tale se vestesc și se povestesc, și Eu scriu cartea iubirii Mele cu tine, mireasă a Mea, luată din ro-mâni, și tu, țară a nunții Mele. **Asemănatu-s-a împărăția cerurilor cu omul împărat care face nuntă fiului său, care-și trimite vorniceii să cheme pe cei poftiți la nuntă,** ca să le zică: „***Veniți!***“. Dar cei poftiți nu țin seama de cei ce strigă: „***Veniți, voi, cei poftiți!***“, și vorniceii se duc la cei ce nu erau numiți poporul Meu și le zic: „***Veniți voi și umpleți locurile, căci masa de nuntă este gata!***“.

Vino, fiică Românie, să-Mi fii nuntașă! Vino și lasă nunta ta, și vino la nunta Mea, căci cei poftiți nu vin. Vino, că iată, **ies mereu cu mireasa Mea înaintea ta să te nasc din Mine, din nunta Mea cu mireasa Mea cea luată din tine,** din cuvântul Meu să te nasc și să fac în tine nuntă de veac nou, neam născut din nou la cuvântul Meu, naștere nouă, căci cele vechi trec, și fac loc la cele noi care se întocmesc la cuvântul Meu care se naște în tine, țară Românie.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru expoziția de artă: „Veste și poveste“, din 22-12-1996

***

Eu sunt Cel ce Mă nasc și Cel ce nasc, că scris este: ***«Vor fi un singur trup cei doi»,*** Cel ce Se naște și Cel ce naște, căci Tatăl M-a făcut Fiu al omului. M-am coborât din cer și M-am întrupat din Duhul Sfânt în Fecioară și M-am făcut Om, că scris este: ***«Lăsa-va omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi cu femeia sa, cu mireasa sa, și vor fi cei doi un singur trup».*** Am venit din Tatăl și din mamă Fecioară și M-am alipit cu mireasa Mea, cu biserica Mea în care Mi-am lăsat trupul ca să fiu un trup cu ea și să-Mi fie ea mădulare ale Mele, trupul Meu să fie ea, ca să fim amândoi un singur trup după cum este scris. Dar Eu cu omul nu pot vorbi ca în cer această mare taină, că omul s-a alipit de desfrânare și s-a făcut un trup cu ea, și zice că împlinește Scriptura cuvântului Meu, dar taina acestei Scripturi este în Dumnezeu, și omul trebuie să înțeleagă taina acestui cuvânt, și omul trebuie să se nască din nou, să se nască de sus, că am venit cuvânt de sus,

am venit de la Tatăl cuvânt ca să-l nasc pe om din cer și să Mă fac un trup cu cel ce primește înfierea. Amin.

O, zilele nașterii sunt în tine, țară Românie. Taina nașterii omului cel nou, zilele nașterii din nou a lumii sunt în tine, țară a nașterii cuvântului Meu. E nașterea Mea pe pământ, Românie, și în tine Mă nasc. Mă nasc din Mine cuvânt în tine ca să fiu cu oamenii, să Mă sălășluiesc între oameni cuvânt de naștere a omului din Dumnezeu. Tu cânți nașterea Mea, și cerul cântă nașterea ta din nou. Ne naștem unul pentru altul, iubito; Eu pentru tine, și tu pentru Mine, și **vom fi amândoi un singur trup, Mire din cer, și mireasă de pe pământ, nuntă curată, Mire și mireasă, și zarva nunții noastre va cuprinde tot pământul, și din nunta Mea cu tine se vor naște fii ai Tatălui, care vor primi înfierea, că scris este: *«Cei ce cred în Mine, le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu se nasc»*, din Mine, Fiul Tatălui, Fiul Care Se face un trup cu cel ce crede în El ca să fie cei doi un singur trup.**

Vin în mijlocul tău cu poporul Meu, cu mireasa Mea luată din tine, fiică Românie, și îți cânt colindă de naștere nouă ca să împlinesc prin tine Scriptura nașterii din nou a lumii, iubito, că Eu Mă fac cu tine veste și poveste peste pământ, și vom fi amândoi un singur trup, nuntă curată, nuntă de veac nou între cer și pământ, Fiul Tatălui cu mireasa Lui în tine, țară mireasă, țară Românie, țara Tatălui Meu, țara Mea, iubita Mea! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-1997

***

Pace ție, fiule Ierusalime! Am ieșit cu tine în mijlocul mulțimilor, că vreau să Mă fac veste și poveste cu tine, **nuntă de veac nou pe pământ**, și n-aș mai vrea să se sfârșească ziua nunții, fiule. Aș opri vremea nunții pe loc, aș face din noapte zi, ba chiar și din zi aș face noapte când noaptea e zi cu Mine în mijlocul tău, căci Eu sunt ziua cea din vremea nopții, fiule scump, fiule de împărat, Ierusalime al împărăției Mele pe pământ. Am ieșit cu tine, Ierusalime. Cu ieslea Mea am ieșit cum purta Israel chivotul din loc în loc, **și nunta Mea cu tine se întinde peste pământ**. Eu mereu ți-am spus să fii mare, să fii destoinic, să fii frumos, fiule, să fii cuminte și deștept ți-am spus. Ți-am spus, fiule, să fii credincios și să lucrezi. Ți-am spus că vine ziua nunții și vom avea nuntași la nuntă. Mereu, mereu ți-am spus că vine ziua nunții Mele cu tine pe pământ, și se vor strânge mulțimile să te vadă cu Mine, Ierusalime, fiule al nunții Mele, popor al venirii Mele, că **în tine vin și nuntesc, și când nuntesc zile de nuntă cu tine, Eu Mire, tu mireasă, o, se strâng sfinții cu Mine la nunta ta cu Domnul, căci Eu, Domnul, sunt Mirele tău.** Eu mereu, mereu ți-am spus că vine ziua nunții. Ți-am spus mereu să fii mireasă, Ierusalime.

Să știi, poporul Meu, că vin zilele tale. Vin cu Mine la tine zilele tale de nuntă cu Mine, și se vor întrista și se vor bucura toți cei care nu te-au cunoscut că ești cu adevărat poporul Meu mireasă. Să știi, Ierusalime, că din nunta ta cu Mine și cu cuvântul Meu, care crește în mijlocul tău, se va înmulți lângă tine numărul nuntașilor, numărul ucenicilor cuvântului Meu, Ierusalime. Ba încă și mulțime de preoți se vor supune credinței cuvântului Meu, că nimeni, fiule, nu va putea să stea împotriva înțelepciunii Duhului Sfânt, Care Se face cuvânt din Mine și din tine, fiule Ierusalime, că Eu vin mereu cuvânt nou la tine, Crai nou vin mereu, Crai din cer, Care răsare peste tine și te luminează și te călăuzește și te vestește pe tine, cel născut din Mine, popor nou, Ierusalim nou peste pământ, cuvânt din Cuvânt, fiu din Fiul lui Dumnezeu născut. Zilele nașterii din nou a lumii sunt cu tine. Zilele nunții de veac nou se vestesc din tine, și se vor cutremura cei ce n-au crezut,

cei ce n-au voit să știe cine ești tu, poporule mireasa Mea, cămara Mea, cămara nunții Mele cu tine, că **în tine vin și te gătesc să-Mi fii cămară, să-Mi fii mireasă și să ies din tine spre mulțimi, ca Mirele Care iese din iatacul Său, poporule mic, cămara Mea cea mică, iatac al Meu, al Mirelui tău. Vin în tine și ies din tine și ies cu tine mireasă a Mea,** că nu este drept ca tu să lași deoparte cuvântul lui Dumnezeu și să faci altceva, și de aceea voi căuta bărbați tari și îi voi face ucenici și îi voi umple de Duh Sfânt și de înțelepciune și de ascultare și îi voi rândui să slujească lucrului tău cu Mine, cuvântului Meu cu tine, și tu vei stărui în rugăciune și în slujirea cuvântului, dar să fii cuminte, fiule, să fii frumos, să fii deștept, că mereu ți-am spus să fii credincios și să lucrezi cuvântul Meu și viața lui cea veșnică peste tine și peste mulțimile care mănâncă din mărul cel de aur al cuvântului Meu. **Cuvântul Meu e mărul de aur, pe care-l are Împăratul cerului. Eu sunt mărul cel de aur al Tatălui Meu Împărat**, și tu ești cel mic, așa cum spune povestea lui Prâslea cel mic, cel voinic.

O, să fii voinic, măi fiule mic, că ai măr de aur pe masa ta, ai cuvânt de aur, fiule, ai mâncare de nuntă. Să fii voinic, fiule mic, că îți voi porunci prin cuvântul Meu să te rogi pentru cei care vor sluji cuvântului Meu și ție, și să pui mâinile peste ei ca să știe că au numire și lucrare pentru Mine și pentru tine, și ca să crească mereu cuvântul Meu și să se înmulțească mulțimea numărului ucenicilor în Ierusalim, în România, fiule, că nimeni nu va putea să stea împotriva înțelepciunii cuvântului Meu cel plin de mângâiere, cel plin de iubire și de duh de nuntă nouă peste pământ.

Eu vin mereu la tine, Ierusalime. Pace ție, fiule, că vin și stau în nuntă cu tine, Ierusalime mireasă, fată de împărat, pețită de Craiul înălțimilor cerești, nuntă de veac nou, poveste de iubire pe pământ, veste și poveste de iubire între Mire și mireasă, precum scrie în poveștile cele de crai și crăiese, de prinți și prințese, de feți-frumoși și zâne, și voi face din tine veste și poveste adevărată cu Mine pe pământ, cu Mine, Craiul înălțimilor cerești, Craiul munților cerești, Care coboară pe pământ.

O, nimeni nu știe să-Mi scrie și să-Mi cânte psalmul iubirii Mele cu tine. Nimeni decât Eu, poporul Meu mireasă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-1997

***

O, copile Ierusalime, Eu, Domnul, Mă bucur cu sfinţii în tine. Cântă, Ierusalime, cântă-ţi cântarea ta de nuntă de veac nou. Cântă! O, vie cu vin bun, cântă!

Am în tine cămară de nuntă, țară Românie, nuntașă a nunții Mele cu mireasa Mea luată din tine, țară crăiasă, țară mireasă! O, vie cu vin bun, cântă! Darul Duhului Sfânt este pe masă de nuntă de veac nou în mijlocul tău, țara Mea mireasă. Eu sunt Cuvântul Care te naște, Care Și-a născut în tine mireasă, și, din nunta Mea cu mireasa Mea tu te vei naște și vei fi a Mea, țara Mea, venirea Mea, iubita Mea! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14-01-1997

***

Pace grădiniței cuvântului Meu! Amin. Eu, Domnul Iisus Hristos, intru în cartea lui Verginica. Mă fac cuvânt și vin cu norii, și cu Verginica vin.

Intru cu tine, Verginico, intru în cartea ta, că tu vii pe cărarea ta în grădină, și ai cărare și ai carte și te faci carte pe pământ așa cum și Eu Mă fac cuvânt și carte a cuvântului Meu. Azi e zi de sfânt Ioan. Azi venim la Israel cu Ioan, nașul Meu de botez, și iar serbăm zi cerească cu Israel. Trecem iar din carte în carte și însemnăm în cărți, Verginico, căci cărțile acestea sunt cele proorocite în cuvântul Scripturii, care spune: ***«Și cărțile au fost deschise, și o altă carte a fost deschisă»,*** **Cartea Vieții,** Verginico; toate cărțile cuvântului lui Dumnezeu, toate, din toate vremurile, și cu ele, **Cartea Vieții**. (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”,* - *și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*)

Oare știe Israel ce este Cartea Vieții, Verginico? Scris este: ***«Cine nu va fi aflat scris în Cartea Vieții, va fi aruncat în foc».*** Să lucrăm, tată, că sunt multe de învățat peste Israel și peste noroade, și cărțile toate se vor întocmi până ce toate se vor împlini, și toate cerurile și toți cei ce locuiesc într-însele se vor bucura, că scris este în Scripturi: ***«Bucurați-vă, voi, ceruri, și cei ce locuiți într-însele!».*** Amin.

— O, Cuvinte dulce, o, Domnul meu, bucuria mea se împlinește, că a venit vremea poporului meu, Doamne, și iată, rămășița poporului meu naște popor. O, mulți au trecut pe lângă râul acesta de cuvânt, mulți în vremea celor patruzeci de ani, dar cei de azi ai poporului meu fac voia Ta, Doamne, căci rămășița mereu s-a ales din grămadă în toate vremile, Doamne. Așa se va sorta și din biserica cea de azi care nu mai umblă în căile Domnului, și rămășița ei cea bună, cea cu rod viu se va adăuga poporului Tău și al meu și îl vom hrăni, Doamne, pe poporul lui Israel, cel care este și cel care se va naște din nunta Ta cu mireasa Ta, cu poporul meu, Doamne, că Ți-am născut mireasă, (Vezi „Nunta Mielului”, n.r.) *și în dureri Ți-am născut-o, ca să ai Tu bucurie, Tu și mireasa Ta, așa cum ai spus Tu*: ***«Calul alb și călărețul lui».*** *Tu ești cuvânt peste Israel.* (Vezi selecția tematică: „Calul alb apocaliptic” - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Scribd; Google Drive; archive.org; pubhtml5; n.r.) *Naște, Doamne, naște fii din cuvântul Tău, naște-i pe toți cei pe care-i ai să-i naști! Însămânțează-i în Tine și îi naște ca să fie ei poporul Tău! Însămânțează-Te în ei cu cuvântul Tău, în cei pe care-i ai să-i naști, pe care-i ai de la Tatăl să-i naști și să-i ai și să împărățești în ei, Doamne, Împărat din Împărat, Domn adevărat, Cuvinte dulce!*

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-1997

***

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Care coboară pe pământ și Se face cuvânt, și Se face Mire. Amin. Eu sunt Alfa și Omega. Eu sunt și la sfârșit așa cum am fost la început. Iată Eu și pruncii Mei; Eu, și cu poporul cuvântului Meu. Amin.

Trec din cetate în cetate cu fiii poporului Meu, o, țară de veste și de poveste! O, țară de nuntă de veac nou, cuprinde-Mi mireasa, cuprinde-Mi cu iubire pe poporul Meu mireasă, că nuntesc cu el din loc în loc, din munte în vale și din vale în munte, din cetate în cetate, și Mă vestesc Mire din cer. **Veacul nou se întinde peste pământ odată cu nunta Mea de veac nou, cu nuntă cerească pe pământ, o, țara Mea de nuntă!**

Iată nuntă creștinească, nunta Mea, nunta lui Hristos, omule! O, nu s-a mai văzut pe pământ nuntă fără mire. Nunta din Cana Galileii s-a mutat în România. Eu am fost Mirele de la nunta din Cana Galileii, iar cei doi miri ai nunții au fost mireasa Mea.

Aceasta este nunta Mea. Eu sunt Mirele, și am popor mireasă și Mă fac cuvânt peste mireasa Mea și Mă fac Mire. Nu i-a plăcut omului niciodată așa nuntă. N-a știut omul ce este nunta Mea pe pământ. O, ce frumoasă e fericirea! Ce bogăție e fericirea! și omul nu vinde nimic din ce are el ca să cumpere fericirea. Omul nu dă nici un ban pe fericire. Eu sunt fericirea, și cine Mă are, este fericitul Meu.

O, țara Mea de nuntă, Mă fac nuntă de veac nou în tine, că-Mi ești aleasa Mea, și Mi-am trimis vornicеii ca să te trezească și să te cheme la masa Mea de nuntă, că Eu n-am uitat nașterea ta de la început și de la sfârșit. La început te-ai născut din apă și din Duh și din cuvânt și te-am numit pământ. **Primul pământ ieșit din apă când am făcut cerul și pământul tu ai fost, o, țara Mea de nuntă!** O, și la sfârșit te-am născut tot din cuvânt și din apă și din Duh, odată cu nașterea Mea te-am născut, și te-am numit creștină, și te-am numit țara Mea, neamule român. O, și ce frumos este numele tău! Cel mai frumos nume pe pământ, tu îl ai, o, țara Mea de nuntă, iubita Mea Românie, aleasa Mea de pe pământ pentru venirea Mea așa cum Israel a fost poporul Meu ales pentru nașterea Mea ca Fiu al Omului.

Eu vin la tine și Mă fac cuvânt, și Mă fac Mire, și tu Îmi ești nuntașă, o, țară a nunții Mele! Mă port din loc în loc cu fiii cuvântului Meu și Îmi las cuvântul Meu peste tine, țara Mea de nuntă, și te mângâi cu Duhul Sfânt. Din loc în loc Mă fac mângâiere peste tine și sun din trâmbiță peste tine. O, pace ție! Pace ție! Pace ție, țara Mea de nuntă!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu peste cetatea Cluj, din 19-02-1997

***

Românie, țara Mea de nuntă, M-a trimis Tatăl Meu ca să nuntesc în tine masă de nuntă cerească pe pământ, praznic ceresc de nuntă, praznicul lui Dumnezeu și al sfinților Săi. Vin cu sfinții din cer și nuntesc pe pământ praznic de nuntă, cină de cuvânt, țara Mea de nuntă. Te-a ales Tatăl Meu ca să fii țara nunții Mele. **Tatăl, Împăratul cerului și al pământului, face nuntă Fiului Său, Iisus Hristos Cuvântul. Vino la nuntă, țară a nunții Mele! Vino, omule român!** căci cei chemați nu vin. Israel, poporul Meu la care am venit acum două mii de ani, n-a voit să vină la cina Mea de nuntă. Biserica cea de azi care zice că slujește Mie nu voiește să vină la cina Mea de nuntă. Mă aștern cuvânt pe masa cinei Mele de nuntă, dar cei poftiți nu vin. Vino, omule român, căci cei chemați din tine, nu vin, și fac și aceștia ca Israel care a zis că Eu nu sunt Fiul lui Dumnezeu. Așa și cei de azi care zic că sunt slujitorii lui Dumnezeu pe pământ, fac și ei ca Israel, și zic că Eu nu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Și îi voi lua pe neștire, căci slava cuvântului Meu va străluci peste România și vor vedea aceștia pe cine au împuns, pe cine au lăsat afară ca să bată în zadar. O, nici un slujitor al bisericii nu mai trăiește faptele credinței drepte! Avraam M-a cunoscut când M-am făcut cuvânt peste el, și a lucrat faptele credinței și Mi-am făcut lucrarea Mea prin el, așa cum și azi Îmi împlinesc Scripturile cele pentru venirea Mea cu poporul Meu cel credincios cuvântului Meu.

Omule, munca Mea cea pierdută! vin din cer cuvânt și te strig, așa cum am strigat pe Adam: ***«Omule, unde ești?»***. O, nu te poți ascunde. Goliciunea ta te vădește și nu poți învinui pe nimeni.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 16-03-1997

***

Vin din Tatăl, vin cu Tatăl. Amin. Eu sunt din Tatăl Savaot, şi sunt cu El, şi El este cu Mine şi în Mine. Vin la Israel cu praznic de serbare, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Mă fac cuvânt de veac nou peste tine, poporul Meu Israel. Eu nu pot fără popor, căci Eu sunt Păstorul lui Israel. Dacă Israel la care am venit acum două mii de ani n-a voit să domnesc peste el și să-i fiu Păstor, M-am dus spre neamuri cu inima Mea, și am zis și apostolilor Mei: ***«Mergeți la toate neamurile până la marginile pământului și închinați mulțimile care vor crede în numele Meu, închinați-le cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și faceți neamurile să creadă că Hristos este Fiul lui Dumnezeu, născut din Tatăl și din Fecioară, prin Duhul Sfânt, Cel de la Tatăl.»,*** iar poporul român a fost atunci iubit între neamurile pământului, și Mi l-a hărăzit Tatăl ca să fie poporul întoarcerii Mele din Tatăl. Și iată, Israele mititel, te-a ales Tatăl din români ca să Mă facă pe Mine cuvânt peste tine, și de la tine să se audă cuvântul lui Dumnezeu până la toate marginile cerurilor, ca să vin apoi văzut, precum scrie în Scripturi.

Israele, Israele, se apropie spre vedere cele ce nu se văd. Se apropie slava Mea cea nevăzută, fiule scump. **Tu ești slava Mea pe pământ**, și voiesc să știe și să vadă lumea că tu ești slava Mea, tată, și să se ducă această veste văzută, până la toate marginile cerurilor, și să știe noroadele toate că tu eşti fiul Meu și că stai gătit de sărbătoare înaintea slavei Mele care se apropie peste pământ. Vin să te îmbrac cu slavă în numele Meu, și tu să înveți bine umilința bucuriei și bucuria umilinței ca nu cumva de bucurie să uiți că tu trebuie să faci și să fii voia Mea înaintea Mea. Să te înveți, măi Israele, să ai cugetare smerită și sfântă și bineplăcută Mie. Să te înveți, tată, să gândești frumos, și să ai mereu cugetul casă pentru Mine, și să Mă pot odihni în tine, fiule din Israel. Să fii blând și smerit cu inima, poporul Meu, că iată, Eu nu uit să te îndemn și să te înnoiesc mereu prin cuvântul Meu care-L naşte pe Dumnezeu în om ca să fie omul de sus, din cer, de la Dumnezeu să fie omul.

… Mă binevestesc Mire din cer în tine, ţara Mea de nuntă, şi aşa te vor cunoaşte neamurile pământului, şi te vor numi ţara Mea de nuntă, că-Mi eşti iubită, şi vin în mijlocul tău ca să te învăţ iubirea Mea şi să-ţi dau darul iubirii Mele, şi voi fi peste tine cu mângâiere şi te voi vindeca de rane şi de pete şi de rupturi şi de ruşine, o, ţara Mea de nuntă! Şi toţi cei care te oropseau şi te înjoseau vor veni şi vor lua piatră din tine spre mângâiere şi se vor închina Mie în tine, ţara Mea de iubire şi de nuntă. Nu este zi mai frumoasă ca ziua de nuntă, şi îţi pregătesc zile frumoase, ţara Mea, că tu adăposteşti în tine pe poporul Meu mireasă. Strânge-te lângă mireasa Mea, ţara Mea, şi găteşte-Mi calea spre nuntă în tine şi bucură-te, ţara Mea de nuntă! Orice cuvânt al Meu va lua fiinţă peste tine, căci Eu sunt Dumnezeul tău şi am în tine izvorul cuvântului Meu. Vin să-ţi dezleg piedicile şi să mergi. Amin. Eu sunt Cel ce vin cu putere şi cu slavă multă la tine, şi din slava Mea va lua mulţime multă, şi se va vedea până la toate marginile slava Mea din tine, ţară a slavei Domnului. Vin la tine ca să te îmbrac în slavă şi să te vadă popoarele. Vino şi tu spre slava Mea. Vino, că Eu vin cu slavă peste tine şi îţi voi da pacea Mea. Amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, să ceri slava făgăduințelor Mele, să ceri așa cum a cerut Daniel proorocul când se împliniseră anii pentru Ierusalim. Cere ca să împlinesc cele ce sunt scrise pentru zilele acestea în cartea proorocului Daniel, că prin acest om iubit Eu am vestit-o pe România ca țară a strălucirii și a mândriei Mele, țară mândră între țări. Cere, poporul Meu, împlinirea proorociilor cele pentru zilele acestea, că **au trecut de șapte ori câte șaptezeci de ani de când s-a așezat un nod peste România, și acesta trebuie descurcat, și vin cu cerul și îl descurc, și așez**

bucurie peste țara cea iubită. Cere, poporul Meu, și Eu îți voi da tot ce trebuie să ai de la Mine. Cere să-ți dau har, fiule de azi, ca să fii după chipul Meu și după asemănarea Mea și să vadă lumea că ești fiul Meu. **De câte ori voiești să faci ceva sau să fii ceva, caută să faci ca Mine, caută să fii ca Mine. Uită-te mereu în tine și ai grijă să ai statură sfântă, să ai minte sfântă și inimă sfântă și faptă sfântă înaintea Mea.** Iubește bucuria cu Mine, poporul Meu, că Eu mult Mă bucur când Mă fac cuvânt peste tine. Uită-te în cuvântul Meu și vezi dacă te potrivești cu cele rostite de cuvântul Meu, și așa să fie lucrarea cuvântului Meu în mijlocul tău, și să-și găsească limbă în tine cuvântul Meu. Cuvântul Meu nu trebuie citit și atât. Cuvântul Meu este oglinda în care trebuie să te uiți mereu ca să fii după chipul și asemănarea Mea. Învățați-vă bine să știți ce să faceți cu cuvântul Meu când îl pun peste voi. Învățați-vă bine să lucrați cuvântul Meu și faceți-l lucrător peste voi, ca să nu fiți prinși în cuvânt, fiilor. Fiți deștepți, tată, fiți destoinici, fiți sfinți, că Eu sunt sfânt, și orice ucenic va fi ca învățătorul lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-1997

***

Eu sunt, şi Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, căci scris este***: «El vine cu norii şi cu zeci de mii de sfinţi, şi numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu».*** Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Vin din cer pe pământ şi Mă fac cuvânt şi Mă fac Mire, căci a venit nunta Mielului, şi mireasa Lui s-a pregătit. Fericiţi sunt cei chemaţi la cina nunţii Mielului.

Eu sunt Arhiereul Cel mare, Care am străbătut cerurile şi am suferit între oameni şi cu oamenii, ispitit fiind întru toate după asemănarea omului, în afară de păcat. Nu Mi-am luat singur cinstea aceasta, ci Tatăl Mi-a dat-o, după cum este scris: ***«Tu eşti Fiul Meu; Eu astăzi Te-am născut. Tu eşti Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec».***

Eu sunt Cel ce sunt, dar poporul prin care am venit din Tatăl nu M-a primit ca pe trimisul Tatălui, şi Eu M-am îndreptat spre neamurile pământului, şi **Mi-a dat Tatăl de la naşterea Mea pe România, ca să-Mi fie țară a întoarcerii Mele cu norii**, ţara slavei zilelor cele de apoi, căci aşa precum M-am suit la Tatăl, tot aşa şi vin; vin cu norii şi cu zeci de mii de sfinţi, şi vin venind. Amin.

Vin la tine, ţara Mea de nuntă, că de la Tatăl te am dată să fii ţara Mea pentru întoarcerea Mea între oameni. Primeşte-Mă! Eu vin cuvânt la tine, că am în mijlocul tău pe poporul cuvântului Meu, iesle caldă în care Se naşte de sus Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine cu norii ca pasărea care-şi face cuib la streaşina unei case unde-şi aşează puii ca să-i nască şi să-i hrănească străbătând văzduhul şi venind, suindu-se şi coborându-se, coborând şi suind şi iarăşi coborând ca să-şi hrănească puii din cuib şi să-i crească şi să-i înveţe să zboare în văzduh. Eu sunt Cel ce sunt. Vin cu norii la tine, ţara Mea de nuntă, ***«Vin cu sfinţii, vin pe cal alb, şi oşti din cer vin după Mine călare pe cai albi, şi din gura Mea iese cuvânt, şi pe coapsele Mele şi pe haina Mea am nume scris: „Împăratul Împăraţilor şi Domnul Domnilor“»***, precum scrie în Scripturi să vin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 20-04-1997

***

O, țara Mea, oamenii din tine care-și zic că sunt biserica Mea, aceia nu Mă primesc, așa cum nu M-a primit Ierusalimul acum două mii de ani. Te-am ales pe tine ca să fii Ierusalimul

întoarcerii Mele și ca să înțeleagă omul ce înseamnă Ierusalim. Am și în cer Ierusalim. Toți sfinții din cer se numesc Ierusalimul cel ceresc, cel luat din toate neamurile pământului, căci pe tot pământul au trăit oameni sfinți cu viața, și Eu am făcut din ei Ierusalim în cer, în cele ce nu se văd. O, țara Mea, suflu peste tine darul credinței sfinte și viață înviată. **Voiesc să-ți dau viață fără de moarte, poporule român. Voiesc să Mă fac în tine nuntă de veac nou și să împlinesc în tine pilda nunții fiului de împărat, Tatăl cu Fiul Său cu nuntă în tine, țara Mea**. Iată, am lăsat înaintea ta o ușă deschisă pe care nimeni n-o poate închide. Cuvântul Meu este ușa, iar fiii cuvântului Meu păzesc ușa când vin, și Eu intru să Mă fac cuvânt pentru tine, țara Mea, căci tu ai nume mare în cer, și numele de român strălucește între sfinții cerului Meu. Voi face toate neamurile de pe pământ să se închine ție, ca să cunoască tot pământul că Eu te iubesc și că Eu te-am ales, țară Românie, țara Mea de nuntă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica a doua după Înviere, a sfântului apostol Toma, din 04-05-1997

***

Pace ție, poporul Meu! Pace ție, ogorul Meu, și pace prin tine peste țara Mea de nuntă, că așa o am pe România. Ea e țara Mea de nuntă, că în ea nuntesc. Nuntesc și iar nuntesc cu tine, poporul Meu mireasă. Lucrăm peste România, fiindcă ea este cea din nou aleasă, căci cu via Mea cea dintâi n-am ieșit la rod. Dacă Eu nu veneam din cer la Israel, la via Tatălui Meu, Israel nu mai avea rod, nu mai era via Tatălui Meu, din care să iasă strugure copt, căci via aceea a rodit numai aguridă, după cum este scris că ***«a fost ruptă și culcată la pământ, și a fost sădită în pustie, în pământ sec și fără apă, și din ea a ieșit foc și a mistuit rodul ei și n-au mai rămas în ea coarde tari pentru sceptre regale. Ea a fost o leoaică și s-a odihnit între lei și și-a alăptat puii săi, dar puii săi au mâncat oameni, și ea a fost dusă în robie de cei străini ai ei».*** Și M-a trimis Tatăl pe Mine din cer, ca să Mă fac rod din cer în Israel, și să nu fie fără rod și fără vin via Tatălui Meu. Israel a fost sădirea Tatălui Meu, dar poporul acela n-a voit să poarte rod pentru Tatăl Meu, Care îl sădise. Și am venit, trimis de Tatăl la tine, poporul Meu, și am făcut din țara ta, țara Mea de nuntă, căci așa a voit Tatăl Meu, și din țara Mea de nuntă a făcut Tatăl Meu leoaică, și ea a născut lei și pui de lei. Ea a născut un popor de fii ai lui Dumnezeu, și din cuvântul Meu i-a născut, că Eu am venit cuvânt din cer peste țara Mea de nuntă, că Mi-a dat-o Tatăl să fie a Mea, și la nașterea ei pe pământ M-am născut și Eu din Tatăl pe pământ, și am fost viță nouă din cer sădită pe pământ, și ramurile Mele s-au întins pe tot pământul și au ajuns în România, care abia era născută, și din pruncia ei Mi-a fost dată de Tatăl, și ea era taina Tatălui Meu, via cea nouă a Tatălui Meu, și din ea s-a născut popor de regi și de voievozi, și Tatăl Meu a ocrotit-o pe ea ca să te poată naște pe tine din ea, pe tine, poporul Meu mireasă, pe tine din Mine, Cuvântul lui Dumnezeu, din Mine, Leul Cel din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, după cum este scris de Mine, Împăciuitorul, Care trebuia să vin.

Nu mai vorbesc preoții bisericii despre cartea lui Ioan căruia M-am arătat ca să-Mi vestesc vremile venirii Mele. I-am arătat lui Ioan venirea Mea în cuvânt, și el a scris așa: ***«Am văzut cerul deschis, și pe Cel Credincios și Adevărat venind pe cal alb ca să Se războiască pentru El, pentru adevăr, căci El este adevărul; și ochii Lui, ca para focului; și pe capul Lui, multe cununi; și nume scris, pe care numai El îl înțelege; și pe El, veșmânt stropit cu sânge; și oști din cer, venind după El pe cai albi; și din gura Lui iese sabie ascuțită care lovește cu ea, și păstorește cu toiag de fier și calcă pe teascul vinului aprinderii mâniei lui Dumnezeu, și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, nume scris pe haina Lui și pe coapsele Lui: Împăratul Împăraților și Domnul Domnilor».*** Așa am vestit Eu prin Ioan, robul Meu, ca să ia învățătorii carte din cer și să

învețe pe oameni venirea Mea și cuvântul Meu cu care am spus: ***«Vin curând!».*** Și te-am ales pe tine, poporul Meu mireasă, și ți-am dat din Duhul Meu și ți-am spus: ***«Vin curând!»***. Iar tu, mireasă a Duhului Meu, să zici mereu: „Vino, Doamne!“, să zici, iubito, să zici să vin, că nimeni nu mai zice în Duhul Meu: „Vino, Doamne!“. Tu ești coarda Mea de viță nouă, iar Eu sunt vița, și Mi-am legat mânzul asinei de coarda viței Mele și te-am logodit cu Mine, Cuvântul lui Dumnezeu, și ți-am spus să Mă dai oamenilor spre viață veșnică și am ieșit cu tine la cules, poporul Meu mireasă. Merg cu tine din loc în loc, din timp în timp între oameni, după cum este scris în Scriptura care spune: ***«Aceștia sunt cei care merg după Miel oriunde Se va duce; aceștia sunt cei răscumpărați dintre oameni, pârgă lui Dumnezeu și Mielului».*** Iar Eu umblu prin mijlocul cerului de la o margine la alta și binevestesc Evanghelia veșnică celor ce locuiesc pe pământ, și strig: temeți-vă de Dumnezeu și vă închinați Celui ce a făcut cerul și pământul, că vin curând ca să judec întru dreptate neamurile, și Duhul și mireasa zic: „Vino!“.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din 18-05-1997

***

Eu sunt cu tine, Ierusalime. Eu sunt Domnul Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Să fie lumină și Duh Sfânt peste România! Amin.

Merg cu tine în mijlocul mulțimilor, poporul Meu. E sărbătoarea pogorârii Duhului Sfânt. Mergem s-o vestim României pe România, țara Mea de nuntă. Mergem să vestim popoarelor pe România. Mergem, Ierusalime, merg cu tine, poporul Meu. Eu îți dau putere să mergi. Eu îți dau pe Duhul Sfânt peste tine. Eu îți dau pacea Mea. Eu îți dau toată binecuvântarea. Amin. Tot și toate ascultă de sărbătorile Mele cu tine. Tot și toate lucrează spre slava Mea și a ta. Tot și toate se pleacă la cuvântul Meu. Eu sunt cu tine peste pământ cu zile de nuntă, Mire și mireasă, și nuntă de veac nou peste România. Să fie Duh Sfânt peste pământ! Amin. Să se coboare duhul descoperirilor peste înțelepții pământului, ca să știe aceștia că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău și că tu ești poporul Meu și ca să știe că România este țara Mea mireasă, țara Mea de nuntă și masa Mea de nuntă și calea Mea spre neamurile pământului, căci vin și Mă vestesc peste pământ.

Ridică-te, Ierusalime, că ți-am dat nume din cer și ți-am dat Duh Sfânt, poporul Meu, trimisul Meu popor, mănunchiul Meu de fii cu care merg și Îmi fac cale peste pământ. Grăiesc și merg; merg și grăiesc, și cuvântul Meu este înaintea Mea. Să fie lumină și Duh Sfânt și cale de la cer peste pământ. Să fie Mire și mireasă și nuntă de veac nou.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 15-06-1997

***

O, ţara Mea de nuntă, o, iubita Mea, Mă fac în tine sărbătoare de cuvânt. Eu sunt Cuvântul Tatălui, iar Tatăl este în Mine când grăiesc peste tine. Amin.

Pace ţie! Pace, iubito! Pacea Mea o dau ţie! Mă fac cuvânt deasupra ta. Vin să-ţi tulbur pacea ta şi să ţi-o dau pe a Mea, căci Eu aşa am spus la ai Mei: ***«Pacea Mea o dau vouă. Nu precum vă dă lumea v-o dau Eu».***

O, ţara Mea de nuntă, pacea Mea ţi-o dau. Amin, amin, amin. Am în tine un popor mititel, ales din mijlocul tău, şi am o grădiniţă mică şi curată în mijlocul tău, şi Mă las cuvânt din cer peste ea şi îţi dau din pacea Mea. Îţi dau cuvânt din cer, căci Eu vin cu norii slavei şi grăiesc de deasupra

şi te mângâi cu cuvântul mângâierii, cu Duhul Adevărului te mângâi, că Eu am spus: ***«Nu vă voi lăsa orfani. Mă duc, şi voi veni la voi. Pacea Mea vă las vouă, pacea Mea o dau vouă. Nu precum vă dă lumea vă dau Eu. Mă duc, şi voi veni la voi. Lumea nu Mă va vedea; voi însă Mă veţi vedea pentru că Eu trăiesc, şi voi veţi trăi şi veţi cunoaşte că Eu sunt în Tatăl Meu, şi voi în Mine, şi Eu în voi. Şi dacă Mă iubeşte cineva ca şi voi, va păzi cuvântul Meu, şi Tatăl Meu îl va iubi şi vom veni la el şi vom face locaş la el şi Ne vom arăta lui».***

O, ţara Mea de nuntă, o, iubito, stăpânitorul acestei lumi nu are nimic în Mine şi n-a putut să-Mi ia viaţa. Nimeni nu Mi-a luat-o, ci Eu de la Mine Însumi am pus-o. Putere am avut s-o pun şi putere am avut s-o iau, căci această poruncă am primit de la Tatăl. Şi Îmi amintesc acum când Tatăl Mi-a spus că voi fi un prunc mic şi Mă voi naşte pe pământ şi voi fi sământă semănată pe ogoare şi voi fi un Miel mititel şi voi fi junghiat de un mişel, şi Eu nu I-am spus nimic lui Tatăl, nimic decât atât: ***«Tată, facă-se voia Ta».***

Şi Îmi amintesc acum când Tatăl Mi-a spus că va alege din nou Ierusalimul. Îmi amintesc când Mi-a spus de tine, ţara Mea de nuntă. **Când a lepădat Tatăl pe Israel cel ce M-a răstignit, în ziua aceea te-a ales Tatăl pe tine şi te-a dat Mie să-Mi fii ţară de nuntă, şi Mi-a promis Tatăl mireasă din tine, ţară cu Mire şi mireasă.** Eu sunt în Tatăl, şi Tatăl este în Mine şi nimeni nu ştie tainele lui Tatăl, nimeni decât cel ce voieşte Tatăl să-i descopere, iar Eu sunt în Tatăl, şi voi în Mine, şi Eu în voi, iubiţii Mei ucenici luaţi din români. Sculaţi-vă să mergem şi să dăm oamenilor vestea împărăţiei cuvântului Meu peste pământ. Să fie soare, să fie vreme dulce, să fie lumină cerească pe pământ! Să se despartă apele de ape şi să fie cer nou şi pământ nou! **Să dea pământul din el viaţă veşnică peste făpturi, iar pomul vieţii să fie la mijloc şi să dea roade!** Cei doi luminători să strălucească de şapte ori mai mult! Să fie om nou, lucrat la cuvântul Meu din trupul tău, din Duhul Meu şi din viaţă veşnică, lucrată la credinţa ta, omule ieşit din om! Vreau să te întocmesc din nou, omule, şi vreau să înnoiesc lumea şi s-o nasc din nou prin cuvântul Meu. Este scris în Scripturi de naşterea din nou a lumii, de înnoirea lumii este scris, de cer nou şi de pământ nou este scris în Scripturi. Să fie cer nou şi pământ nou în care să locuiască dreptatea, iar dreptatea, Eu sunt. **Să fie omul om nou, în care să locuiască Dumnezeu, precum în sfinţii Mei a locuit Dumnezeu**, căci cei ce au crezut în Mine pe pământ, au viaţă veşnică în cer. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 22-06-1997

***

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, binecuvântată să fie ţara Mea română, noul Meu popor ales, şi binecuvântaţi să fiţi voi, cei din porţile României, care credeţi în Mine, Cel ce Mă fac cuvânt peste pământ. Eu sunt Mielul Tatălui ceresc, şi M-am dat spre hrană celor credincioşi Mie. Eu sunt Cel ce am înviat acum două mii de ani şi sunt veşnic viu şi umblu pe pământ ca să-i trag pe toţi către Tatăl şi ca să-Mi pregătesc prin cuvânt cărarea Mea, pentru ca să vin a doua oară cu împărăţia cerurilor, care nu are sfârşit precum scrie în Scripturi. Vin cu pace şi cu iubire pentru toţi cei credincioşi, căci fericiţi sunt cei credincioşi Mie. Eu sunt. Fiţi credincioşi. Gătiţi-vă iubirea şi pacea inimilor voastre ca să intru în voi, fiilor români care staţi de veghe peste **ţara Mea de nuntă în care Mi-am aşezat masa Mea de nuntă, masa cuvântului Meu, că am popor mireasă în ţara voastră, fiilor români care vegheaţi peste ţara alegerii Domnului.** Fiţi cu inimă cerească şi întrebaţi-Mă de ce am ales-o pe cea mai robită, pe cea mai lovită, pe cea mai umilită. O, poporul Israel s-a semeţit încă de când l-am ales de popor al Meu şi l-am făcut mare între popoare. Cu cât îl iubeam şi îl învăţam, cu atât mai mult el se îngâmfa şi se depărta de Mine alipindu-se de trup străin şi de idoli şi de fărădelege semeţindu-se peste Mine, şi Eu l-am făcut să

ridice mâna asupra Mea şi să Mă lepede şi să-l lepăd. Israel s-a smintit, şi din pricina înmulţirii fărădelegilor lui iubirea lui s-a răcit de tot, şi numai o rămăşiţă mică din el a răbdat cu Mine, **şi s-a împlinit cu Ierusalimul Scriptura Mea care a spus că va veni urâciunea pustiirii peste el,** şi au fugit la munţi cei din Iudeea şi au fugit fără haină, după cum este scris: ***«Cel ce va fi în casă să nu se coboare să-şi ia lucrurile din casă, iar cel ce va fi în ţarină să nu se întoarcă înapoi să-şi ia haina»,*** şi am ars Ierusalimul, căci mai-marii Ierusalimului de atunci M-au vândut pe bani pe Mine, Cel ce eram darul Tatălui Meu pentru oameni, **şi a căzut peste Israel osânda banului.** Am spus apoi că Evanghelia împărăţiei Mele, care a fost dată deoparte de Israel, se va propovădui în toată lumea spre mărturie la toate neamurile, şi Israel se va sfârşi, iar neamurile se vor binecuvânta prin credinţă, şi Îmi voi alege dintre neamuri Ierusalimul cel nou, şi voi veni cu împărăţia cerurilor pe pământ şi voi răscumpăra pe om de la moarte şi îi voi da viaţă veşnică după cum am făgăduit prin Scripturi celor credincioşi.

O, fiilor români, n-am găsit între neamurile pământului un neam mai plăcut Mie ca şi neamul român, căci Tatăl Meu Mi-a dat iubire mare pentru acest pământ ales de El dintru început. **Taina lui e veşnică şi acest pământ stă înaintea Tatălui Meu, căci a fost primul petec de uscat care s-a ivit din apă când s-a întocmit cerul şi pământul la cuvântul Meu; a fost prima palmă de uscat care a ieşit din apele potopului după ce potopul a trecut; şi va fi pământul salvării, că el este taina Tatălui Meu, şi Tatăl Meu îl numeşte masă a cuvântului, şi iarăşi se vor face toate prin cuvânt şi vor fi noi.** Amin.

O, fiilor români care străjuiţi peste România**, ţara voastră a fost mereu sub cruce**, dar ea a răbdat până la sfârşit şi **n-a ridicat toiagul ei împotriva nici unui neam de pe pământ. Pe nimeni n-a asuprit, nimănui nu i-a luat.** Ba a dat din trupul ei supunându-se ca şi Mine, şi Tatăl Meu a iubit-o cu iubire fără margini şi a aşteptat vremea slavei ei între popoare. **Cuvântul Meu din ea e slava ei,** şi el se va face faptă a slavei şi trup al slavei, căci Eu voi fi mereu cuvânt în ea, iar tronul cuvântului Meu va străluci din mijlocul ei, şi din tronul Meu va curge râul şi apa vieţii peste pământ şi va uda tot pământul aşa cum din Eden ieşea un râu care uda raiul, şi de acolo se împărţea în patru braţe peste pământ. Scris este: ***«Cine va răbda până la sfârşit, se va mântui»,*** şi Tatăl Meu o are pe România ţară a răbdării şi a iertării, şi este scris de ea în Scriptura proorocului Daniel, şi se numeşte ţara strălucirii şi a biruinţei, ţara Domnului. Amin.

O, fiilor români care vegheaţi din partea Mea peste ţara Mea de nuntă! Sunaţi la porţile casei Mele de oaspeţi, că a venit duşmanul în casa Mea şi Mi-a luat căsuţa şi Mi-a luat hăinuţa şi Mă scoate afară din vie ca şi acum două mii de ani. Voiesc să aduc izbăvire neamului omenesc, dar antichrist Îmi stă împotrivă, fiilor români. S-a băgat antichrist în casa Mea şi domneşte în numele Meu, şi Tatăl M-a trimis şi nu sunt primit în casa Mea. Cuvântul Meu strigă la porţile casei Tatălui Meu şi nimeni nu voieşte să-Mi deschidă ca să intru şi să aduc cuvintele vieţii şi apa vieţii şi hrana cuvântului Meu pentru cei însetaţi şi flămânzi de viaţă. Eu sunt Cel ce am grăit din rug pe muntele Sinai. Eu sunt Cel ce grăiesc poporului român din mijlocul grădiniţei cuvântului Meu din România. Ridicaţi slava cuvântului Meu şi înălţaţi-o spre viaţa oamenilor, că vin să fac izbăvire neamului omenesc, şi am de împlinit Scriptura de cer nou şi de pământ nou, şi de împărăţie a cerurilor pe pământ. Amin, amin zic vouă: **Eu vin curând, şi Mă voi arăta deasupra României şi voi face din ea ţara Noului Ierusalim, ţara Mea cea de la sfârşit, şi din ea voi revărsa lumină mare peste toate neamurile pământului.** Dar slujitorii bisericii din România sunt reci şi nu vor venirea Mea şi nu vor pace şi sfinţenie din cer peste ei şi nu cred în Mine. Scris este în Scipturile Mele: ***«De va vrea cineva să creadă, va înţelege cuvântul Meu şi voia Mea şi mântuirea Mea».***

O, fiilor români, Mi-e milă de neamul român, căci îl iubesc cu iubire fără margini. Oile Mele nu mai au păstori, că păstorii lor se păstoresc pe ei înşişi şi nu poartă grijă de oile Mele, şi Mi le asupresc şi Mi le împrăştie şi Mi le umplu de răni, căci ei nu împlinesc Scriptura Mea care spune: ***«În dar aţi luat, în dar să daţi».*** Păstorii bisericii nu pot da nimic în dar, căci n-au luat în dar, şi au luat cu bani ceea ce au, şi s-au învăţat cu bani, şi Mă vând pe bani, şi oile Mele sunt oropsite şi călcate în picioare de toţi trecătorii. Păstorii bisericii au luat cheia cunoştinţei şi nici ei nu vor cu Mine şi nici oile Mele nu mai ştiu cunoştinţa Mea. Ajutaţi pe cei asupriţi de necredinţă şi de necunoştinţă, căci cuvântul Meu vine la voi ca să vă ceară sălaş în voi şi să fiţi credincioşi şi să deschideţi Domnului. Eu sunt. Fiţi credincioşi. De mai bine de patruzeci de ani Mi-am aşternut ieslea cuvântului Meu în România şi lucrez prin cuvânt ca să-i împlinesc slava ei cu Mine şi să-Mi pregătesc venirea Mea cea de a doua şi să vin cu cele veşnice şi să dau răscumpărare neamului omenesc şi să lucrez din România peste popoare, cu lumina cuvântului Meu. Eu sunt. Fiţi credincioşi. **Cuvântul Meu este râul vieţii, care curge din tronul Meu,** dar cei necredincioşi în biserica din România lovesc în cetatea cuvântului Meu. Deschideţi cărţile vremii voastre şi căutaţi în ele nelegiuirile oamenilor bisericii care au apăsat peste turma Mea română şi peste cei ce Mă iubesc în România. Am coborât putere din cer şi v-am sprijinit să luaţi veghea României, dar aveţi grijă de ţara Mea, că e apăsată încă de oamenii bisericii care stau împotriva dreptăţii şi a sfinţeniei şi a adevărului. Prea mult se învelesc oamenii bisericii cu slava lor cea deşartă; prea mult întinează aceştia locurile sfinţeniei Mele. Prea mulţi oameni ai fărădelegii s-au ascuns sub haina de biserică şi Îmi înşeală neamul Meu cel ales. Lucraţi cu înţelepciunea Mea cea cerească şi aduceţi la pocăinţă pe toţi fiii acestui neam care s-au ascuns sub haina Mea şi au asuprit pe mulţi din cei drepţi ai Mei. Luaţi lumină din lumină şi scoateţi întunericul la lumină, căci omul cade de şapte mii de ani prin ascundere. Voiesc să dau în dar celor ce vor să poarte darurile Mele şi voiesc să fie date în dar darurile Mele. Cel ce voieşte să vină după Mine să se lepede de sine şi să-şi ia crucea sa urmându-Mă şi nu înşelându-Mă că vine şi să nu vină. Iar dacă nu vine să nu spună că e cu Mine, să nu-Mi ducă turma în rătăcire.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-1997

***

Cu duh de sărbătoare vin din cer pe pământ şi Mă fac cuvânt proaspăt peste grădiniţa cuvântului Meu.

E sărbătoare în cer şi peste tine, grădiniţa Mea. Te serbează cerul şi te cuprind sfinţii şi îngerii în duh de sărbătoare cerească pentru serbarea zilei tale de pecetluire cu Duh Sfânt şi cu putere cerească peste tine. Amin. Eu am pus peste tine lucrare de Duh Sfânt şi putere cerească şi îngrădire tare şi sfinţi şi îngeri şi puteri cereşti lucrătoare, şi te-am făcut sărbătoare a Mea pe pământ, o, grădiniţă a cuvântului Meu, şi te-am numit Sfânta Sfintelor în care intru Eu Domnul, Eu, Arhiereul Cel mare, Eu şi cu zecile de mii de sfinţi şi de îngeri. Cuvântul Meu este împărat peste tine, şi împăratul iese din tine ca un mire ca să-şi iubească mireasa. Mă fac în tine cuvânt de iubire şi scriu cartea iubirii dintre Mire şi mireasă. Pace ţie, grădiniţa Mea cu fii unşi! O, e greu de tot de cei ce se ating cu duh de necredinţă şi de faptă a necredinţei peste această ungere din cer.

O, copilaşi ai trupului miresei Mele! Copilaşilor mireasă a Mea! O, poporul Meu, nu mai am ce să mai ung pe pământ. Nu mai este om al lui Dumnezeu pe pământ ca să am Eu cale să ung, şi prin ungere să-Mi fac sfinţi pentru cele cereşti. Nu mai am, fiilor, nici un locuşor unde să-Mi pot pleca truda şi capul. Nu era pe vremea apostolilor Mei aşa cum este azi. Bisericile erau biserici,

nu ca azi. Bisericile de atunci însemnau sfinţenie, iar păcatul era scos afară din biserici, era vădit de cei cu Duhul Sfânt şi era scos din biserici.

Rostesc cuvânt din mijlocul neamului român. Domnul Iisus Hristos Se duce cu cuvânt nou peste toate noroadele de pe pământ. Eu, Domnul, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, şi din Fecioară acum două mii de ani, şi din România cuvânt acum, la capătul Scripturilor cele pentru venirea Mea, Eu, Domnul Iisus Hristos, strig peste pământ până la toate marginile: ridicaţi-vă, voi, neamuri ale pământului din tot neamul oamenilor şi veniţi spre râul vieţii care curge din cer în mijlocul neamului român! Veniţi şi luaţi viaţă, cuvânt de viaţă sfântă şi veşnică**! Eu sunt Cuvântul Cel dinaintea venirii trupului Meu pe pământ a doua oară cu oamenii.** Ridicaţi-vă deasupra trupurilor voastre şi scăpaţi din focul mâniei care vine din cer peste toate trupurile care nu au cerul în ele**. Cerul înseamnă sfinţenie şi rai în casa omului, în trupul omului**. Vă cheamă Domnul la viaţă dulce, la miere şi lapte, la cer nou şi la pământ nou peste pământ. Veniţi şi luaţi învăţătura care vă dă viaţa cea veşnică! Veniţi, că morţii înviază şi vor învia, iar cei vii se vor schimba întru nestricăciune. **Sună glasul celui de al şaptelea înger ca să adune sub slava Mea pe cei aleşi prin credinţă şi prin sfinţenie şi prin hrană aleasă, hrană din cer pentru cer nou şi pământ nou peste pământ.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la șase ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1997

***

Sunt Eu, fiilor. Sunt Domnul. Deschideți Domnului! Amin, amin, amin. Străbat calea între cer și pământ ca să fiu cu voi în zile de nuntă cerească. **Coborârea Mea la voi, aceasta înseamnă: zile de nuntă, nunta Mea, promisă Mie de Tatăl, iubirea dintre Mire și mireasă, fiilor, că am făcut din voi mireasă iubită Mie.** Am plătit cu viața acum două mii de ani, ca să am azi mireasă, căci mireasa este cea din ziua nunții, cea care rămâne mireasă, căci după aceea Eu vin și Îmi arăt nunta după care am dorit două mii de ani.

Sunt cu praznic sfânt venit în grădină. Sunt pe nori de slavă deasupra grădiniței cuvântului Meu, căci scris este în Scripturi: ***«Precum S-a suit la cer, tot așa va și veni»***. Sunt la voi Mire, fiilor unși cu mirul Meu. V-am ales dintre fiii oamenilor ca să vă pun Mie deoparte și să fac din voi cale a venirii Mele. O, ce frumoși sunteți voi printre fiii oamenilor! Vă cânt cum își cântă mirele pe mireasă și vă numesc ziua Mea de nuntă, căci mireasa când se arată, e gata și nunta. Vă sunt Mire, vă sunt mângâiere, vă sunt iubire și vă cânt ca să vă știe cei din cer mireasă a Mea pe pământ. O, ce frumoși sunteți printre fiii oamenilor! Slava voastră este nevăzută, dar sunteți copii frumoși, și sunteți avuția Mea cu care Mă bucur. Fiecare este cu avutul lui. Lumea și stăpânitorul lumii, cu avutul ei, şi Eu cu avutul Meu, cel de mare preț, căci **cel mai mare preț între cer și pământ îl are omul cel născut din Dumnezeu, cel cuprins de Dumnezeu.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului, din 20-05-1999

***

Eu sunt Cel ce sunt. Sculați-vă întru întâmpinarea Mea, fiilor din grădină, căci Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, și voi lucrați. Sculați-vă, că e vremea lucrului. Vă dau putere să biruiți slăbiciunile. Vă dau pe Duhul Sfânt, Care poate în toți cei care păzesc poruncile vieții. Trei zile la rând Mă las cu hrană proaspătă pe masă, căci grădina de la voi este masă de altar pe care Se așează Mielul lui Dumnezeu cuvânt de hrană, căci omul se hrănește cu tot cuvântul care iese de la Dumnezeu, nu numai cu pâine. Mă așez spre hrană oamenilor pe pământul României, masa Mea de

cină, masa Mea de nuntă, la care chem pe tot omul care voiește să mănânce de la Mine. Eu sunt Semănătorul, și arunc sămânța ca să crească rod din ea, dar pământul este prea bătătorit, pământul este cale a fărădelegii.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! că sunteți apăsați de grijile Mele, dar cu pacea Mea în voi le scoatem la capăt, fiilor. Trei zile la rând vă scol pe picioare ca să luați de la Mine și să așezați în carte cuvântul Meu spre mărturia zilelor de nuntă, nunta Mea cu mireasa Mea, căci mireasa aude glasul Mirelui și se scoală și deschide Mirelui, căci sunt zilele nunții.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 29-05-1999

***

Am venit, fiilor străjeri. Ieșiți înaintea Mea. Vă dau cununiță din slava Mea lucrată, că Mi-ați fost cărare ca să vin și să Mă slăvesc cu slava cuvântului Meu trei zile la rând. Sunteți osteniți. Tatăl Meu vă atinge frunțile și vă mângâie obrăjorii și vă luminează privirea, că sunteți cu inimă mare și vegheați cu iubire coborârea cuvântului Meu. Amin.

Tată Savaot, iată Eu și cei mai mici ai Mei și ai Tăi! Mângâie-i, Tată. Cuvântul Meu ești Tu, și cuvântul Tău sunt Eu. Tată, mângâie-i pe cei ce trudesc pentru Noi. Amin, amin, amin.

– O, sunteți osteniți, măi copilași! Fiul Meu Se mistuie în voi, că El fi-va să vină văzut curând, curând, și e mistuit de dor pentru ziua când va fi să-Și verse slava Lui cea văzută, slavă ca și a Mea, peste cei ce cred și peste cei ce nu cred că El vine.

O, puișori mititei, Eu, Tatăl Savaot, sunt în Fiul Meu. Cine mai vrea în veacul acesta să fie prunc ca și voi, să fie puișor al lui Dumnezeu? căci Fiul Meu este puiul Meu, și mereu l-a strigat pe cel iubit, pe om l-a strigat, și a zis: ***«Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am dat să te adun la sân, ca și cloșca în vreme de furtună, cloncănind ca să-și strângă puișorii sub aripi și să nu-i piardă și să nu rămână pustie de puișori»***. O, copilași osteniți de trudă cerească, nu pământească, o, o, puișori, voi sunteți cei din urmă, cei mai mici, și de aceea vă spune Tatăl puișori. Fiul Meu trudește în voi ca să-Și adune roadele, dar iată, lucrătorii n-au roade și nu este adunătură pentru masa cea de nuntă a Fiului Meu. Mă doare pentru Fiul Meu, că L-am rupt de la sân și L-am trimis după om, ca să-l aducă înapoi pe om.

Fiule Emanuel, nu fi trist. Ai cu cine să Te bucuri. Când ai venit de-a dreapta Mea, după ce Te-ai dovedit Fiul Meu și Dumnezeu prin înviere și prin putere, n-ai lăsat nici atunci mulți care să le mărturisească pe cele lucrate de Tine. Tot așa și acum, sunt puțini, dar sunt mici, ca să Te poți Tu desăvârși în ei cu înțelepciunea Ta, că Eu i-am ferit de înțelepciunea cea de pe pământ încă din pântecele mamelor lor pe cei unși în grădină pentru Tine și pentru zilele cele de apoi. I-am adus apoi lângă Tine, aici, la izvor, și le-am dat să bea și să fie cu apa vieții pe masă mereu. Și iată-i. Ei sunt cei ce Te primesc dându-Ți sălaș inimioarele lor în care Tu ai pus izvor de credință pentru venirea Ta. O, mângâie-i, Fiule scump. Sunt Tatăl, și sunt cu Tine. Le dau cununiță de slavă, că Ți i-am dat mireasă, și lumea nu-i cunoaște, Fiule. Ei sunt cuprinși în taină, că așa este lucrul lui Dumnezeu între oameni, ca să poată crește credința pe pământ, credința sfântă, Fiule al Meu.

Tu ești Cuvântul Meu. Sunt cu Tine, și Mă bucur. Tu ești Cuvântul Meu, trimisul Meu, Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit. Amin, amin, amin.

– O, Tată, Tată Savaot, voiesc să-Mi lărgesc cortul nunții, căci Duhul Sfânt Se desăvârșește și Se poartă de la margini la margini și suflă cu puterea cuvântului Meu și scoală pe mulți. Dar sunt atâtea gloate, Tată, mulțimi peste mulțimi care n-au untdelemn în candele, care n-au veghe pentru venirea Mea. Mulțimi și iar mulțimi se pregătesc să-Mi facă venirea, dar cine, oare, vine pentru așa pregătire? Care este acel hristos care vine la planul omului cel fără viață din cer?

O, Tată Savaot, când M-ai trimis pe pământ între oameni, am slobozit din Mine semne cerești și lucrări mai presus de fire. Ba chiar și după ce M-am ascuns din ochii lor am lucrat lucrarea Duhului Sfânt, de atunci și până azi, ca să nu Mă uite omul, dar iată, nu găsesc veghe sfântă pentru venirea Mea, și ea vine. Vine ziua venirii Mele cu slavă, Tată, și ce voi face cu cei ce dorm? Ce voi face, Tată? Ce voi face, Tată? O, ce voi face, Tată?

O, fiilor străjeri, am venit să dau pe Duhul Sfânt peste pământ. O, iubiții Mei ucenici, am venit, căci sunteți adunați laolaltă în loc binecuvântat de cuvântul Meu, care lucrează peste voi. Din cer vin. Ca un vuiet vin, ca vântul care bate cu putere ca să se aplece totul de vijelie, ca să umplu grădina în care sunteți adunați în numele Meu, și lângă voi au venit la cuvântul Meu mulți să asculte.

Fiilor unși cu mirul venirii Mele, împart vouă limbile Duhului Sfânt. Aplecați-vă capetele, deschideți porțile, căci voi sunteți porțile dintre cer și pământ, pe care intră Domnul. Să se zvonească peste tot pământul că aici vorbește Dumnezeu Cuvântul, Care vă dă vouă limbile Duhului Sfânt. Să fie în uimire, și să nu fie nimeni nedumerit de cele ce aduc Eu peste grădina Mea din România. Aceasta este ieslea cuvântului Meu, munte sfânt pe care stau Eu, Domnul, ca să chem pe toate popoarele să audă vestea împărăției cerurilor, care vine cu Mine și cu cerul cel nou și cu pământul cel nou și cu duhul dreptății, moștenitor peste cele noi. Este scris că în zilele cele de apoi va veni Duhul Sfânt peste tot trupul, ca râul care crește și dă peste margini, iar robii și roabele Mele vor prooroci de la Duhul Sfânt și se vor face izvor de apă izvorâtoare peste toate noroadele de sub cer.

Fiilor de la izvor, am ridicat stăvilarele ca să curgă izvorul peste tot pământul. V-am dat făgăduința că veți fi râuri de ape izvorâtoare pentru toți cei însetați, de departe și de aproape, ori pe câți Eu îi voi chema și îi voi îndemna să vină să bea, să vină la masa Duhului Sfânt. O, sunteți osteniți. Eu și mai ostenit sunt. De șapte veacuri nu M-am mai odihnit, dar Eu sunt Domnul puterilor în cer sus și pe pământ jos, și vă mângâi și vă dau inimă mare ca să puteți cuprinde cu ea cerul și pământul, de la margini la margini. Mă mistui în voi cu grija venirii Mele. Tatăl Meu vă dă curaj, și Eu vă dau, și voi dați-vă, că sunteți îmbrăcați cu Duhul Sfânt. Vă dau ajutor și din cer și de pe pământ. Duhul Meu Cel Sfânt schimbă omul la inimă, mișcă mintea omului, înviorează sufletul omului, și voi veți fi purtați pe brațele Mele, prin cei ce se vor apropia să pună umărul sub crucea venirii Mele, că e cruce grea venirea Mea, că omul e tare la cerbice și trăiește sub cer numai pentru el, iar Eu n-am cu cine să-Mi duc crucea venirii Mele; n-am decât cu voi, și voi sunteți mici între cei ce s-au făcut mari pe pământ. Omul dușman, omul trufaș, omul nepăsător și negru la suflet zice că voi sunteți bogați. Numai Eu și cu voi știm truda crucii venirii Mele. Cel harnic nu este bogat, că dacă ar fi bogat, n-ar mai fi harnic, și s-ar culca și s-ar scula și și-ar petrece vremelnicia

în mijlocul bogățiilor lui. Voi nu sunteți bogați decât în Dumnezeu. Sunteți bogații cerului, căci aveți la voi împărăția cerurilor întru lărgimea ei. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Româneşti, (de Rusalii) ziua a treia, din 30-05-1999

***

Își pune omul înțelept întrebarea: **„Cum poate să vorbească Dumnezeu atât de mult?“.** O, dacă oamenii au stricat toate lucrările Mele ca să le facă pe ale lor, oare, Eu, Domnul, să nu Mă ridic ca un Creator ce sunt și să lucrez?

Am stat două zile în mormânt, și a treia zi am înviat și M-am sculat și am lucrat și am înființat împărăția Mea pe pământ. Dacă omul Mi-a stricat-o și Mi-o strică mereu, oare, Eu să nu Mă ridic ca un Făcător ce sunt și s-o lucrez la loc? Oare, n-a venit vremea să așez la loc împărăția Mea cea zidită acum două mii de ani? Și iarăși zic: am stat două zile în mormânt, iar a treia zi am înviat și am așezat împărăția Mea. Am stat două mii de ani așteptând învierea făpturii pentru care am murit Eu, iar a treia mie de ani este ziua învierii, ziua Domnului. Amin.

Iată taina cea despre veacuri, că la Dumnezeu o zi este ca o mie de ani. Această taină nu mai este ascunsă, că o zi înaintea Mea este ca o mie de ani, și o mie de ani, ca o singură zi, și Eu nu zăbovesc cu făgăduința Mea, dar am răbdat mult, după socoteala omului, căci am voit ca tot omul să vină la pocăință. I-am dat timp omului, dar omul s-a tot depărtat de început și a ajuns la sfârșit, căci el a mers înainte în loc să se întoarcă la Mine și să aștepte învierea. Iată de ce Eu, Domnul, vorbesc mult, de i se pare omului că n-oi fi Eu Cel ce grăiesc.

Două mii de ani am tăcut ca în mormânt, iar **a treia mie de ani este învierea, iar Eu sunt începătura învierii, precum este scris despre Mine și despre înviere în Scripturi.** Două mii de ani sunt ca cele două zile în care Eu am stat ascuns în mormânt, iar a treia mie de ani este ca ziua a treia în care Eu am înviat și M-am arătat ucenicilor Mei. **Aceasta este taina vorbirii Mele lungi și fără de capăt,** căci Eu, Domnul, am suflat și am cuvântat peste pământ, și cuvântul Meu a înviat și dă viață celor din morminte, căci scrie în cuvântul Meu cel de acum două mii de ani: ***«Vine ceasul când morții din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, iar cei ce vor auzi vor învia». ***Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu din zilele acestea**, iar cei ce îl aud înviază pentru nestricăciune și se îmbracă în nemurire pentru întâmpinarea Mea, căci vin cu nunta cea din cer pe pământ, cu taina cea adevărată a nunții, taina pe care omul pe pământ a închis-o sub păcat atâtea mii de ani numind-o taină și asemănând-o cu adevărata taină a nunții. **Nunta este mântuirea care se plătește cu viața, și altceva nu înseamnă nuntă.**

Eu, Domnul, suflu cuvânt peste pământ și zic peste toți oamenii de pe el: o, oamenilor care iubiți și care vă iubiți! Eu vin curând. Iubiți-vă cât vreți, dar cerește, așa cum am iubit Eu biserica și M-am dat pe Mine Însumi pentru ea ca s-o curățesc și s-o sfințesc și s-o am a Mea, mireasă curată și neîntinată. **Călugăriți-vă viața voi, cei căsătoriți, căci vai și iar vai preoților care trimit pe om la păcat prin căsătorie, și apoi nu-l mai scot de sub păcat și din moarte pentru înviere,** pentru ziua a treia, ziua învierii, așa cum au făcut apostolii și sfinții Mei peste toți cei căsătoriți care veneau spre ei să Mă afle pe Mine, Cel Sfânt.

Două mii de ani am tăcut, iar acum iarăși grăiesc, căci vine învierea, cea de a treia mie de ani, cea de a treia zi, când Eu Mă fac cuvânt de înviere, cuvânt lung și fără capăt

precum veșnicia. Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu care umple pământul în zilele acestea. Omul a dărâmat templul Meu în cele două zile, în cele două mii de ani, iar a treia zi, a treia mie de ani Eu, Domnul, îl zidesc din nou și Mă fac Împărat peste toată făptura care va mai fi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Antonie cel mare, din 30-01-2000

***

Venirea Mea se face cuvânt peste pământ, iar porțile cuvântului se deschid, și Eu intru. Amin, amin, amin.

Intră Domnul Iisus Hristos pe porțile Sale și Se face zi de nuntă peste Ierusalimul Lui din zilele acestea. Amin.

Ierusalime, poporul Meu cel din români, sunt cu brațele pline de găteli ca să le pun peste tine. Cartea Mea cu tine este dragostea dintre Mine și tine, este apa din care-ți dau Eu să bei ca să nu însetezi, poporul Meu. **O, tu ești ziua Mea de nuntă, dar cine pricepe aceasta pe pământ?** Ia-ți straie de iubire, Ierusalime mic, și ieși înaintea Mea când vin la tine cu fiii grădinii Mele, din care te adăp Eu pe tine cu apa cea vie. Eu Mă fac cuvânt peste ei și le dau să Mă dea ție și vin cu ei la tine, vin cu ei în casa ta, iar tu fă-te casă deschisă pentru Dumnezeu și cinează cu Mine, Ierusalime, ziua Mea de nuntă.

Avem de așezat strai de sărbătoare cerească pe pământ, și Mă voi așterne cu tine în calea oamenilor, poporul Meu. Tu ești o cărare pe care Eu merg din loc în loc peste pământ ca să chem oamenii la nuntă, fiule. **Masa Mea de nuntă nu se mai strânge dintre Mine și tine, și se umple cu bucate dulci, și Eu stau la masă cu tine,** și de pe ea curge în lături ca să ia în dar cei flămânzi, cei însetați, căci așa scrie în prooroci: ***«Cei însetați să vină să bea»***. Amin. Dar cine sunt cei însetați? Iată, cei ce-și zic drepți nu vin să ia de pe masa Mea de nuntă. Aceștia așa au făcut în toate vremile lor. Cei păcătoși însă sunt însetați, iar când se apropie ei să Mă iubească, aceia Mă iubesc și iau din apa Mea și își sting setea și rămân vii și Mă mărturisesc pe Mine, Cel viu, pe Mine, izvorul celor însetați, iar Mie nu-Mi este rușine să stau cu ei la masă, căci ei au nevoie de toate câte n-au ei, și Eu le dau, căci pentru aceasta am venit de la Tatăl. Cei drepți nu Mă lasă să Mă ating cu ale Mele de ei. Cei drepți nu Mă primesc în casa lor, nu sunt primitori de oaspeți cerești, nu sunt așa cei ce-și zic drepți. Aceștia stau numai ei în casa lor, și numai pe ei se dau și se arată, și numai vorba vine că Mă dau pe Mine.

O, fiilor, o, Ierusalime de azi, legea harului sfânt îi face fericiți pe cei ce se supun ei. Ea le gătește hăinuțe de har celor ce se supun ei. Ea îi crește, ea îi sfințește, ea îi călăuzește, ea îi hrănește, ea îi slăvește pe ei dându-i Mie pentru slava Mea cu ei. Amin. O, copilași cuprinși în harul Meu, M-am dat vouă masă de nuntă, iar voi hrăniți-vă cu harul Meu, cu harul nunții Mele cu voi, și luați foc din foc, că vreau cu voi să mistui pământul și să-l fac iar, și să-l fac curat cu tot ce va fi pe el. Deschideți larg bucuriilor sfinte și desăvârșiți-vă prin ele, și va fi măsură pentru măsură, și cine va da va lua îndoit. Amin, amin, amin. Iar cine nu va lua va rămâne sărac de har, așa cum rămân cei ce își fac un nume și un stat lângă Mine înaintea oamenilor, și apoi închid calea celor săraci care dau să vină după Mine, după bucuriile sfinte, după apă pentru cei însetați.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei, din 28-05-2000

***

Fiilor, fiilor, iar și iar vă binecuvintez cu acest cuvânt care rostește peste voi așa: deschideți larg mângâierilor Mele, ca să intru cu ele în voi, și voi să le cunoașteți când bat ca să intre și ca să vă facă bine și ca să vă facă frumoși la stat și la cuvânt și la faptă, frumoși prin har. Amin. Deschideți larg bucuriilor sfinte ca să se sălășluiască în voi și între voi, căci voi sunteți ziua Mea de nuntă după două mii de ani când Tatăl Îmi pregătește mireasă. Amin. Deschideți iubirii Mele cu voi și fiți cu duhul vioi, așa cum a fost duhul samarinencei când Eu M-am întâlnit cu ea la fântâna lui Israel. Amin. Cunoașteți-Mă după dor, căci dorul Meu dă să se deșerte în voi, și să-l purtați ca și Mine, și să fiți cu duhul vioi și lucrător prin dor, copii ai dorurilor Mele. Sunt cu voi în brațe și Mi-e dor de voi. Mi-e sete de voi și nu pot fără voi. Mi-e Duhul tot un foc după voi, așa cum Mirele tânjește după mireasa Sa, iar Mirele, Unul este: Hristos, Fiul Tatălui Savaot, Domnul, Care-Și coboară harul nunții Sale peste cei ce vin să petreacă cu El și cu mireasa Lui cea mică, mireasa Lui cea din români. Amin.

Dați veste peste pământ de zilele Mele cu voi, ca să vină mulțimile să le hrănesc cu bucate dulci de pe masa nunții. Eu, Domnul și Mirele vostru, Mă însemnez peste voi cu putere de îngeri și vă iau oboseala și vă împodobesc harul, ca să știți să-Mi pregătiți sărbătorile și cărările și pe voi, căci voi sunteți de-a dreapta Mea, și prin voi Mă deșert peste tot pământul cu harul cuvântului venirii Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-2000

***

O, e zi de mare sărbătoare între Mine și voi, iar la izvorul Meu cel ceresc vin oaspeți, fiilor. Iată-i cum vin, iată-i! Iar voi, faceți mulțimea să se așeze, că Mă fac praznic ceresc, și le dau hrană, și le dau apă, și le dau Duh Sfânt, că n-au trebuință cei sănătoși de doctor, dar au cei bolnavi, au cei plini de dor, au cei ce caută; au nevoie de învățător cei ce caută. Amin. Și iată izvorul, iată-l!

Voi, cei ce ați venit la izvor, beți și înviați, căci izvorul este plin de viață. Iată vinul cel nou! Gustați din el și îmbătați-vă de gustul lui. Beție de Duh Sfânt este trăirea omului cu Mine. Veniți la han și vă ospătați și luați hanapul și beți din vinul Meu. Eu sunt Mirele nunții. Veniți la hanul Meu și odihniți-vă cu caii și cu căruțele voastre, odihniți-vă de ale voastre. Pătrundeți-Mi venirea și lăsați-vă pătrunși de ea. Cuvântul Meu este îmbrățișarea Mea, și lumea prin Mine s-a făcut, cu cuvântul Meu s-a făcut. Tatăl Meu Mă preaslăvește la El Însuși, cu slava pe care am avut-o la El mai înainte de a fi lumea, iar Eu arăt numele Lui oamenilor pe care Mi-i dă din lume, ca lumea să creadă că Tatăl M-a trimis. Amin. Veniți și vă odihniți de osteneli. Izvorul Meu dă peste margini și se varsă peste voi. Cuvântul vieții vi-l dau. Apropiați-vă de el și dați-vă vieții, căci în el este viață, și viața este lumina oamenilor.

O, fiilor de la iesle, stați cu cuvântul Meu în fața norodului care se adună la izvor. Faceți-i să se așeze și să asculte de la Mine, că au nevoie de învățător. Scoateți apă din izvorul Meu și dați-le să bea, și să cunoască venirea Mea la voi pentru tot omul care voiește să se așeze întru începutul cu care Eu am venit la voi.

Eu pentru venirea Mea am venit la voi și am făcut din voi calea Mea spre oameni. Eu sunt în voi, copilași de la iesle, și le spun celor ce vin să nu vină după voi când vin, ci să vină după

Mine; să nu ia de la voi, ci să ia de la Mine. Voiesc să fie ca și în cer, și nu ca pe pământ, căci omul pe pământ este deprins cu slavă unul de la altul, cu bucurii unul de la altul, și nu știe omul ca și voi, căci voi sunteți învățați de Dumnezeu.

Veniți și voi la Tatăl și la Mine și faceți-vă case pentru cer. Dați-vă Domnului casă; Lui și oaspeților Lui, căci scris este despre venirea Mea: ***«Oștiri cerești vin după El, oștiri din cer, călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb curat»***. Veniți și voi la Tatăl și la Mine, veniți și rămâneți cu Mine, că iată vinul cel nou și masa nunții Fiului lui Dumnezeu! Amin. Poposesc cu cerul în grădina aceasta și Mă fac popas pentru cei ce vin să le dau învățătură de viață. Veniți la hanul Meu și vă odihniți de osteneli și vă ospătați, și luați hanapul și beți din vinul Meu. Eu sunt Mirele nunții. Pătrundeți-Mi venirea și lăsați-vă pătrunși de ea. Veniți la hanul Meu și odihniți-vă de ale voastre! Îmi întind cerul Meu peste voi, ca să vă învăț trăirea cu Dumnezeu. Mă torn în cănuțe, Mă torn în cofițe. Luați și beți și îmbătați-vă de vinul cel nou, de gustul cel nou! Eu vin cu împărăția cerurilor pe pământ și Îmi întind cortul Meu, căci voiesc să sălășluiesc între oameni și să le fiu Mângâietor, și să le fiu Învățător, și să le fiu Stăpân, căci fericită e sluga pe care stăpânul său o va găsi făcând voia stăpânului, și peste multe o va pune. Amin.

Veniți și voi la Tatăl și la Mine și faceți-vă case pentru cer. Dați-vă Domnului casă; Lui și oaspeților Lui, căci scris este despre venirea Mea: ***«Oștiri cerești vin după El, oștiri din cer, călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb curat»***. Veniți și voi la Tatăl și la Mine, veniți și rămâneți cu Mine, că iată vinul cel nou și masa nunții Fiului lui Dumnezeu! Amin. Poposesc cu cerul în grădina aceasta și Mă fac popas pentru cei ce vin să le dau învățătură de viață. Veniți la hanul Meu și vă odihniți de osteneli și vă ospătați, și luați hanapul și beți din vinul Meu. Eu sunt Mirele nunții. Pătrundeți-Mi venirea și lăsați-vă pătrunși de ea. Veniți la hanul Meu și odihniți-vă de ale voastre! Îmi întind cerul Meu peste voi, ca să vă învăț trăirea cu Dumnezeu. Mă torn în cănuțe, Mă torn în cofițe. Luați și beți și îmbătați-vă de vinul cel nou, de gustul cel nou! Eu vin cu împărăția cerurilor pe pământ și Îmi întind cortul Meu, căci voiesc să sălășluiesc între oameni și să le fiu Mângâietor, și să le fiu Învățător, și să le fiu Stăpân, căci fericită e sluga pe care stăpânul său o va găsi făcând voia stăpânului, și peste multe o va pune. Amin.

Se binecuvintează sărbătoarea Mea cu poporul Meu cel nou, împreună cu cei ce vin la izvorul cuvântului vieții. Amin. Se binecuvintează pământul și cerul pentru ca să slujească la sărbătoarea Mea cu mireasa Mea și cu nuntașii nunții Mele. Amin. **Împărăția cerurilor este nuntă veșnică, și vin cu ea pe pământ ca s-o așez între Mine și om și să Mă bucur cu omul**, că Mi-e dor de om, de șapte mii de ani Mi-e dor. O, Mi-e tare dor de om. De omul cel zidit de Mine Mi-e dor. Mi-e dor să-l zidesc pe om.

Mi-e dor de tine, omule, și vin să te zidesc și să te am împărăție a Mea, și să fii veșnic cărare a Mea și slavă a Mea și viață a Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, (praznicul Pogorârii Duhului Sfânt) ziua întâi, din 16-06-2000

***

Cobor în grădină în zorii dimineții cu mângâierea Mea, cu Duhul Sfânt Mângâietorul. Amin, amin, amin.

Mă revărs peste voi, cei care v-ați adunat în preajma ieslei cuvântului Meu. Popas pentru trei zile ați făcut și voi, și Eu, iar a treia zi vă umplu de slava Duhului Sfânt Mângâietorul și vă slobozesc. Nunta Mea cu mireasa Mea, cu poporul Meu cel din români, e nuntă de veac nou, și ține zi și noapte, căci Mirele e de sus, iar mireasa rămâne îmbrăcată în veci de veci, și-n culcare, și-n sculare, și la muncă, și la petrecere, și la jale, și la bucurie, și pe pământ, și în cer. Mireasa este aceea care nu-și dă jos haina de mireasă. Nunta Mea cu mireasa Mea este praznic de Rusalii, este sărbătoarea care ține veșnic în ea pe fiii nunții și pe nuntași. Amin.

La începutul sărbătorii v-am dat din pacea Mea. Acum, vă voi slobozi cu cuvântul Meu, și iarăși vă dau din pacea Mea. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu așa Îmi mângâi ucenicii. Acum, mergeți întru ale voastre, dar nu uitați pe Dumnezeu. Mă voi revărsa peste voi cu duhul bucuriei sfinte. Mă voi încălzi în voi tot mai mult. Vă voi strâmtora și de sus, și de jos, și din lături cu dorul după Mine, și veți cunoaște că ați stat în preajma Mea trei zile la rând, și veți simți cum dorul vă va arde, și vă veți zice: „Oare nu ardea inima în noi când ne vorbea de sus?". V-am dat pâine dulce și vin nou v-am dat, și am stat cu voi îmbrăcat în haina cuvântului. Luați cu voi de pe masă și vă puneți în trăistuțe, că zilele de pe pământ sunt grele, iar pâinea și vinul s-au amărât și s-au oțețit peste tot. Luați din cina Mea cu voi și rămâneți în duhul nunții, în duhul sărbătorii de nou Ierusalim pe pământ. Am stat cu sfinții și cu îngerii la masă cu voi. Am mâncat din blidul vostru, că Ne este tare dor să venim cu cerul pe pământ. M-am sculat cu voi, am dormit cu voi, M-am odihnit cu voi, am cântat cu voi, am petrecut cu voi. **În fiecare bucurie sfântă din voi, Eu am fost bucurându-Mă de voi.**

V-am dat cuvântul Meu. Faceți-vă din el cămășuță și hăinuță de vreme rea, și mamă și tată și rude și slavă și viață, căci cele vechi trec cu trosnet, iar Eu, Domnul, vin cu cele noi și le așez peste om și peste pământ, ca să-i dau omului cer nou și pământ nou și să-l numesc fiul Meu. Lumea și fața ei nu vor mai fi, și Eu vin și așez în loc cerul cel nou și pământul cel nou, și pe omul cel plin de dorul Meu, și Mă voi împlini văzut cu Scriptura care a spus: ***«Iată, Eu sunt cu voi până în veci, și Îmi veți fi Mie martori din margini în margini, și apoi voi fi cu voi pe vecii».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt. Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 18-06-2000

***

Pace ție! Pace ție, țară frumoasă, țara Mea de nuntă! Mă fac nuntă de veac nou pe pământul tău, țară dulce. Mă fac pâine în tine, ca să-ți dau. Mă dau ție, și nu M-am dat nimănui până azi așa cum Mă dau ție. Ia-Mă, că Mă dau ție. Dă-te Mie, că Mă dau ție. Stau în vârful muntelui cel sfânt al Meu din mijlocul tău și Mă uit cu dor peste tine și îți mângâi trupul cel de la început și cel de la sfârșit. **Am luat din trupul tău pe omul cel întâi zidit, și am luat din trupul tău pe omul cel de la sfârșit și l-am făcut străjer pentru venirea Mea la tine, și l-am făcut popor de sfinți pentru venirea Mea.** Străjerul este cel ce veghează peste tine cu Mine, ca să-ți fie ție bine, **țară dulce, țară a nunții Mele**. Străjerul te anunță despre cele rele care vin peste tine, care stau peste tine, iar tu să nu mori, că ai peste tine străjeri puși de Mine. Iată-i, iar Eu sunt cu ei în grădina cuvântului. Iată-i, ei îți dau ție glasul Meu cel ce doinește peste tine. Iată-i, ei trezesc pe doinașii tăi ca să-ți cânte de dor sau de durere sau de iubire sau de tristețe, după cum și Eu doinesc peste tine, când de dor, când de durere, când de iubire. Am pus pe străjerii Mei din tine să adune pe doinașii tăi în grădina întâlnirii Mele cu omul, și ei au venit, și ei doinesc, și ei sunt trupul tău, și ei te mângâie și se mângâie cu bucuria ta, cu iubirea ta, cu durerea și cu jalea ta, și ei te mângâie, țară dulce a venirii Mele. O, de ar doini doinașii tăi doina Mea cea de peste tine, doina Mea peste pământ, ca

să audă popoarele că tu ești aleasa Mea de la venirea Mea! Să ia doina Mea doinașii tăi și s-o ducă de la margini la margini, și să se facă ei cărare a omului spre Mine și spre izvorul Meu care curge peste pământ din mijlocul tău, țară a doinirii Mele. Eu sunt doinașul tău, și te cânt, și te trezesc, și te mângâi, și te povățuiesc, și te chem, și te numesc a Mea. **Țara Mea de nuntă te numesc, darul Meu de la Tatăl te numesc. Tatăl te-a născut odată cu nașterea Mea pe pământ, și acum te-a făcut darul Meu de nuntă, darul Mirelui și al miresei, masă de nuntă pentru Mirele din cer.** Pace ție! Pace ție! Pace ție! Se aude la cer cântarea doinașilor tăi. Să se audă și pe pământ, de la margini la margini. Amin. Să se audă chemarea la nuntă, căci Eu sunt cu zilele nunții pe pământul tău, și Eu doinesc și horesc în tine, că e nuntă în tine. O, ce frumoasă este ziua nunții! O, ce frumoase sunt zilele nunții, căci nunta este taină fără de sfârșit, și nu este înțelepciune pe pământ pentru taina nunții, pentru începutul iubirii cea fără de sfârșit.

O, poporul Meu mireasă, ies cu tine și cu zilele nunții Mele cu tine. Te-am hrănit cu mană din cer și te-am întocmit popor al venirii Mele, ca să te am și să te fac vornicel pentru nunta Mea cu tine. Mângâierea Mea tu ești. Te-am pus să-Mi așterni zile de nuntă. Te-am pus să pui masa, ca să cinez cu omul în grădina întâlnirii. Te-am pus să chemi la nuntă, și tu M-ai ascultat și ai lucrat pentru ca să pot Eu grăi cu omul, din mijlocul tău. Așează-te povățuitor peste cei ce vin la izvor, ca să știe să bea cel ce vine. Dă-i tu. Să nu-l lași să-și ia el, căci cel mic se taie când își taie singur din pâine. Dă-i tu. Să nu-l lași să-și ia el, și să nu-i dai ce este al tău. Dă-i ce dau pentru el, că el e mic, că el e fără măsură, că el nu e pentru măsură măsurată, că el nu are înțelepciune. Dă-i tu, că el nu are umilința cea care intră înaintea Mea, cea în care stai tu în numele Meu înaintea Mea. Tu nu stai înaintea Mea că vrei tu. Tu stai că așa binevoiesc Eu pentru Mine cu tine, pentru Mine, nu pentru tine. Tu ești poporul Meu pentru Mine, nu pentru tine. Lucrarea umilinței este cu tine în lucru, că nimeni nu poate fi întru Mine fără ea. Dă-i tu omului, că omul nu are umilință. Nu-i da ce-ți cere el. Dă-i ce-ți dau Eu să-i dai, și atât, ca să nu lucrezi de la tine sau de la el, ci numai de la Mine, și așa să lucrezi tu peste om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 27-08-2000

***

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă adun cu îngerii și cu sfinții la sărbătoarea grădiniței cuvântului Meu. Amin. E sărbătorită grădinița care vă are în ea pe voi, copii ai cuvântului Meu. Slava Mea iese mereu din ea spre oameni și îi cheamă spre venirea Mea. Îi cheamă cuvântul Meu pe oameni, dar Eu, Domnul, greu de tot încap în inima omului. Ies cu slava Mea din grădină spre oameni. Ies cu voi în mijlocul oamenilor ca să-i fac să știe venirea Mea la voi, slava Mea de peste voi, și să-i îndemn spre ea, ca să nu-i ia pe neștire venirea Mea, care va fi curând, curând.

Iată slava Mea, înconjurată de heruvimi și serafimi. Iată cuvântul Meu, care vine slujit de îngeri în grădina Mea de azi, în care Eu, Domnul, am așezat pe pământ prin mânuțele voastre pietricica cea albă, darul Meu pentru cei ce biruiesc lumea ca să vină la Mine; cuvântul Meu pentru cei ce îmbracă haina venirii Mele și care stau întru întâmpinarea Mea înveșmântați cu veșmântul nunții venirii Mele. **Venirea Mea e nuntă. Venirea Mea va fi zi de nuntă peste tot pământul. Îi fac omului chemare la nuntă.** Îi arăt omului calea spre ziua nunții, spre salonul nunții, spre iubirea nunții, căci **nunta cea adevărată aceasta este: venirea Mea, Eu și cu mireasa Mea, în sărbătoare de nuntă pe pământ. Amin.** Îmbrac pământul în strai de nuntă. Îmbrac cerul în straiul venirii Mele. Numai pe om nu pot să-l îmbrac cu venirea Mea. El este străin de taina nunții. El nu

caută cu bucuria venirii Mele. El nu știe ce este mângâierea, și își caută mereu alin în cele ce nu sunt, în cele ale lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la nouă ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2000

***

Sună îngerul Meu din trâmbița venirii Mele, iar Eu, Domnul, Îmi gătesc alaiul de sfinți și de îngeri și Îmi fac intrarea în cartea Mea de pe pământ, că e sărbătoare de sfinți mărturisitori, și îi iau cu Mine la ieslea cuvântului Meu cea din mijlocul României. Amin.

Bucurați-vă cu Mine, sfinți ai cerului sfânt**! Zilele nunții Mele sunt răsplata pe care v-o dau pentru iubirea ce Mi-ați dat-o de M-ați mărturisit pe Mine Dumnezeu adevărat în cer și pe pământ. Zilele nunții Mele sunt venirea Mea pe pământ cu sfinții, căci despre venirea Mea așa scrie**: ***«Vine Domnul cu sfinții în zeci de mii».*** Amin, amin, amin.

Împodobesc venirea Mea cu strai de nuntă, și voi nunti pe pământ cu voi, copilași care-Mi primiți cuvântul, care-Mi primiți venirea. V-am îmbrăcat în haină de mireasă și v-am așezat la masă de nuntă ca să audă și să vadă oamenii de pe pământ zile de nuntă cerească și să se facă din trupești duhovnicești, așa cum v-ați făcut voi la chemarea Mea, la vestea venirii Mele cea după două mii de ani.

Împărăția Mea nu vine în chip văzut, așa cum își închipuie omul neștiutor. Ea se încuibează înăuntrul omului, și omul o află înăuntrul său și ia din ea bucurându-se, și nu știe de unde-i vine bucuria. Bucuria nu vine din cer. Ea vine dinăuntrul inimii care are în ea împărăția cerurilor. Bucuria este împărăția cerurilor care se bucură în om, iar altă bucurie a inimii omului este deșertăciune care se sfârșește.

Îți trebuie dragoste, omule pribeag, omule uituc. Proorocirea și darul limbilor și știința se vor sfârși curând, căci sunt frânturi, și vine ce este desăvârșit, și rămâne, și atunci vei cunoaște pe deplin. **Când tu vei fi cunoscut pe deplin, atunci vei cunoaște pe deplin, căci toate vor pieri, și acestea trei rămân: credința, nădejdea și dragostea. Dar mai mare între ele este dragostea. Amin, amin, amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-2001

***

Să se deschidă porțile cuvântului Meu ca să intru cu cuvântul în ieslea sa. Amin.

Fiilor care-Mi primiți cuvântul când el vine, Mă așez în iesle cuvânt pentru ca să-l mângâi pe cel înstrăinat atâta vreme, pe unsul României, Mihail, rege al țării Domnului, că e țara Mea România, țara întoarcerii Mele după două mii de ani de la Tatăl, țara Mea de nuntă, împărăția cerurilor, care se aseamănă cu un împărat care face nuntă fiului său. Amin.

Iată cuvântul Meu peste cel uns de îngerul Meu, peste unsul Meu.

Mângâierea Mea se apropie spre tine prin cuvântul Meu cel din cer rostit, și te mângâi, fiule îndurerat. Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și îți șterg inimioara de lacrimi, și îți șterg fața de

dureri, și îți mângâi ființa, că mult ai răbdat. Dar îngerul Meu a fost în toate zilele cu tine și te-a acoperit de orice fel de moarte și te-a păzit până acum, ca să fii tu acum din nou peste România cu binecuvântarea Mea, care este pusă pe creștetul tău pentru ea. **Ea este țara Mea de nuntă și nuntesc în ea cu poporul Meu mireasă, poporul pe care Eu l-am răpit la tronul Meu ca să stea el la gura cuvântului Meu** și să-l pună în cartea Mea de azi, cartea întoarcerii Mele de la Tatăl după două mii de ani.

Am un popor dulce și cu fii frumoși și curați, pe care Eu i-am răpit din lume ca să stea ei în voia Mea pe pământ și să-Mi audă șoapta întoarcerii Mele, cuvântul cu care îi mângâi pe cei ce **Mă așteaptă să vin și să fac cer nou și pământ nou și Ierusalim nou pe pământ, pe pământul român, primul pământ ieșit din ape la facerea lumii, pământul din care am luat Eu cu mâna de l-am făcut pe omul cel întâi zidit.** Voi, doinași chemați la nunta Mea cu mireasa Mea! Dacă Mă iubiți veșnic, veniți mereu la Mine, că iubirea vine fără de sfârșit spre Cel din Care ea purcede peste om. Toate grădinile Mele în care Eu Îmi desfăt mireasa sunt daruri dulci pe care voi să vi le dau din când în când ca să-Mi simțiți în ele iubirea Mea dintre Mire și mireasa Mea, și găteala miresei, daruri dulci pentru om. Împodobiți grădinile Mele cu graiul cel dulce al doinelor și al poemelor care stau ascunse în sufletul acestui neam, neamul român, neamul cel ales să-Mi fie casă pentru venirea Mea după două mii de ani. Veniți în grădinile Mele, veniți cu iubire sfântă, veniți cu sfială sfântă și cu straie de nuntă veniți, că aceste grădini sunt întocmite la cuvântul Meu și la truda miresei Mele, poporul Meu mireasă, mireasa care se jertfește pentru Mire ca să-I dea viață din viața ei precum Mirele i-a dat ei. Nu vă fie milă sau rușine de lume. Fie-vă milă de îngeri, nu de om, și îmbrăcați-vă trupul în straie de nuntă, voi, fii și fiice ale oamenilor care dați să înviați la cuvântul Meu care strigă la morți să învieze.

Extras din Cuvântul Domnului către regele Mihai, din 28-05-2001

***

O, fiilor de la ieslea coborârii cuvântului Meu, sculați-vă din așternuturi, că vine Mirele vostru ca să iasă cu voi și cu zile de nuntă, că se adună nuntași. Hai să punem masa, că e nuntă! E Mirele cu mireasa, e Hristos cu tine în zile de nuntă pe pământ, poporul Meu mireasă. Iată nuntașii! Au venit, și vin. I-am chemat ca să-i iubim. Noi îi putem iubi cel mai mult. Le putem da ce nu pot ei găsi pe nicăieri. Le dăm mângâierea cea adevărată, cuvântul cel mângâios care se lasă din gura Mea peste voi ca să-l dăm la cei ce vin și la cei ce nu vin să-l audă, și să-l ia cei ce vin și să-l ducă cu ei în casele lor. Amin.

Sculați-vă bine, copii străjeri, că avem oaspeți la masă. Iată-i, au venit, și vin.

O, sculați-vă și voi, cei ce ați venit la nuntă! Sculați-vă și auziți glasul Mirelui Care grăiește miresei, împărțindu-vă din vinul nunții, din iubirea nunții. Amin. O, să nu se tulbure inimile voastre. Vă dau învățătură tare, bucate tari vă dau, ca să vă întăriți trăirea și ca să Mă treziți în voi, și ca să prind Eu rădăcină în voi, căci rădăcina acestui cuvânt care vă mângâie Eu sunt. **Credeți sau nu, Eu trebuie să spun cine sunt. Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul Tatălui Savaot. Sunt aici și Mă fac cuvânt și Mă împart peste pământ**. Nicăieri pe pământ nu găsesc om care să vrea numai ca Mine pentru cuvântul Meu de azi pe care-l cobor aici cu tot întregul lui. Dacă aș grăi și aici așa cum zic atâția oameni că grăiesc Eu în atâtea locuri pe pământ, aș fi iubit și de aici, aș fi crezut și de aici, aș fi primit și de aici cu calea Mea spre oameni. Dar calea Mea e cale cerească, e cale dreaptă și sfântă, și omului îi este teamă de ea. Și dacă-i este omului teamă de calea cea curată, i-ar place să fie minciună această venire a Mea în cuvânt ca să-Mi desfac cu el calea venirii trupului

Meu cel înălțat la Tatăl acum două mii de ani. Nu M-am înălțat ca să nu mai vin. Ba, din contra, am zis atunci: ***«Mă duc ca să vin; Mă duc să pregătesc loc»*** și să vin după ce-l pregătesc. Iată, l-am pregătit, și omul e prea îngâmfat ca să creadă ce spun Eu, că Eu spun **că tot cuvântul Meu cu care Mă cobor în locul acesta pregătit de Mine cu trudă, îl judecă pe cel ce nu-l ia să-l pună peste el.** Iată, de la om ia omul, dar de la Dumnezeu, ba. Am fost și Eu om pe pământ, și am fost înțelept din Tatăl, și am lăsat învățătura vieții veșnice peste om. De ce nu ia omul și de la Mine, și ca să fie ca Mine apoi? O, de ce ia omul numai de la om? De ce, oare?

Omule care citești numai ce zice omul, numai ce scrie omul! S-a răstignit pentru tine omul de la care iei tu învățătură de crezi atâta în el, de te hrănești atâta de la el? Cum de nu ești obosit de atâta învățătură care-ți ia din suflet, ca apele mari, tot ce mai e în tine veșnic și adevărat și din cer? O, omule, te întâmpin în alergarea ta și îți cercetez ființa și nu mai ai ființă de neam bun. Adunătura din mintea ta M-a lăsat orfan de tine, omule obosit de truda ta, de povara ta. Eu ți-am spus să iei povara Mea, că jugul Meu este bun, că sarcina Mea este ușoară. Așa ți-am spus. Tu însă te-ai făcut uriaș, și duci poveri pe drumul tău, iar drumul Meu e sărac de oameni. Drumul tău nu este drumul Meu. Ce este al tău nu este al Meu, și tu trăiești fără viață. O, cum să te fac să-Mi deschizi la bătaia Mea în ușa ta? **Iată cum Îmi desfac izvorul și cum te chem să vii și să bei și să-i vezi gustul și să-i vezi adevărul, căci izvorul acesta Eu sunt. Acest cuvânt Eu sunt, iar trupul Meu este învăluit în acest cuvânt și stau înaintea ta învăluit în cuvânt. Cuvântul acesta este venirea Mea cea după două mii de ani de la Tatăl, ca să-Mi pregătesc cu el mireasă, și să Mă las apoi lângă ea cu trupul Meu văzut, cu care M-am înălțat de lângă ucenicii Mei acum două mii de ani ca să pot iarăși veni la vremea venirii Mele din nou de lângă Tatăl.**

O, vino, omule, la izvor când Eu te chem, când ies în calea ta cu mireasa Mea, cu cea care trudește pentru Mine așteptând venirea Mea. Dacă auzi și dacă ești însetat, vino la Mine, că am venit spre tine și te chem să te iubesc, că Eu te pot iubi mult și îți pot da ce nu poți găsi pe nicăieri: chemarea Mea cu însăși gura Mea, mângâierea Mea cu mâna Mea cea tainică și slava trupului Meu cel învăluit în cuvânt așa cum acum două mii de ani am fost învăluit în nor ca să Mă duc întru Tatăl și așa să vin înapoi; așa, precum M-am suit, învăluit în taină, învăluit în cuvânt, în nori de cuvânt învăluit. Amin.

Dați glas doinei de nuntă, voi, doinași, că v-am chemat la nuntă să doiniți. Dați grai poemelor, voi, poeți care purtați în voi simțăminte de dincolo de voi, că v-am chemat la nuntă ca să grăiți grai dulce. Aduceți Domnului jertfă de laudă și luați în dar mângâierea cea pentru dar, rădăcina bucuriilor sfinte. Cel ce crede, acela grăiește, iar cel ce grăiește, este viu și nu moare. Cel ce nu grăiește, acela moare și este mort. Chiar dacă el crede, este mort, căci lucrarea credinței este grăirea, este mărturisirea, grai viu din neam în neam până la Mine. Amin.

Îmi desfac ființa Mea dumnezeiască să curgă din ea mângâiere peste voi, cei veniți la nuntă. Duhul mângâierii este bogăția pe care vreau s-o dau celor ce vin la izvorul venirii Mele aici, unde Eu Mi-am ales ieslea Mea de venire așa cum Mi-am ales acum două mii de ani ieslea din Betleem. Luați duhul înțelepciunii sfinte, voi, cei adunați la sărbătoare. Luați și beți din cupa mângâierii și mângâiați pe Dumnezeu. Adunați-vă în Duhul Meu, în Duhul lui Hristos. Numai Duhul Meu poate să vă facă una, căci casa Mea este una.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Vouă, celor ce credeți în venirea Mea; vouă, celor ce ați bătut cale pentru cuvântul Meu care Mă aduce pe pământ. Poposesc trei zile cu voi și pentru voi în cuvânt, și vă voi da să beți, iar voi să învățați să beți.

Pace vouă! Și vă voi da să beți. Amin, amin, amin.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din 08-06-2001

***

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Se slăvesc pe pământ în zile de nuntă cerească. Îngerii și sfinții sunt nuntașii din cer, iar cei de pe pământ, adunați la sărbătoare, sunt nuntașii de pe pământ. Amin.

Eu sunt Mirele nunții, și fericită este sluga pe care Eu o găsesc priveghind pentru venirea Mea cu zile de nuntă. Eu sunt, și Îmi deșert mângâierea peste cei adunați la izvor. Amin, amin, amin.

O, fiilor de la ieslea învățăturii Mele, hai să petrecem cu omul, fiilor trudiți pentru Mine. Voi suiți iubirea voastră la cer, și cu ea Mă coborâți pe Mine la voi și la om. Hai să petrecem cu omul în iubire cerească. Adunați-i lângă voi, și Eu Mă voi turna în voi vin bun, ca să bea din vinul Meu cel ce vine la nunta Mea cu voi. Voi sunteți poporul Meu mireasă; mireasa care cere venirea Mea. Hai să-i învățăm pe cei ce vin la izvor ca să bea. Să bea ca și voi din izvor dacă vin să bea. Ca să bei din acest izvor care curge din cer peste pământ, e mare taină să știe omul să bea. Cine bea din el nu mai moare, nu se mai dă morții cel ce înviază. Cel ce bea este cel ce înviază, și așa se bea din acest izvor.

O, omule pribeag, te-am chemat să-Mi vezi mireasa și să iei în tine dor de mireasă care-și așteaptă Mirele. Duhul rău e duhul lumii. El te-a acoperit de la fața Mea și te-a băgat în haina lui, și Eu nu te cunosc dintre cei morți. Te-am chemat să-Mi vezi chipul, te-am chemat să-Mi vezi pe poporul Meu mireasă prin care Eu Mă slăvesc peste pământ pentru tine, cel pribeag de Tatăl tău. Te adun din când în când lângă ieslea Mea și îți dau din ea cuvântul Meu care se naște în ea din gura Mea. O, învață-te să vorbești din cer, nu din inima ta, că nu e dreaptă cu Mine inima ta. Tu spui că Mă ai în inimă și nu e nevoie să Mă ai și în afara ta, în înfățișarea ta, iar Eu îți spun că și diavolii cred în Mine, dar nu să Mi se supună. Iată, cel ce nu Mă mărturisește, acela nu este de partea Mea. **Cine Mă poate mărturisi? Cel ce seamănă cu Mine, cel ce este de la Mine.** Amin.

Te iau cu ușorul, omule venit la izvor, că vreau să te învăț să bei, și cu folos să bei. Eu de aceea te chem. Te chem ca să bei, și să cresc Eu în tine și să înveți iubirea cea pentru Dumnezeu. Lacrima Mea cea pentru tine se face cuvânt de dor, care te cheamă sub cortul Meu ca să stai cu Mine la masă de cină, la masă de nuntă, fiule român. Te cheamă dorul Meu de tine, dor lung de șapte mii de ani. Te chem cu mângâiere, că Eu nu vreau durerea ta, și vreau învierea ta. Cere-Mă. Sau nu Mă mai cere, și ia-Mă, că iată-Mă în calea ta ca să Mă iei. Amin.

Iată vinul cel bun, vin nou, vinul nunții Mele. Veniți la nunta Mea, voi, doinași ai poporului român! Nunta lumii vă face cu mâna, iar nunta Mea se uită după voi. Iubirea pentru Dumnezeu vă face să veniți să fiți cu El, iar iubirea de Dumnezeu vă face să Mă aveți pentru voi. Eu însă vreau să vă am pentru Mine, nu pentru voi, că Eu vin curând, curând, și nunta Mea va fi o sărbătoare pe

vecii, fiindcă mireasa are nevoie de iubire, ca și Mirele din cer. **Mireasa Mea este cerul Meu de pe pământ, în care Eu Mi-am pregătit așternut.**

O, poporule mireasă, am pregătit cu cuvântul Meu și cu mânuțele tale straie de nuntă, grădină cu miresme cerești, cort dulce, foișor cald și sfânt, ca să ies cu tine în nuntă cerească și să-i mângâiem pe cei ce aud zarva nunții noastre ca să vină la nuntă. O, poporul Meu, o, mireasă mică, tu ești copilul cel mai mic, cel de lângă venirea Mea, mezinul care împarte averea Tatălui său la toți cei de dinaintea lui născuți. **Iată, chem la nuntă. Voiesc să rămână numai o nuntă pe pământ și în cer**, și în hora ei să se prindă cei ce învață iubirea, iubirea dintre Mire și mireasă, miri curați, căci unde este iubirea nu mai este păcatul, și este ziua nunții când mirii sunt curați, căci așa înseamnă ziua nunții, iubirea dintre Mire și mireasă. Nunta lumii este minciuna care s-a pus în locul nunții. Iar nunta, iată-Mă cu ea pe pământ! Din cer și până pe pământ M-am întins cu ea, și fac din ea mângâiere veșnică peste om, numai să vină omul să ia.

Eu însă am în brațe mângâierea pentru cel ce se ridică dintre morți ca să vină să-l fac veșnic, că vine veșnicia pe pământ, și omul nu crede ce-i spun Eu. **Vine învierea morților, și omul nu crede ce-i spun Eu prin acest cuvânt.** Vine învierea și viața veacului ce va să fie, și tot omul care va mai fi, va fi ca Mine, căci scris este: ***«Vom fi asemenea Lui, căci Îl vom vedea cum este».*** Amin.

Viața veacului ce va să fie, aceasta este nunta pe care Eu vreau s-o pun pe pământ înaintea omului. Cu tine o pun pe pământ, poporul Meu mireasă, truditul Meu copil cu care Eu am bătut și bat țărușul împărăției cerurilor pe pământ, cer nou și pământ nou pe pământ.

O, nu M-aș mai despărți de zilele nunții Mele cu voi! Iubirea Mea e flămândă după om și suspinul Meu e adânc, și Mă doare adânc. Îmi las masa nunții nestrânsă la voi, copii ai venirii Mele. Și voi veni curând, curând văzut, Eu și cerul cel plin de sfinți și de îngeri, și vom fi la masa nunții pe vecii apoi. Amin.

Vin din cer pe pământ ca să-l fac din nou pe om, și sunt Făcătorul. Omule, e dulce chemarea Mea, chemarea ta la Mine, chemarea ta la viață. Ia și bea din vinul nunții Mele, că nunta Mea este viața veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 09-06-2001

***

O, fiilor străjeri, sunteți osteniți cu trupul, dar gura Mea suflă din Mine peste voi și vă înviorează ca să-Mi dați și azi ființă, și cu dulce taină să Mă las cu duh de mângâiere peste cei adunați din depărtări la nuntă, fiilor iubiți. Ziua nunții e cea mai dulce zi din viața omului, și cea mai frumoasă. **Tot așa este și cu Mine. Dar ziua nunții Mele nu este ziuă, ci este nuntă fără de sfârșit apoi, este dulce fără de sfârșit.** Amin.

Trudesc cu tot cerul cel de sus și cu tot cerul cel de jos să-i fac parte omului de ziua nașterii lui, și să-l cresc apoi, și să așez pe creștetul lui ziua nunții lui, cea mai frumoasă zi din viața lui, ziua cu care începe taina veșniciei lui, inelul Meu de nuntă pe degetul lui. O, greu mai pot peste om, greu de tot încap în om cu ziua nașterii lui, **căci adevărata zi de naștere a omului e nașterea cea de sus**, că scris este în Scripturile prin care Eu spun: ***«Cine nu se va naște de sus, nu va vedea***

împărăția lui Dumnezeu». (*Vezi selecția tematică: „Împărăţia cerurilor nu vine în chip văzut", - și pe jumpshare; edocr; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

O, e prea vechi omul în viață stricăcioasă, și se joacă de-a viața de șapte mii de ani. Se joacă de-a nașterea și de-a viața până ce moare, până la somnul lui cel de veci. Ziua nașterii omului din Mine s-a întunecat adânc. La fel și ziua nunții lui. E zi de beznă pentru cer ziua nunții omului, e zi de întuneric nepătruns. E prea vechi omul în zilele lui de petrecere și nu-l mai pot smulge din ele ca să-i dau zilele vieții, zile veșnice să-i dau în locul zilelor lui. O, cum să-l fac pe om să Mă audă și să înțeleagă că ziua nașterii lui e zi de veci dacă ea este? Nu este peste om ziua nașterii lui, nu este. Omul se joacă numai, se joacă de-a ziua nașterii lui, de-a ziua nașterii lui din cer, de sus, căci aceea este naștere, ziua de naștere a omului. Pe pământ văd numai mort călăuzit de mort. Se duce omul la botez, se duce să se nască, se duce și se joacă de-a nașterea. Nu mai este om pe pământ care să aibă în el duhul nașterii ca să-l poată pune peste omul care vine să se nască. Nu mai poate omul rosti cuvânt cu duh de naștere în el, că e mort omul, și tot așa și grăiește. Taina nașterii, nu mai este om s-o poarte în el și s-o pună peste om. (*Vezi selecția tematică: „Despre Botez", - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; Issuu; archive.org; pubhtml5, n.r.*)

O, cum să-l fac pe om să creadă ce spun Eu peste el? Îi spun omului că viața începe cu nașterea, dar cum să-l fac să creadă ce spun Eu și să nu se mai joace de-a nașterea? Eu sunt Cel ce naște și Cel ce Se naște. Pentru fiecare om Mă nasc ca să-l nasc pe el. Ziua nașterii lui, nu ajunge omul la ea, că n-are cine să i-o mai arate omului. Vin Eu și Mă arăt zi de naștere în calea omului, casă de naștere pentru om.

O, nu mai am unde să Mă așez ca să pot naște, ca să Mă pot naște! O, nu mai am! Cine să-Mi audă durerea? Plâng în taină și merg prin întuneric și nu dau de om. Cine să-Mi mângâie pașii? Omul s-a făcut întuneric pe calea Mea spre el, și Eu nu mai găsesc toiag cu care să Mă sprijin pe calea căutării Mele după om. Îl caut pe om ca să-i dau naștere și **zi de naștere, și zi de nuntă apoi.** Mă port după el cu ziua învierii lui dintre morți, ca să suflu peste el cu duhul nașterii și să-l nasc, și apoi să-l cresc, și **să așez apoi peste el ziua nunții lui, cea mai frumoasă zi din viața omului, ziua cu care începe taina veșniciei lui.** (*Vezi selecția tematică: „Învierea morţilor", - și pe edocr; Scribd; jumpshare; archive; authorstream; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Nunta cea de pe pământ îi aduce omului moartea, moartea Mea în om, în omul în care ia viață păcatul, pofta trupului și trufia vieții. Cel în care Eu nu încap cu fața Mea în el, acela este om trufaș, iar Eu sunt cerșetorul care-l cer pe el. Cerșesc de la om o zi, o zi de naștere pentru el, o zi de umilință în el, o ușă deschisă ca să intru și să pun în el ziua nașterii lui, ziua nașterii Mele în el. Nimic n-ar trebui să facă omul decât să se lase născut, să se lase spre naștere și să-și desfacă ochii și să vadă împărăția cerurilor cu ei, și apoi din ea să nu iasă, că afară sunt câinii și vrăjitorii și desfrânații și ucigașii și idolatrii și toți cei ce lucrează și iubesc minciuna, minciuna care-l ține rob pe om, mort pe om. Cel ce nu iubește minciuna, acela este om născut de sus. Așa este omul cel născut de sus, iar Eu îi dau lui bucuria cea de veci, ziua nunții, cea mai dulce zi din viața omului și cea mai frumoasă, zi fără de sfârșit. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?", - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; pubhtml5; archive; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Chem omul la sărbătoare de nuntă. Îl chem să vină și să-l îndemn spre naștere. Nunta Mea cu mireasa Mea dă naștere din ea, naște om nou din ea, și apoi îl crește până la ziua nunții lui, zi fără de sfârșit pentru om. Amin. O, poporul Meu mireasă! Am pregătit cu cuvântul Meu și cu mânuțele tale case de naștere. Mă prind durerile nașterii și vreau să scap de ele. Să-l nasc pe om vreau. O, de ar veni omul spre nașterea lui ca să scap de durere, de durerea Mea cea pentru fiecare om care nu dă să se nască! Eu sunt Cel ce naște, și sunt Cel ce Se naște. Nașterea omului din Mine este nașterea Mea în om și din om, și apoi omul trebuie să Mă hrănească și să Mă crească, și să-Mi facă apoi nuntă și să Mi se facă mireasă omul.

Învață-te, omule, să vii spre ziua nașterii, spre nașterea Mea în tine și din tine, și ia-Mă de Mă leagănă și Mă crește și iubește-Mă așa cum îți iubești pruncii tăi, și ferește-Mă de moarte, omule, ca să nu mori tu fără viața Mea în tine. Cine nu Mă are pe Mine de viață, acela este mortul după care Eu plâng de șapte mii de ani. Am venit să dau viață morților, dar morții nu vor să audă chemarea la viață. Plâng și suspin lângă omul mort, și nu pot să-i dau viață celui ce nu vrea să-i dau. Trudesc din greu să-i fac omului parte de ziua nașterii lui cea de sus. Cine se naște de sus, acela este ca cei de sus, iar cine nu se naște de sus, acela este ca cei de jos, ca cei fără de Hristos.

Vreau, omule, să te învăț să lucrezi minuni. Vino să te învăț să faci minuni. Nu lucra așa cum știi tu, căci ce faci tu și ce zici tu nu sunt minuni. **Nimeni nu-ți spune ce este o minune, dar îți spun Eu. Minune este să faci tu voia Mea și nu pe a ta. Mai mare minune ca aceasta nu poți tu să faci.** O, dacă tu, omule, vei face minunea aceasta, Eu voi fi apoi Domnul tău și Dumnezeul tău, iar tu vei fi fiul Meu, și Eu Mă voi libera de durerile nașterii tale. Apoi Eu îți voi da ziua nunții, zi dulce, zi fără de sfârșit dulce. Eu voi fi Mirele, iar tu, mireasa, și vom fi veșnic Mirii nunții, și pământul ne va fi așternutul, iar cerul, mângâierea. (*Vezi selecția tematică*: *„Cerul - scaunul de domnie, pământul - așternut picioarelor - omul îndumnezeit", - și pe Jumpshare; edocr; joomag; authorstream; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd, n.r.*) Iată minunea pe care te învăț Eu s-o faci tu, omule! O, vino să te învăț să faci minuni, căci ce faci tu nu sunt minuni. Minune este să-Mi ștergi Mie lacrima care-Mi plânge după tine. Minune este să-Mi curmi tu durerea care suferă în Mine pentru tine. Minune este să te naști de sus, omule, și apoi să fii. Mai mare minune ca omul cel născut de sus nu este minune. Nu te rușina, omule, cu nașterea ta de sus în mijlocul lumii fără Dumnezeu. Nu te înveli cu lumea ca să-Mi spui că nu te mai primește în ea dacă te vede după voia Mea. Fă-o tu pe ea să se rușineze cu sulemeneala ei, că lumea nu este frumoasă la față, și de aceea se vopsește, și cu vopseala ei te trage să fii ca ea și nu ca Mine, că ea se vede, dar Eu stau în taină cuprins și nu Mă poate lumea vedea.

Iată ce mare minune este să faci tu voia Mea în mijlocul lumii, omule. Dacă tu Mă lași să te fac Eu după chipul și asemănarea Mea, tu vei învia pe morți, omule, și vei fi asemenea Mie. O, nu lăsa morții fără înviere, că iată câtă înviere vreau să-ți dau ție și morților din morminte și morților fără de morminte, omule! O, uită-te la poporul Meu mireasă și ia de la el chipul Meu, și ia iubirea dintre Mire și mireasa Mea. Iubirea dintre Mire și mireasă e iubire fără de sfârșit, iar dacă ea se sfârșește, ea este altceva, nu este iubirea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 10-06-2001

***

Deschideţi Domnului, voi, străjeri de la ieslea cuvântului! Vin nuntaşi, fiilor, iar Eu, Domnul, Îmi desfac sânul şi le dau. Amin, amin, amin.

Mi-e duhul tot un dor după om. Mă aşez cu zile de nuntă cerească pe pământ şi îl chem pe om să-i dau din masa nunţii Mele cu voi, fiilor de la iesle. Dau mereu să-l trag pe om sub mantia Mea, că el nu ştie singur. Pe pământ nu mai este drum spre Mine, iar Eu Îmi cobor calea Mea spre om şi îi spun: iată, omule, calea! Găteşte-te pentru ea, că e dulce calea Mea cu omul, dar ţie nu-ţi mai spune nimeni de ea. Vin Eu să-ţi spun şi să te îmbiu pe calea vieţii şi să te deprind cu ea, că tu eşti fără mângâiere şi eşti pribeag pe pământ. O, nu te teme! Vin Eu. Amin, amin, amin.

Mă aşez cu zile de nuntă pe pământ, iar grădinile Mele se gătesc să-Mi primească nuntaşii. Tu, poporul Meu mireasă, eşti ostenit, căci cu tine Îmi lucrez slava nunţii, că zilele de nuntă se gătesc cu trudă, dar bucură-te şi veseleşte-Mi nuntaşii, că Eu, Domnul, am sunat şi i-am adunat din cele patru vânturi şi îi hrănesc cu cuvântul şi îi mângâi cu el şi îi deprind să-Mi cunoască venirea şi să se aşeze întru ea precum tu te-ai aşezat, poporul Meu mireasă.

Nu mai e pe nicăieri masă de cină pe pământ. Masă de mângâiere între Mine şi om nu mai e. O, nu mai e omul deprins cu Mine la masa lui. Nimeni nu-i mai spune omului de masa Mea cu el. Mi-e duhul tot un dor după om, că omul e pribeag, şi Eu vin din cer şi îi ţin calea şi îl chem la masa Mea.

Omule, tu nu mai ştii de bucurii, dar Eu îţi ies în cale şi îţi mângâi duhul şi te îmbiu spre Mine. Mă fac izvor răcoritor de suflet şi Mă dau să Mă bei spre viaţa ta. Iată izvorul! Îmi desfac masa de nuntă şi Mă pun pe ea cu multul, şi Mă fac apă vie pentru sufletul tău şi îţi cer viaţa ta ca să ţi-o înnoiesc, şi apoi să te dezmierd şi să te înmiresmez, precum vezi că fac cu poporul Meu mireasă, care trudeşte cu Mine pentru viaţa ta, omule pribeag. O, M-a trimis Tatăl pe pământ după om, şi Eu vin, şi Mă gătesc venind, şi Mă aşez în calea omului şi îl învăţ să Mă cunoască dacă bat la uşa lui, iar taina aceasta s-a pierdut din inima omului.

O, poporul Meu mireasă, hai să-l deprindem pe tot omul să ştie ce este petrecerea Mea cu tine, nunta Mea cu tine înaintea fiilor oamenilor. **Aceasta este venirea Mea cea de după două mii de ani, venire dulce şi nu cu mânie venire.** Am venit şi te-am chemat, şi tu M-ai auzit şi Mi-ai cunoscut glasul. Iar Eu apoi te-am cuprins şi te-am născut din acest cuvânt şi te-am împodobit cu frumuseţe din cer şi ţi-am dat nume nou şi te-am numit mireasă, poporul Meu, iar tu faci voia Mirelui. Acum întindem masa nunţii pe pământ şi vestim în patru zări să vină cei chemaţi, iar pe cei ce vin îi aşezăm la masă şi le dăm duh ceresc, duhul mângâierii le dăm. Cel ce se lasă spre mângâierea Mea, acela se pătrunde de ea şi Îmi cunoaşte venirea şi vine la ea şi se hrăneşte din ea, **căci Eu aici vin, aici, unde Mi-am pregătit loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie şi ai Mei, şi cu ei să-Mi aştern pe pământ slava Mea, cuvântul Meu care cheamă omul la masa Mea.** O, n-aş mai strânge masa Mea de pe pământ, masa Mea cu omul, căci duhul şi mireasa mereu zic: „Vino!“. Şi Eu mereu vin la glasul miresei, dar mireasa Mi-e mică, şi trudesc din greu prin ea pe pământ, şi sprijin pentru ea nu găsesc. Dar Eu sunt Cel ce sunt, şi biruiesc pentru ea şi pentru slava Mea înaintea oamenilor, ca să vină oamenii spre ea şi să-Mi lărgesc cortul nunţii tot mai mult şi să-l bag pe om sub ocrotirea Mea, că e greu pe pământ. Geme pământul la Mine şi Îmi spune mereu că e greu jugul lui, că e prea mult păcat pe pământ, şi e mare cât şapte mii de ani.

Voiesc, omule, să te deprind să nu mai faci păcat, că Eu am făcut cerul şi pământul pentru binecuvântare, nu pentru blestem, iar păcatul tău este blestem peste pământ. Voiesc acum să te deprind să auzi glasul Meu şi să ieşi înaintea Mea şi să te primeneşti pentru ca să Mă primeşti. Cu

zile de iubire, cu zile de nuntă Mă aştern în calea ta, iar zilele mâniei sunt pentru cei ce nu vin. Dar vino, omule, vino la chemarea Mea şi ia mângâiere, şi vei putea cu ea dacă iei. Sunt Fiul Tatălui Savaot, şi **Mi-a dat Tatăl să-ţi dau împărăţia Lui şi s-o faci vie peste tine** şi să te sfinţeşti pentru ea şi să zici: „**Tatăl nostru, Care eşti în cer, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta pe pământ ca şi în cer, Tată**“. Aşa să zici, omule pribeag, că Eu pe ucenicii nunţii Mele aşa i-am învăţat să ceară la Tatăl, şi să se facă ucenicii Mei dacă cer aşa, căci fiii Tatălui sunt cei ce fac voia Tatălui. Amin.

Voi, cei ce aţi venit la glasul Meu care vă cheamă la nuntă, deschideţi-vă auzul şi înţelegeţi că fiii Tatălui sunt cei ce fac voia Tatălui, şi aceştia spun: **„precum în cer aşa şi pe pământ, Tată“**. Îmi desfac cărarea şi vin şi vă învăţ să fiţi ca în cer pe pământ, că aceasta este voia Tatălui. Puţin, puţin, şi nu va mai fi pe pământ decât voia Tatălui şi fiii ei, căci Tatăl aşa voieşte. Amin.

Iată grădinile Mele, şi în ele mireasa Mea, poporul Meu mireasă, popor frumos, împodobit cu haina nunţii şi cu candela arzând tot timpul. Vă dau din când în când grădinile Mele ca să vă desfătaţi cereşte în ele. Căutaţi să ştiţi taina mângâierii cereşti, că dacă Eu, Domnul, nu Mă pot mângâia cu voi, cei ce veniţi în grădinile Mele, nici voi nu vă puteţi mângâia. Veniţi cu dorul plin de Mine când veniţi. Izvorul acesta e apa vieţii. Spălaţi-vă faţa în el, că e vindecător. Cuvântul Meu e mângâierea. Luaţi-l şi întăriţi inimile voastre şi nu uitaţi că Eu sunt blând şi smerit cu inima, căci aşa voieşte Tatăl să fie fiii Lui.

Suflu cu cuvântul şi îi adun pe cei ce vin şi le dau din masa nunţii. Mângâiaţi-vă, voi, cei veniţi la nuntă! **Sunt Mirele nunţii.** Cu cântări dulci, cu vorbiri dulci, cu duh de bucurie să petreceţi, că Eu, Domnul, sunt flămând de voi şi Mi-e dor, căci dorul după om e tot ce mai am. Dar Eu vreau omul. Vreau să-i trag pe toţi la masa Mea, la masa mângâierii, căci viaţa este lumina oamenilor. Amin. Daţi zor bucuriilor nunţii. Bucuraţi-vă şi vă veseliţi ca în cer, căci aici sunteţi în grădinile Domnului. Eu, Domnul, am grăit şi am făcut. Amin.

Iar mâine, din nou vă voi îmbrăţişa în cuvânt. Vă voi învăţa, vă voi mângâia, vă voi hrăni şi vă voi spune de iubire, căci iubirea, Eu sunt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua întâi, din 25-08-2001

***

Hai, fiilor de la iesle! Nu e vreme de odihna trupului. Deşteptaţi-vă din aşternuturi şi luaţi şi aşezaţi în carte glasul Mirelui, că e sărbătoare în sătuţul cuvântului Meu. Zilele nunţii Mele cu voi sunt mângâierea Mea, că Eu îi strâng pe mulţi pe lângă voi când Mă vestesc peste pământ cu zile de nuntă, şi fi-va în zilele ce vin să nuntim tot mai mult, că e vremea, fiilor. Hai, învioraţi-vă trupurile şi sculaţi-vă la lucru ca să gătim pentru trupul şi pentru sufletul celor veniţi la nuntă, să gătim masa şi să-i facem să se aşeze şi să le dăm. Amin, amin, amin.

Îmbrăţişez în cuvânt ziua a doua de sărbătoare şi pe cei adunaţi care ştiu cine este Cuvântul şi care se aşează întru El. Mângâierea Mea trage la cei neputincioşi, căci cei neputincioşi au nevoie de doctor, nu cei sănătoşi. Îi cuprind pe toţi în cuvânt, că Eu îl rabd pe om de şapte mii de ani, şi Mă gândesc cu tot cerul ce pot să-i fac omului să-Mi audă suspinul, suspinul Meu cel după om. Când eram cu trupul pe pământ, lucram mai presus de fire şi aşa îi adunam pe mulţi pe urma Mea pe unde treceam cu ucenicii, că fără ucenici Eu nu umblam. Îi adunam pe mulţi şi îi făceam să se

aşeze dându-le să mănânce pâine şi peşte ca să le pot spune apoi de Mine, Cel venit din cer după om. Acum îi adun cu cuvântul pe cei iubiţi. Sun din trâmbiţă şi ei se adună. Am răzbit cu cuvântul peste pământ, şi când Mă vestesc cu zile de nuntă, Îmi iau trâmbiţaşii vestea şi o împrăştie în cele patru vânturi, şi cei vestiţi vin, se adună la nuntă, iar Eu, Mirele nunţii, Mă dau lor şi îi îmbiu la izvoarele vieţii.

Viaţa are preţ mare. Pentru viaţa omului a fost să-Mi dau Eu viaţa Mea, dar omul nu pune preţ pe viaţa lui, pe preţul vieţii lui. Mă doare nepreţuirea de la om. Mă doare că nu ştie omul ce este iubirea. Când îl văd pe om fără iubire, Mă doare. Când îl văd pe om fără Mine, plâng. O, cine este cel ce ştie că Eu plâng după om ca să-l fac pe om să-Mi şteargă suspinul şi lacrima lui? Plâng, şi Mi-e plânsul plin de dor, şi plâng. Cine pune preţ pe Mine ca să Mă aibă apoi de bogăţie a lui? Se încântă omul de toate câte sunt şi de toate câte face el, şi caută să-şi umple golul inimii, şi căutarea lui nu se sfârşeşte, iar Eu stau afară bătând sfios la uşa inimii lui. Acum Mi-am gătit o mireasă, şi am trudit pentru găteala ei şi Eu şi ea, şi Mi-am aşternut masa nunţii, căci viaţa e de mare preţ, şi voiesc s-o vadă omul, s-o vadă şi să caute spre ea. Amin.

Dar ce este viaţa? Nimic nu este ea decât preţul ei. **Eu sunt preţul vieţii omului**, dar moartea din om Îmi stă împotrivă şi Mie şi lui.

Omule, a venit ceasul să Se preaslăvească Fiul Omului. Şi iată-L, Se preaslăveşte în cuvânt peste pământ, şi Tatăl Îl preaslăveşte pe El. A venit vremea aceea să nu mai păcătuieşti. **Mă trimite Tatăl să iau moartea de pe pământ şi să aduc pe el suferinţă peste tot trupul.** Amin. Moartea este păcatul, iar ***«cel ce suferă cu trupul o isprăveşte cu păcatul»,*** precum a grăit Scriptura apostolilor Mei.

Să nu plângi după păcat, să nu plângi, omule, după vremea când îţi era bine cu păcatul. O, să nu plângi. Dar tu nu vei face ce-ţi spun Eu, şi vei plânge. Şi dacă vei plânge, să plângi cu Mine, omule. Să nu plângi singur, că omul în zadar plânge singur. Să cauţi la Mine cu plânsul tău şi să-Mi ceri să te iert. Şi dacă vei şti cum să-Mi ceri, Eu îţi voi spune că te-am iertat în clipa când ţi-am dat viaţa Mea ca să te răscumpăr. Eu îţi voi spune să Mă ierţi tu că te-am luat din păcate şi să uiţi supărarea dintre Mine şi tine, şi apoi să ne împăcăm şi să-I dăm Tatălui actul împăcării dintre Mine şi tine, că mare şi de nepătruns a fost şi este taina iubirii dintre Mine şi om, iar cheia aceasta a fost dată la nepăsare şi n-a mai stat în uşă ca să pot Eu intra la om şi ca să poată omul intra la Mine. **Şi iată ce am făcut. Am făcut o împărăţie nouă. Ea este cheia cu care Eu descui veacul cel nou, veacul ce va să fie.** Mi-e mică împărăţia cea nouă, dar e mare cât cerul, după har. Ea este cheia. Cu ea am descuiat venirii Mele. Cu ea Mi-am aşternut pe pământ nunta Mea, nunta pe care Mi-a ţinut-o Tatăl în palme pentru acum când M-a trimis să-i adun pe nuntaşi, şi nunta aceasta nu va avea sfârşit. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 26-08-2001

***

Cuvântul naşterii din nou a lumii, acesta este cel ce te călăuzeşte pe tine spre ziua venirii Mele, poporul Meu cel din români. Sunt cu tine în casa ta şi cinăm mereu masă de veac nou şi de nuntă împărătească, iar Eu sunt Mirele tău, poporul Meu. Mirele este iubirea miresei, iar mireasa este iubirea Mirelui. Dar azi îţi spun o taină, taina dintre Mire şi mireasă, şi iată ce-ţi spun, popor iubit la sfârşit de timp: iubirea este un dor, nu este o bucurie. Dacă ea este o bucurie, îşi

pierde mult din preţ şi din putere şi nu mai este ea când ea duce spre bucurie, **căci iubirea este dor adânc,** poporul Meu iubit, şi dorul acesta ţine în el viaţa ei. Amin. O, de ce Mă destăinuiesc Eu ţie cu această taină? Pentru că taina aceasta poartă în ea toată puterea venirii Mele care va să fie curând, curând, şi pe care o aşteaptă toţi cei din morminte şi mulţi de pe pământ. **Toată venirea Mea aşteaptă mult de tot dorul dintre Mire şi mireasă, clipa lui cea mai adâncă, cheia care va desface slava feţei Mele în chip văzut cu voi pe pământ, naşterea cea cu răsunet mare a veacului nou, veacul ce va să fie după ce morţii se vor scula. Amin.**

Nu e om să nu se teamă de sfârşitul lumii, de acest cuvânt care spune în el sfârşitul lumii. Dar dacă omul ar voi să citească vestea aceasta pe care Eu am spus-o acum două mii de ani, ar vedea că Eu am spus că iarăşi va să vin să-Mi aşez la loc împărăţia Mea cea stricată de om. O, ce bine ar fi să vrea omul să aştepte sfârşitul lumii şi învierea morţilor şi venirea Mea şi viaţa veacului ce va să fie! Ce bine ar fi, poporul Meu!

Iubirea dintre Mire şi mireasă este dor adânc, şi nu ştiu cum să fac să-l deprind pe tot omul cu această frumuseţe pe faţă şi pe inimă. O, cum să fac, oare? Cum să fac, poporul Meu, să aşez pe pământ iubirea care Mă aşteaptă să vin? Cum să fac, oare, această minune care nu se va lua de la om? O, ce bine ar fi să se îmbolnăvească omul de iubire şi să nu se mai vindece de ea! Eu aceasta vreau de atâta timp! **Glasul Meu care vorbea cu omul în rai, şi apoi pe pământ la început de om, e glasul care grăieşte şi azi cu omul.** Naşterea din nou a lumii aşteaptă după dorul omului, aşteaptă prea mult după om. Iubirea care Mă aşteaptă să vin e tot ce aşteaptă cerul de pe pământ, iar ea nu se va lua de la om, şi Eu aşa i-am spus Martei: ***«Maria şi-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea».*** Amin, amin, amin. Pecetluiesc acest cuvânt şi îl ridic la inima Mea şi îl cobor până la inima omului, ca să ia omul în el această minune care nu se va lua de la el. Amin.

Naşterea din nou a lumii se va face prin pocăinţă şi prin iubirea care nu se va lua de la om. Numai iubirea şi dorul care o face pe ea poate aduce chipul cel frumos pe faţa omului, pocăinţa inimii, care arătându-şi faţa îi face omului faţă dulce şi frumoasă. Dacă M-ar întreba omul ce este naşterea din nou a lumii şi cum va fi ea, Eu i-aş răspunde că pocăinţa cea dulce şi dorul din inima omului, aceasta înseamnă naşterea care va să vină să înnoiască lumea. **Iubirea care Mă aşteaptă să vin, aceasta aduce cu ea naşterea din nou a lumii şi pe născătorii ei, şi pe Mine, Domnul şi Mirele nunţii**, în taina iubirii care Mă aşteaptă să vin, căci tot şi toate aşteaptă venirea Mea, venirea Fiului Omului. Amin.

Dragostea dintâi este mare taină. Ea se cheamă aşa pentru că omul iubeşte deosebit întâia clipă a iubirii, iar dorul este cel ce iubeşte atunci, şi el îi dă inimii putere de iubire. Dragostea dintâi este cea fără de păcat, şi aşa a iubit la început omul cel întâi zidit, şi se desfăta cu iubire între toate câte Eu le-am făcut pentru el. Dar dacă el s-a smuls apoi din Mine, s-a născut şi durerea lui, şi apoi s-a născut şi dorul, dar omul nu mai atinge cu mintea taina plânsului din el, dorul după fericirea lui, **veşnica lui căutare după viaţă**. Când omul a pierdut din iubire taina ei, dorul din ea, atunci el a rămas cu bucuria iubirii, şi aşa ştie el acum iubirea. Dar Eu, acum, după şapte mii de ani de dureri şi de bucurii între cer şi pământ rostesc şi spun: **iubirea nu este bucurie, şi este dor.** Când ea duce spre bucurie, se pierde puterea ei, căci dorul din ea este cel ce ţine în el viaţa ei. Eu aşa iubire am, şi ea este mai înainte de toţi vecii, şi cu dorul din ea am făcut tot şi toate, şi **cu dorul din ea Mă nasc azi cuvânt pe pământ la ieslea Mea din acest sătuţ pe care atât îl iubesc cât la început l-am iubit când din vatra lui am luat lut cu mâna şi l-am făcut pe om.** Amin.

Mergi, Ierusalime, şi te bucură cu dor şi nu cu bucurie. Mergi, şi faţa Mea să strălucească pe faţa ta, poporul Meu de la sfârşit de timp. **Sărbătoarea naşterii Domnului, aceasta serbezi tu azi lângă cei din sătuţul Meu de azi. Atunci am venit în Betleem, iar acum am venit în acest sătuţ pe care omul l-a numit cu numele pământului, şi acest nume s-a născut cu mare taină prin îngerii Mei cei ce au vegheat pentru numele sătuţului Meu de azi** (Glodeni, n.r.).

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Domnului, din 07-01-2002

***

O, poporul Meu mireasă, o, ce frumos eşti tu făcut de Mine, fiule micuţ! Te-am făcut aşa cu cuvântul Meu cel de azi, şi pe care tu l-ai luat şi l-ai pus peste tine ca să te facă el frumos. Şi te-a făcut. **Iar Eu te iau şi te arăt fiilor oamenilor şi te numesc semnul Meu, semnul cel de dinaintea venirii Mele,** ca să-ţi ia omul urma şi să ajungă în împărăţia Mea şi să vadă şi el cum este în cer.

Semnul Fiului Omului. Atât de mult s-a spus şi se spune între oameni că acesta sau acesta va fi semnul Fiului Omului, după care Eu fi-va să vin văzut. Dar Eu, Domnul, Cuvântul Tatălui, îi spun omului acum, la sfârşit de timp, îi spun aşa: **poporul cuvântului Meu din mijlocul neamului român, acesta este semnul cel de dinaintea venirii Mele, căci Eu acum două mii de ani am spus aşa: *«Învăţaţi de la smochin pilda. Când mlădiţa lui se frăgezeşte şi odrăsleşte frunze, cunoaşteţi că vara este aproape. Asemenea şi voi, când veţi vedea toate acestea, să ştiţi că El este aproape, la uşi».*** Amin.

O, fii ai oamenilor, **vă pun înainte semnul**, drumul spre viaţa veacului ce va să fie pe pământ curând, curând. Am făcut din aceştia cale a Mea de la cer la pământ, şi de la ei la inima omului care umblă pribeag ca să-şi afle casa şi odihna şi viaţa. Cu mare dor, cu dor amestecat cu lacrima Mea şi a Tatălui Meu şi a sfinţilor te chem cu chemare dulce la izvorul vieţii, omule. Sunt în zile de nuntă cu mireasa Mea de pe pământ. Ia din viaţa Mea, ia din viaţa ei, din faţa ei, din duhul ei şi lasă-te făcut, omule scump. O, Mi-e dor de tine. De şapte mii de ani Mi-e tot un dor lucrarea Mea pe care o fac ca să te răscumpăr pentru viaţă, omule făcut de om. O, vreau să te fac şi Eu, nu numai tu. **Vreau să te fac din Duhul Sfânt, aşa cum am fost Eu făcut în trupul mamei Mele Fecioara,** de M-am arătat apoi ţie ca să Mă vezi şi să Mă crezi că am venit de la Tatăl după tine, că numai după tine am venit, fiindcă numai tu, omule, numai tu nu ai ascultat pe Făcătorul. Vreau să te fac şi Eu, nu numai tu. Tu ştii din ce eşti făcut, şi Mă doare cu durere fără seamăn când te aud spunând că eşti făcut de Mine. Dar tu nu ştii cum l-am făcut Eu pe om la început şi la sfârşit? Trebuie să-ţi spun Eu din nou aceasta, ca să te laşi de spusele tale şi pe care Eu le aud, şi Mă doare când aud.

Iată, vin pe pământ cu praznic de Duh Sfânt şi am casă şi masă şi ogradă şi slugi pe vatra neamului român din care Eu, Domnul, Mi-am ales pe mireasa Mea. Vin pe pământ mereu, mereu, omule scump, şi **Mă aştern cu zile de nuntă în calea ta, cu mireasa Mea, cu semnul Meu cel de la venirea Mea.** Prinde-te nuntaş în hora nunţii Mele şi fă-ţi rost de haină de nuntă, şi bate apoi, ca să-ţi deschid. Dar ai grijă, vino cât uşa este deschisă, că dacă vine Mirele, rămâi afară, omule. O, hai la nuntă! Hai să învăţăm taina nunţii Fiului de Împărat, Care a vegheat împreună cu Împăratul şi Care nu a adormit ca fraţii lui cei mari. Hai la izvor, că dulce te mai chem şi dulce-ţi mai grăiesc, fiindcă Mi-e milă de tine şi de Mine, omule scump, că Eu îl plâng pe om cum se plânge după mort, dar plânsul Meu e lung de şapte mii de ani, şi mângâiere nu găsesc până ce nu va învia omul, până ce omul nu va fi din cer, aşa cum Eu sunt Om coborât din cer pe pământ

acum două mii de ani, Om născut de sus, căci Tatăl a voit să Mă fac Om, şi dacă nu făceam aşa, ce făcea Tatăl, oare, dacă Eu nu aş fi venit aşa cum am venit din cer pe pământ după om?

Şi acum, copii ai cuvântului Meu, daţi daruri cereşti celor ce-Mi cântă la nunta Mea cu voi şi le spuneţi lor să se facă făptură nouă, care aşa stă din zori şi până-n zori.

Voi, cei ce aţi venit la chemarea Mea ca să doiniţi doina ţării Mele mireasă şi nunţii Mele în mijlocul neamului român, fiţi martorii Mei până la marginea pământului despre dorul Meu cel după om, şi cu care plâng prin izvorul cuvântului Meu, care curge şi tot curge până ce va ajunge şi va fi din destul ca să se poată omul spăla în el, şi ca să se vadă apoi în el cu faţa Mea, şi atunci omul Mă va vedea în venirea Mea cu care Eu vin aici, că aici Îmi am casa şi masa şi mireasa şi dorul şi focul cu care plâng după om. Mărturisiţi Duhul Care grăieşte cu voi din grădinile întâlnirii Mele cu omul ca să-l îmbiu pe om spre viaţa veacului ce va să fie pe pământ. Dragostea Mea pentru om s-a făcut izvor de apă vie, ca să bea omul şi să fie apoi. Amin.

În duh de nuntă cerească vă spun: Pace vouă! Şi duceţi cu voi dorul Meu care plânge în Mine după om. În limba Duhului Sfânt vă spun: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Rămâneţi în iubirea Mea. Dacă voiţi şi dacă puteţi şi dacă-Mi credeţi suspinului Meu care se face râu de cuvânt peste voi, rămâneţi în iubirea Mea. Amin. Învăţaţi această taină şi minunea ei: rămâneţi în iubirea Mea. Luaţi sământă din gura Mea şi semănaţi-o din unul în altul şi rămâneţi în iubirea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 23-06-2002

***

Am zis să vestiți sărbătoarea și am zis că voi aduna la izvor din cele patru laturi pe om, să stau cu el în cuvânt și să-i arăt ce am Eu pe acest pământ român; să-i arăt omului izvorul Meu care curge din tronul Tatălui, și cu care **Eu Mă fac izvor până la om, căci Eu sunt izvorul, Eu sunt acest cuvânt,** și minunată este această venire a Mea, căci pe acest râu de cuvânt cobor Eu în mijlocul neamului român de mai bine de patruzeci de ani ca să-Mi pregătesc un popor mireasă și să Mă slăvesc din mijlocul lui cu slava cuvântului Meu mai mult și mai minunat ca acum două mii de ani când am venit Dumnezeu întrupat din mijlocul poporului Israel cel de atunci. **Acum vin pe pământ râu de cuvânt și Îmi fac din mijlocul neamului român noul Israel, noul popor creștin, popor după chipul și asemănarea Mea,** și pe care Eu îl învăț mereu, mereu căile vieții, ca să umble el pe pământ așa cum am umblat Eu. Amin.

O, poporul Meu mireasă, poporul Meu luat din români! Cobor în zori de zi cuvânt și te iau și Mă așez cu tine înaintea celor ce au venit la izvor ca să bea. Tu să-l înveți pe cel ce a venit să bea, așa cum și tu ai învățat de la Mine. O, și cum să-l înveți pe cel ce vine la izvor să bea? Îl învăț Eu cu cuvântul, iar tu să stai semnul Meu, semnul Fiului lui Dumnezeu. Tu să stai înaintea mulțimii care se adună în grădinile Mele cu tine, că tu ești copil frumos, pentru chipul Meu cel din inima ta, și care se vede pe chipul tău, poporul Meu mireasă. **Eu sunt Mirele tău, și tu ești mireasa Mea cea micuță, cea de la venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl,** ca să am la cine să vin pe pământ când vin să Mă fac cuvânt pentru om.

Fiecare mire își pregătește ziua nunții, și nași, și nuntași, și petrecere de nuntă. Dar Eu, Domnul, cum să nu-Mi pregătesc ziua nunții? Cum să nu-Mi pregătesc și să nu-Mi gătesc mireasa,

și pe nași, și pe nuntași, și pe slugi? Cum să nu-Mi pregătesc și să nu-Mi gătesc sala nunții și masa nunții și pâinea și vinul și ziua nunții, Mire din cer și mireasă de pe pământ, în duh de nuntă cerească, în duh de cer nou și de pământ nou și de Ierusalim nou?

Vin cu sfinții din cer, cu Ierusalimul cel din cer. Vin de lângă Tatăl, cu sfinții și cu îngerii, și sunt de-a dreapta Tatălui, iar Tatăl Se bucură de lângă Mine de mângâierea Mea. Mă mângâi că pot să stau de vorbă cu omul, că Mi-e dor de om, de șapte mii de ani Mi-e dor, și Tatăl Savaot Îmi spune așa:

– Mângâie-Te, Fiul Meu iubit, întru Care Eu, Tatăl, am binevoit, și spune-i omului de calea Ta de la cer la pământ și de cei la care Ți-ai făcut ieslea Ta de coborâre acum, la sfârșit de timp, Fiule scump. Spune-i omului că Tu ești calea, și că ea este așa cum ești Tu. Spune-i omului, Fiule Cuvântule, spune-i că Tu ești cuvântul Meu și că nu faci voia Ta, ci pe a Mea o faci, și spune-i că nu vorbești de la Tine Însuți. Iar Eu îi spun lui așa:

Omule scump, **Fiul Meu este cuvântul Meu, și din gura Lui curge de la Mine râul vieții,** cuvântul care se așează în ieslea sa aici, în acest sătuț, și e frumoasă povestea Fiului Meu și a poporului Lui cel de la sfârșit de timp. Și iată rodul muncii Fiului Meu: popor de fii frumoși și scumpi, întru care Eu și Fiul Meu binevoim acum, la sfârșit de timp, omule scump. O, pentru tine, omule, i-am pus pe ei să fie popor de jertfă pentru pregătirea și gătirea nunții Fiului Meu. Ascultă glasul Fiului Meu, cel din mijlocul poporului Lui, popor luat din mijlocul neamului român. Amin, amin, amin.

– O, Tată, iată-Mă ca să împlinesc voia Ta. Plâng cu lacrimi pe pământ și Mă bucur în zile de nuntă în grădinile gătite de ei Nouă și omului care vine la izvor, Tată. O, greu Ne este și Ție, și Mie, și lor ca să spunem omului de taina aceasta minunată a coborârii Mele pe pământ acum, la sfârșit de timp. Sunt prea mulți hristoși mincinoși pe pământ, pe jos și pe sus, sunt prea mulți ca să mai poată omul să Ne cunoască pe Noi, Tată, când Eu vin acum pe pământ cuvânt din Tine și **Mă aștern în calea omului, Eu și poporul Meu cel micuț, semnul Meu cel de dinaintea venirii Mele**. Dar acum sunt cu zile de nuntă în grădina întâlnirii Noastre cu omul cel venit la izvor și Mă fac cuvânt și Mă dau, Tată, și le spun celor ce s-au adunat lângă poporul Meu, le spun să Mă ia și să-Mi guste adevărul cuvântului Meu cu care Eu Mă desfac înaintea omului, ca un sul care se desface și se face cale a Mea spre om, și cale a omului spre Mine, Tată al Meu și al poporului Meu și al celor ce iau și vor lua și ei chipul Meu, viața Mea, crucea Mea, Tată.

Te-am chemat la izvor, omule scump. Sunt Domnul, Cel ce am murit și am înviat pentru om. Te-am chemat la râul vieții ca să te speli în el, ca să te așezi în el, poporul Meu român. O, cât aș vrea să fii tu poporul Meu, de la o margine a ta și până la cealaltă margine a ta, căci **vatra ta este pământul din care am luat Eu lut cu mâna de l-am făcut din el pe omul cel zidit de mâna Mea.** O, cum să fac? O, cum să te ajut să poți crede că Eu, Domnul, te am în planul zilelor venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, munte înalt, muntele pe care Eu l-am ridicat deasupra vârfurilor munților de pe pământ ca să curgă din el legile vieții, taina cea de dinaintea venirii Mele, taină pecetluită de Scripturi și despecetluită de Mine, Fiul Tatălui Savaot.

O, Îmi desfac izvorul și Mă dau, că Eu am binevoit cu taina Mea cea de la sfârșit de timp pe vatra ta, poporul Meu român. Cum să te fac să poți să înțelegi, și apoi să crezi că taina Mea cea

păstrată pentru sfârșit de timp este acest cuvânt cu care Eu Mă las peste pământ ca să-Mi pregătesc cu el nunta Mea și pe mireasa Mea cea din români aleasă, așa cum a fost planul cel din mâna Tatălui Meu pentru sfârșit de timp? **Sfârșitul timpului înseamnă împărăția cerurilor pe pământ, căci Eu sunt începutul și sfârșitul**, și Eu sunt sfârșitul și începutul, omule scump care te-ai lăsat îmbiat de chemarea Mea la izvor ca să bei și ca să nu mai însetezi după tine, și să însetezi după Mine apoi. Dragostea Mea pentru om Mi-a pus trupul pe cruce, și apoi M-a înviat, și apoi M-a dus la Tatăl ca să-i trag pe toți la El, și apoi iarăși M-a adus pe pământ. Și iată-Mă cu dragostea Mea pentru om, dragostea dintre Mire și mireasă, Eu și cu poporul Meu în duh de nuntă cerească pe pământ, ca să Se mângâie Tatăl de durerea Mea și a Lui, și ca să cheme Tatăl nuntași la nunta Mea. Cei care ar fi trebuit să fie nuntașii nunții Mele nu pot să se facă mici ca Mine și să le fiu Eu cale a lor spre Tatăl. Iar Eu i-am chemat pe cei ce știu iubirea, ca să le-o fac ca pe a Mea, și ca să Mi-o dea Mie apoi, și să am iubire de la om, că Mă doare depărtarea omului de Mine. Eu când am zidit omul, l-am zidit să fac din el mângâiere a Mea, iar Eu să fiu mângâierea lui.

V-am chemat la izvor să vedeți dragostea dintre Mire și mireasă. V-am chemat să cântați doina venirii Mele, voi, cei ce aveți haruri între fiii oamenilor. **Luați din râul vieții și prindeți duh de nuntă și cântați nunții Fiului de Împărat**, și să se întindă duhul nunții Mele de la margini la margini, căci împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a făcut nuntă fiului său. Luați pe voi haina nunții și stați sub ea ca să fiți nuntași și ca să-Mi cântați doina nunții, și apoi să vă vestiți bucuria cu care Eu, Domnul și Mirele nunții, vă bucur pe voi cu bucuria cuvântului Meu cel plin de dor după om. O, cât aș vrea să fiți și să rămâneți în haina nunții, în duhul nunții Fiului de Împărat, căci Împăratul este Tatăl Meu, Tatăl Savaot. Amin. V-aș învăța taina dorului, taina izvorului, taina cântecului, taina vieții v-aș învăța, dar iubiți haina nunții, căci **Îmi desfac larg sala nunții ca să intre la nuntă cei chemați și să se bucure de dragostea dintre Mire și mireasă și să rămână pe veci nuntași ai nunții Mele,** și să se ducă vestea și povestea peste mări și peste țări de dragostea cu care Mă deșert în grădinile Mele unde Eu îi chem pe fiii oamenilor să vină și să bea din izvorul vieții și să se facă fii ai lui Dumnezeu, după chipul și asemănarea Mea. Amin.

Cobor pe pământ cântec de dragoste, cuvânt de Duh Sfânt și praznic de veac nou și vin nou și mireasă dulce, care-Mi slujește cu dor pentru ca să-l răscumpăr pe om din păcat și să-i dau viața înapoi și să nu mai moară omul. O, aceasta vreau să fac Eu pe pământ, și apoi să-l dau sfinților din cer și sfinților de pe pământ, că **nimeni n-a ajuns sfânt al cerului dacă nu a fost mai întâi sfânt pe pământ.**

O, Îmi desfac izvorul și Mă dau, că Eu am binevoit cu taina Mea cea de la sfârșit de timp pe vatra ta, poporul Meu român. Cum să te fac să poți să înțelegi, și apoi să crezi că taina Mea cea păstrată pentru sfârșit de timp este acest cuvânt cu care Eu Mă las peste pământ ca să-Mi pregătesc cu el nunta Mea și pe mireasa Mea cea din români aleasă, așa cum a fost planul cel din mâna Tatălui Meu pentru sfârșit de timp? **Sfârșitul timpului înseamnă împărăția cerurilor pe pământ, căci Eu sunt începutul și sfârșitul**, și Eu sunt sfârșitul și începutul, omule scump care te-ai lăsat îmbiat de chemarea Mea la izvor ca să bei și ca să nu mai însetezi după tine, și să însetezi după Mine apoi. Dragostea Mea pentru om Mi-a pus trupul pe cruce, și apoi M-a înviat, și apoi M-a dus la Tatăl ca să-i trag pe toți la El, și apoi iarăși M-a adus pe pământ. Și iată-Mă cu dragostea Mea pentru om, dragostea dintre Mire și mireasă, Eu și cu poporul Meu în duh de nuntă cerească pe pământ, ca să Se mângâie Tatăl de durerea Mea și a Lui, și ca să cheme Tatăl nuntași la nunta Mea. Cei care ar fi trebuit să fie nuntașii nunții Mele nu pot să se facă mici ca Mine și să le fiu Eu cale a lor spre Tatăl. Iar Eu i-am chemat pe cei ce știu iubirea, ca să le-o fac ca pe a Mea, și ca să

Mi-o dea Mie apoi, și să am iubire de la om, că Mă doare depărtarea omului de Mine. Eu când am zidit omul, l-am zidit să fac din el mângâiere a Mea, iar Eu să fiu mângâierea lui.

V-am chemat la izvor să vedeți dragostea dintre Mire și mireasă. V-am chemat să cântați doina venirii Mele, voi, cei ce aveți haruri între fiii oamenilor. **Luați din râul vieții și prindeți duh de nuntă și cântați nunții Fiului de Împărat**, și să se întindă duhul nunții Mele de la margini la margini, căci împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a făcut nuntă fiului său. Luați pe voi haina nunții și stați sub ea ca să fiți nuntași și ca să-Mi cântați doina nunții, și apoi să vă vestiți bucuria cu care Eu, Domnul și Mirele nunții, vă bucur pe voi cu bucuria cuvântului Meu cel plin de dor după om. O, cât aș vrea să fiți și să rămâneți în haina nunții, în duhul nunții Fiului de Împărat, căci Împăratul este Tatăl Meu, Tatăl Savaot. Amin. V-aș învăța taina dorului, taina izvorului, taina cântecului, taina vieții v-aș învăța, dar iubiți haina nunții, căci **Îmi desfac larg sala nunții ca să intre la nuntă cei chemați și să se bucure de dragostea dintre Mire și mireasă și să rămână pe veci nuntași ai nunții Mele,** și să se ducă vestea și povestea peste mări și peste țări de dragostea cu care Mă deșert în grădinile Mele unde Eu îi chem pe fiii oamenilor să vină și să bea din izvorul vieții și să se facă fii ai lui Dumnezeu, după chipul și asemănarea Mea. Amin.

Vă cuprind în duh de nuntă cerească pe pământ, Eu și poporul Meu și grădina întâlnirii Mele cu omul. Fiți ca și grădina în grădină. Fiți un duh cu Mine, căci Tatăl plânge adânc de șapte mii de ani după mângâierea Mea pe care am pierdut-o atunci când l-am pierdut pe om din rai. O, de șapte mii de ani Mi-e dorul tot un foc după om! Vă dau din focul Meu, și puneți umărul sub crucea Mea de azi cu care umblu după om ca să-l pun pe crucea Mea și să-l duc până înaintea Tatălui Meu, și apoi să-l las jos și să Mă ușurez de crucea Mea cea grea și să Mă odihnesc de ea. Amin.

Rămâneți în duhul nunții cerești, voi, cei ce ați venit la izvor. Eu v-am dat. **M-am făcut izvor de cuvânt și v-am dat să beți din râul vieții, din vinul nunții Mele.** Deschideți-Mi ca să intru și ca să fiu în voi cu taina veacului ce va să fie. Priviți și înțelegeți. Dați-vă, și Mă voi da vouă. Dați-Mi, și vă voi da, și unii altora să ne dăm, în Duhul Adevărului, pe Care lumea nu-L cunoaște și nu-L aude, oricât ar striga El pe uliți ca să se audă glasul Său. **Priviți-Mi mireasa, că ies cu ea semn peste pământ, ca apoi să vin văzut, căci vin curând, curând.**

Vă împart flori de nuntă și vă împart din izvor, și nu uitați: Eu vin curând, curând, și fericiți vor fi cei ce stau în haina nunții, în duhul nunții, mărturisind și cântându-i iubirii dintre Mire și mireasă, mângâind Duhul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh de pe pământ și până în cer, în taina cerului nou și a pământului nou cu Mine pe pământ.

Amin, amin zic vouă: **Eu vin curând, curând, și semnul Meu merge înaintea Mea și Îmi pregătește calea ca să vin.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din 22-07-2002

***

Acum, poporul Meu care Mi-ai pregătit haină de nuntă Mie și ție, tu care trudești pentru zile de nuntă între Mine și tine, stai în duh de nuntă și dă-le lor din masa Mea cu tine, că Eu le dau, iar tu ești mâna Mea, gura Mea, mersul Meu și **sărbătoarea Mea în mijlocul celor chemați la**

nunta Mea cu tine, poporul Meu mireasă. Întreită putere cerească îți dau, că ești slăbit de osteneli. Tu ești copilul care faci din zâmbet lacrimă și din lacrimă zâmbet, căci omul cel mai frumos este cel ce face voia Mea stând sub crucea Mea, că nu mai găsesc om fără cruce ca să-l pot lua lângă voi sub crucea Mea cea grea de azi când Eu, Domnul, umblu plângând cu voi după om ca să-l răscumpăr din moarte și să-l învăț viața cea fără de sfârșit care caută după om ca să-l prindă sub ea, și să fie omul apoi. Amin.

Binecuvântată să fie nunta Mea cu tine pe pământ, poporul Meu mireasă!

Pace vouă, celor ce v-ați adunat la masa nunții Mele! Pace vouă, celor ce trâmbițați și doiniți și glăsuiți pentru slava zilelor Mele din vremea aceasta! **Eu sunt cuvânt peste pământ și vreau să-l învăț pe tot omul să tragă la apa vieții și să bea din ea și să vină la râul vieții și să se spele în el, și să se sfințească apoi, și să fie omul apoi.**

Și veniți cu toții la izvorul vieții, la nunta Mea cu mireasa Mea, voi, cei din sătuțul cuvântului Meu. Hai să nuntim, că e mama Mea în sărbătoare cu Fiul ei și cu toți cei din cer peste grădina întâlnirii. Iubiți ce am Eu în sătuț la voi. Nu e nimeni să aibă ce aveți voi, dar să știți să căutați și să aveți, și să prețuiți apoi. Amin. Duhul sărbătorii rămâne dulce și cu mângâiere peste grădină. Fiți sfinți precum Eu am așezat trăirea în grădinile Mele în care-Mi arăt slava Mea între oameni. Fiți cuminți și sfinți și bucurați-vă o clipă ca în cer și nu ca pe pământ. Fiți cuminți! Fiți cuminți! Fiți cuminți! Eu, Domnul, vă dau putere să vă faceți fii ai lui Dumnezeu. Glasul Meu vă cheamă la viața veacului ce va să fie curând, curând pe pământ. Pace vouă! Sunt în dreapta Tatălui, iar Tatăl vă spune și El:

– Pace vouă, fiilor, și vouă, nuntași ai nunții Fiului Meu!

Pace ție, mireasă mică a Fiului Meu! Să fii frumos, poporule mireasă, căci Fiul Meu este pe chipul tău. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din 24-08-2002

***

În a doua zi de sărbătoare vă mângâi din nou pe voi, cei adunaţi la gura izvorului Meu de cuvânt. Luaţi din harul Meu şi îl puneţi în voi, ca să Mă puteţi iubi cu harul vostru cel din fire, şi Eu să pot lua de la voi. Stau cu oşti cereşti deasupra grădinii întâlnirii Mele cu voi. V-am chemat să grăiesc cu voi, şi voi cu Mine. Cântaţi-Mi doina nunţii Mele cu mireasa Mea cea din români luată, cu poporul Meu mireasă, popor pregătit de Mine pentru venirea Mea. **Dulce-Mi este limba românească, şi am făcut din ea limba lui Dumnezeu la sfârşit de timp, că Eu grăiesc din nou peste pământ în limba poporului român, noul Meu Israel, noul Meu Ierusalim,** căci Eu am scris prin profeţi în Scripturi, am scris că voi alege din nou Ierusalimul dintre neamurile pământului, fiindcă Israelul cu care am lucrat la început M-a lepădat cu totul acum două mii de ani, şi n-am ales din el decât o rămăşiţă mică de tot, care s-a mântuit prin credinţă atunci, la venirea Mea din Tatăl Cel ceresc şi din mamă Fecioară pe pământ. Cântaţi-Mi cântările nunţii, că Mă aşez în calea oamenilor cu nuntă cerească, cu zile de nuntă între Mine şi mireasa Mea cea mică, poporul cuvântului Meu, luat din români. **Mai e un ceas, şi vin văzut, iar slava Mea din ziua aceea va fi pentru unii cu mângâiere, iar pentru cei mulţi, cu mânie,** căci omul a pierdut grăirea cu Dumnezeu şi nu-şi mai vine în fire ca să se întoarcă la începutul lui.

Aduceţi Domnului slavă. Cântaţi-I Domnului cântare nouă. Lăudaţi numele Lui în horă, în timpane şi în psaltire cântaţi-I Lui. Lăudaţi pe El în glas de trâmbiţă şi în alăută. Lăudaţi-L pe Domnul în strune şi în organe, în chimvale bine răsunătoare, lăudaţi-L în chimvale de strigare, ca să audă toată suflarea şi să laude pe Domnul! Amin.

O, poporul Meu mireasă, dă-i omului cuvântul Meu cel de peste tine când Eu grăiesc cu el din grădina cuvântului Meu. Dă-i omului strigarea Mea după el. Dă-i, fiule, omului, dă-i ce ţi-am dat şi ţie când te-am luat din lume şi te-am făcut poporul Meu cel de la venirea Mea.

O, fii ai oamenilor, am pe acest petecuţ de pământ ieslea cuvântului Meu. **Acest sătuţ este Betleemul Meu de azi, că Mi-am făcut iesle în el şi Mă nasc cuvânt în iesle şi Mă fac de hrană la toţi cei care dau să vină spre început, spre taina Mea cea din rai când Eu grăiam cu omul, şi omul cu Mine.** Să nu credeţi că dacă-Mi faceţi rugăciuni pentru voi şi pentru neamul vostru, veţi face întoarcerea spre taina vorbirii dintre Mine şi om. Mai întâi am grăit Eu cu omul, şi apoi omul cu Mine. Nu înseamnă vorbire cu Dumnezeu când omul grăieşte Domnului şi când Domnul nu grăieşte şi El omului. Grăirea Mea din vremea aceasta peste om este grai dulce, ca să-l îmbiu spre Mine şi să-i dau înapoi ce a pierdut, căci omul a pierdut vorbirea dintre el şi Dumnezeu. **Fericiţi veţi fi voi, cei chemaţi la nunta Mielului, dacă nu veţi uita glasul Lui care v-a chemat şi vă cheamă la nuntă,** dacă nu vă veţi ascunde. Omul nu se poate ascunde, dar se ascunde, că i-a intrat în fire acest păcat ca să fugă de Dumnezeu pentru păcatul cu care el se ascunde. O, unde să se ascundă omul? El vrea să uite că Eu sunt şi Eu văd, şi aceasta înseamnă ascundere, şi e păcat aceasta ce face omul. Eu însă am venit pe pământ cuvânt şi îi ies omului în cale şi îl chem spre începutul lui.

Voi, cei care aţi venit la izvor! Voi, cei care aţi intrat la masa Mea de nuntă în grădina întâlnirii! Să se ţină după voi legile sfinte ale grădinilor Mele de pe pământ. Eu vă învăţ, căci sunt Învăţătorul. Eu vă învăţ, nu vă mustru dacă nu ascultaţi, căci fiecare îşi va lua plata sa. Fi-va să vin văzut curând, curând, şi vreau să-l găsesc pe om după voia Mea când voi veni, căci atunci va fi Scriptura aceea care spune: ***«Cine este sfânt, să se sfinţească încă, şi cine este spurcat, să se spurce şi mai mult, şi fiecare va fi judecat de cele în care va fi găsit, că Eu n-am venit să judec lumea, ci ca s-o mântuiesc am venit».*** Amin.

Le spun şi celor ce au venit la izvor: Pace vouă dacă vă veţi sfinţi pentru Mine! Vă aduc mulţumiri vouă, celor ce Mi-aţi cântat cântările nunţii, şi vă rog pe voi, învăţaţi-vă cu nunta Mirelului ceresc, că nu poate omul să slujească şi la Dumnezeu, şi la satana. **O, nu vă îngrijiţi ce veţi mânca şi cu ce vă veţi îmbrăca. Banul câştigat pentru fiinţă, banul luat din slujiri idoleşti vă ţine robi sub el, căci trupul vă cere, dar trupul este făcut de Dumnezeu pentru ca să fie locaş al Duhului Sfânt. Nu uitaţi aceasta ce v-am spus, şi ieşiţi din ale lumii şi purtaţi-vă prin ea cu cele sfinte din voi şi daţi lumii ce este al lui Dumnezeu, şi voi fi Eu ajutorul vostru acum, şi apoi pe vecii.** Amin.

Vreau să-i trag în barca salvării pe mulţi din cei chemaţi, o, popor al cuvântului Meu! **Un ceas mai trudim după om, şi apoi îl voi scăpa pe om de păcat, şi pe păcat de om, şi mulţi vor fi curăţiţi şi albiţi, după cum este scris.** Îi slobozim acum spre casele lor, iar voi fiţi mereu, mereu casa Mea, hanul Meu unde Eu poposesc adesea cu omul ca să-i dau să bea din vinul nunţii Mele,

iar Eu vă voi răsplăti pe voi, cei sfinţi ai Mei. Ferice vouă că trudiţi pentru Mine şi nu pentru voi. O, de ar vrea şi omul să facă aşa pe pământ ca să-l găsesc aşa la venirea Mea!

Pace ţie, grădiniţă cu miresme cereşti deasupra ta! Sfinţii şi îngerii poposesc peste tine. Duhul sărbătorii Mele de nuntă te învăluie în strai nou de serbare, o, grădiniţă a întâlnirii Mele cu omul! Duhul Sfânt pluteşte în văzduhul tău, iar tu eşti aşternut al nunţii Mielului ceresc. Cerul şi pământul se îmbrăţişează în tine sub slava cuvântului Meu care umblă pe plaiul tău în zile de nuntă, cer nou şi pământ nou pe pământul tău.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Românești, ziua a doua, din 25-08-2002

***

Mergem să rostim slavă cerească peste România. Merg cu tine în vârful ei ca să-i rostesc prin tine naşterea ei din nou, ca s-o schimb la faţă şi aşa s-o arăt lumii pe ea. Toată strălucirea Mea o voi aşeza peste tine, poporul Meu, şi Mă voi arăta cu tine peste pământ, că Eu aşa ţi-am proorocit aceasta prin cuvântul acestei lucrări încă de pe când aveam în trup pe pământ pe trâmbiţa Mea Verginica. Mă voi slăvi în tine şi îl voi îmbăta pe om la vederea aceasta. Voi vărsa din Duhul Meu peste om, iar tu vei fi vasul Meu cu untdelemn, şi din tine Mă voi revărsa cu slava Mea cea dulce şi voi rosti peste ţara Mea de nuntă dragostea Mea cea de la sfârşit de timp, şi voi spune aşa:

Eu nu te-am uitat, o, ţară a strălucirii, ţara Mea de la sfârşit de timp! M-am născut pe pământ între oameni odată cu naşterea ta, şi tu ai numele Meu pe creştetul tău, şi tu vei rămâne, că aşa te-am numit la sfârşit de timp, şi am zis că tot cel ce se va îmbrăca în cămaşa de creştin se va numi român.

Eu nu te-am uitat, iubito, şi M-am întors în pământul tău pe care i l-am dat la început de moştenire omului cel zidit de mâna Mea, că din tine am luat cu mâna pământ, şi din el l-am plămădit pe om. Tu ai fost primul petecuţ de uscat care a ieşit din ape la facerea lumii, şi l-am numit pământ după ce am făcut cerul despărţind apele de sus şi de jos. Iar din apele de jos te-am scos pe tine întâi ca pe o pruncă nou-născută ridicându-te de creştet în sus şi ţi-am dat pânză albă de botez, pe care am scris cu mare taină numele tău cel de la sfârşit de timp: **Ierusalimul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl.**

Tu eşti vârful pământului, creştetul pământului, întâia născută din ape la facerea lumii. Tu eşti ţara Mea de nuntă, căci Tatăl în tine Mi-a aşezat masa nunţii, şi Mi-a gătit mireasă dulce, mireasă din români, ţara Mea.

O, iubito, tu eşti pământul cel de moştenire al omului cel întâi zidit, căci el îşi cunoaşte trupul şi vine să şi-l ia înapoi, ca la început, căci Eu aduc cu Mine ziua învierii morţilor, şi fiecare îşi va lua trupul şi va sta înaintea Mea. Şi tu vei sta, iubito, în faţa Mea, şi Îmi vei da slava ta cea de la început şi Mă vei primi aşa cum M-ai primit de Făcător al tău la naşterea ta odată cu naşterea Mea din Fecioară pe pământ.

Pace ţie! Eu nu te-am uitat, iubita Mea. Iată-ţi cămăşuţa de botez. Ţi-am păstrat-o în Tatăl, şi acum iarăşi ţi-o dau, şi te voi numi cea aleasă, cea dulce, că **mult te iubesc, fiindcă tu n-ai avut alt dumnezeu în afară de Mine şi n-ai robit pe străin,** şi Eu îţi dau plata pentru răbdarea ta şi **îţi**

dau frumuseţea cea dintâi şi te fac raiul venirii Mele, iubito. Şi cine te va iubi, după dreptate te va iubi, iubita Mea, că nici un neam sub soare nu va avea strălucirea ta.

Eu sunt. Nu te teme. Şoapta Mea curge peste tine şi se face râu al vieţii peste pământ din mijlocul tău, că a venit vremea iubirii, iubirea dintre Mire şi mireasă, ţara Mea, iubita Mea. Eu sunt. Soarta ta este în mâna Mea, nu în mâna ta. Eu sunt Stăpânul tău, Mirele tău, şi te vor iubi popoarele şi neamurile şi limbile şi împăraţii pământului pentru slava Mea care străluceşte din mijlocul tău luminându-te şi slăvindu-te, căci tu eşti cea dintâi, iubita Mea cea de la sfârşit de timp şi de la început de timp, că Eu vin, şi tu vei fi a Mea şi vei fi slava Mea şi vei fi lumina lumii, precum Eu sunt, iubito. Amin, amin, amin.

O, Eu aşa voi vorbi cu ţara Mea cea de la sfârşit de timp, poporul Meu. Slava Mea cea din ea o va cuprinde pe ea, şi vreau ca tu să nu mai fii decât slava Mea pe pământ. Te-am învăţat mereu să fii frumos, frumos şi **ţi-am spus mereu, mereu că vin zilele gloriei Mele cu tine ca să fac lumină mare peste întunericul de pe pământ, şi apoi să vin,** că nu voiesc să vin pe neştire, poporul Meu. Voiesc să vin ca Mire, nu ca Judecător. Voiesc să vin cu venire dulce şi vreau să-l deprind pe om cu venirea Mea şi vreau să-l învăţ să Mă aştepte şi vreau să-i dau darul credinţei cea pentru venirea Mea, precum ţie ţi-am dat.

O, poporul Meu, caută cu dor fapta credinţei tale în venirea Mea şi dă-Mi să văd că tu eşti minunea Mea pe care văzând-o fiii oamenilor, să creadă că Eu vin şi să Mă aştepte cu dor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2002

***

Vin la tine, Ierusalime român, cu cea de a doua venire a Mea, iar cuvântul venirii Mele te pregăteşte pe tine, cel ce crezi, şi te îmbracă în haină de mireasă ca să Mă întâmpini ca pe Mirele Care vine în miez de noapte, şi a Cărui mireasă veghează întru întâmpinarea Sa. Amin.

Să nu te leneveşti în veghe dacă Eu, Domnul, îţi vorbesc dulce şi răbdător. Să nu te crezi că eşti vrednic pentru Mine dacă Eu te păstoresc şi te cresc în credinţă şi în împlinirea venirii Mele cuvânt în mijlocul tău. Tu să veghezi şi să priveghezi în toată clipa pentru haina ta de nuntă şi pentru întâlnirea cea mare a învierii morţilor, care va fi curând, curând, la ultimul Meu cuvânt de înviere a lor. Tu să aştepţi această înviere aşa cum şi mărturiseşti că aştepţi învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paşti, a mironosiţelor, din 11-05-2003

***

Vine Domnul pe pământ cuvânt. Amin, amin, amin. Aşezaţi-vă înaintea Mea şi primiţi-Mă şi aşezaţi-Mi cuvântul în carte, fiilor care străjuiţi în calea venirii Mele cuvânt pe pământ. Am strigat cu glas de chemare la viaţă pe tot omul care vrea să treacă de la moarte la viaţă, iar voi aţi împărţit chemarea Mea şi s-au adunat mulţi la izvor.

Sunt deasupra grădinii întâlnirii cu toate cetele de sfinţi şi de îngeri. Toţi sfinţii sunt neam împărătesc, căci Eu, Domnul, sunt Împăratul Cel ceresc, Fiul Tatălui Savaot. Amin. Vin Păstor

tainic pe pământul român şi **Mă deşert în mijlocul lui cu râul vieţii, ca să bea din el toate neamurile pământului** şi să înveţe omul calea, adevărul şi viaţa, şi să-i pun cărarea vieţii sub picioare, că sunt plin de milă pentru om.

Pace ţie, Ierusalime român, poporul Meu de fii născuţi din cuvântul Meu cel de la sfârşit de timp! Pace ţie, căci te-am aşezat să-Mi găteşti zile de nuntă, iar Eu să scot din fântâna Mea vin bun şi să-l pun pe masă şi **să bea nuntaşii care s-au strâns la nunta Mea cu tine, poporul Meu mireasă.** O, dulce Îmi este chemarea, şi adânc Îmi este suspinul după om, şi mult trudesc pentru **vremea împlinirii celei mai mari Scripturi, Scriptura venirii Fiului Omului**. O, nu poate omul să se lepede de sine şi să vină după Mine dacă nu are cine să-l înveţe să vină. Vreau să-l învăţ carte pe om, căci omul învaţă numai deşertăciune, numai moarte. Sunt plin de dor, şi străbat cerul şi pământul cu cuvântul şi caut cu el la inima omului ca să-l învăţ pocăinţa spre iertarea păcatelor. Vreau să-l învăţ pe om dragostea Mea, vreau să-i dau povaţa Mea, vreau să-i dau faţa Mea. Vreau să salvez neamul omenesc de la păcat, şi ies în calea lui cu minunea Mea de la sfârşit de timp, căci **tu, poporul Meu Ierusalim din români, eşti unealta Mea cu care Îmi curăţ aria ca să-Mi aleg grâul în hambare, iar pleava, în foc nestins, şi apoi să Mă las cu slavă veşnică pe pământ** şi să prind sub ea pe cei aleşi ai Mei pe care dau să-i adun de la o margine a cerurilor şi până la celelalte margini cu cuvântul Meu duios, cu care vin să-l păstoresc pe om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Românești, ziua întâi, din 14-06-2003

***

E sărbătoare de Duh Sfânt pe pământul Meu cu voi. E sărbătoare din cer peste sătuţul cuvântului Meu, în care Eu Îmi am sălaş cu ieslea Mea de coborâre de lângă Tatăl. Sunt zilele venirii Fiului Omului. E vremea acestei Scripturi de la sfârşit de timp, iar Eu cu glas duios, ca de pe cruce, îl chem pe om spre venirea Mea. Amin.

Fie-ţi milă de Dumnezeu, omule! Fie-vă milă de Cel ce a făcut cerul şi pământul şi duceţi vestea venirii Lui şi beţi din izvorul Lui. Beţi şi înviaţi! V-am adunat la izvor şi vă dau din el. Eu sunt. Tatăl Savaot Mă mângâie şi Îmi spune:

– Bucură-Te, Fiul Meu Cel preaiubit, întru Care Eu, Tatăl, am binevoit la început şi la sfârşit de timp! Şterge-Ţi lacrima care plânge după om de şapte mii de ani, că Tu eşti Mire, Fiule scump, iar Mirele Se bucură. Bucură-Te cu mireasa Ta şi bucură-Te cu nuntaşii şi hai să-l hrănim pe om din izvorul vieţii! Amin, amin, amin.

– Eu, Tată, Mă zbat din greu cu venirea Mea, că am popor micuţ şi puţinel şi ostenit de truda cea pentru venirea Mea şi pentru lucrul ei peste pământ. Eu, Tată, Mi-am aşezat poporul să-Mi aştearnă ca să cinez cină de cuvânt cu omul, să-i fac să se aşeze pe cei ce se adună la izvor. Amin.

Acum, în glas de sărbătoare de Rusalii vă spun celor ce auziţi: Luaţi Duh Sfânt! Luaţi Duh Sfânt! Luaţi! Luaţi, să fiu un duh cu voi, iar voi, un duh cu Mine, că nu e iubire mai mare pe pământ ca faţa şi lucrarea Duhului Sfânt între Dumnezeu şi om. Precum un grădinar harnic pune apă la rădăcina pomilor lui, aşa şi Eu vă dau să beţi şi să aduceţi rod, căci pomul care nu face rod se taie şi se aruncă în foc nestins. Amin.

Gustă din plin cetele de sfinţi şi de îngeri din bucuria sărbătorii Mele cu tine şi cu cei strânşi pe lângă tine, poporul Meu Ierusalim din români. Gustă cei din cerul cel nevăzut din masa Mea cu tine. Nu văd şi nu ştiu cei adunaţi la izvor că stă la masă cu ei aici cerul cel nevăzut, în grădina cea pregătită de Mine ca să Mă întâlnesc cu omul şi ca să-i dau din viaţa Mea, şi să aibă viaţă omul, precum Eu am. Amin.

Mă mângâi când vă grăiesc. Duhul Sfânt Mângâietorul Se mângâie cu voi, cei ce aţi venit cu adevărat la izvorul Meu de cuvânt. **Se mângâie Tatăl cu Mine când Mă vede cu mireasa Mea cea din români, cu poporul Meu mireasă, care trudeşte în duh de nuntă cerească pentru zile de Duh Sfânt pe pământ, căci Tatăl şi Fiul şi Duhul Sfânt voieşte să Se lase cu tot cerul descoperit pe pământ,** iar cele ce sunt şi nu se văd, să se vadă. Amin. Mi-e dor să-i deschid ochii omului. Mi-e dor să-i iau tina de pe ochi şi să vadă omul pe Dumnezeu şi să se pocăiască spre iertarea păcatelor, şi apoi să ia pe Duhul Sfânt şi să-L arate viu în el. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 15-06-2003

***

S-a scris în cer și pe pământ această zi, ziua sărbătorii marelui prooroc Ilie, pe care l-am luat la cer cu car și cu cai de foc ca să-l păstrez pe el pentru ziua venirii Mele care este ca fulgerul. Am făcut din el îngerul fulgerului venirii Mele, înaintemergătorul slavei cuvântului Meu care vine cu norii și care este ca tunetul, **care fulgerează mai întâi, de la răsărit până la apus, și apoi se aude glasul lui.** Mă port cu el de la marginile cerurilor până la celelalte margini și Mă vestesc în ziua aceasta peste tot pământul. Amin. Să audă și să vadă popoarele și să se înveselească și să creadă venirea Mea, înveselindu-se de ea, și să ia ele din râul vieții, care se dă în dar celui ce însetează după venirea Mea, după cuvântul Meu care curge din Noul Ierusalim. Amin. **Noul Ierusalim este taina venirii Mele. Aceasta înseamnă Noul Ierusalim. Noul Ierusalim este Domnul și fiii Săi, cei luați din poporul român ca să facă din ei popor mireasă, și din pământul român să facă Domnul sala nunții Sale și masa cea de nuntă în ea.**

Luați Duh Sfânt, voi, neamuri ale pământului**! Iată cuvântul Meu peste pământ, suflarea gurii Mele, cu care Eu voi ucide pe cel fără de lege sub strălucirea venirii Mele cuvânt peste pământ.** Luați Duh Sfânt! Beți din râul vieții și vă tămăduiți, voi, neamuri ale pământului, căci am venit și vin cu norii ca să-i trag la Tatăl pe toți cei ce vor crede și se vor boteza în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, spre pocăință și spre iertarea păcatelor, începând de la Ierusalim. Amin.

Îngerii venirii Mele, însoțiți de Mihail arhanghelul și de marele prooroc Ilie, scriu în cer și pe pământ ziua a doua a lunii august, anul doisprezece de la începutul împărăției cerurilor pe pământ, pe pământul român, țara Noului Ierusalim. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o să Se veselească întru ea cu cei iubiți ai Săi pe pământ. Amin.

Binecuvântați să fiți voi, copii ai cuvântului Meu, care ați deschis porțile cerului ca să vadă neamurile pământului împărăția Mea de peste voi și cu voi. Binecuvântată să fie credința celor ce vor primi ca și voi împărăția cerurilor în ei, căci mare și minunată este taina Noului Ierusalim pe pământ. Iar Eu am venit și vin, și plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa și credința sa în venirea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-2003

***

Cu nuntă de veac nou Se aşează Tatăl ceresc pe pământ pentru Fiul Său, Care Se face cuvânt. Să se deschidă cartea Mea de la sfârşit de timp, ca să Mă scriu în ea cu zile de nuntă pe pământul român. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, şi Mă fac cuvânt peste pământ şi Mă fac Duh Sfânt, căci Tatăl Mă trimite, iar Eu Îl ascult, că Îi sunt Fiu.

Sunt Fiul Tatălui Savaot, Tatăl Atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, văzutelor şi nevăzutelor. Sunt Unul născut din Tatăl mai înainte de vecii. Sunt Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prin Care toate s-au făcut.

Pace vouă, celor ce aţi auzit glasul **Fiului lui Dumnezeu, care cheamă văzutele şi nevăzutele la nunta Sa cu mireasă din lume aleasă ca să facă voia Sa!** Pace vouă, celor ce iubiţi pacea Mea, căci nu precum v-o dă lumea v-o dau Eu. Pace vouă, nuntaşi ai nunţii Fiului de Împărat, Unul născut din Tatăl şi din mama Fecioară! V-am chemat ca să-Mi auziţi glasul, că Eu am spus încă de acum două mii de ani: ***«Vine vremea, şi a şi venit, când morţii vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu şi vor învia».*** Ba chiar şi cei din morminte vor învia, am spus Eu când am spus acestea. V-am chemat ca să Mă fac cuvânt şi să vă spun că Dumnezeu este iubire, şi că tot aşa voiesc să fie şi omul care aude glasul cuvântului Meu care vine cu norii. Iubirea Mea nu este ca iubirea omului, ci este ca Dumnezeu, şi voiesc să aduc pe pământ vremea când omul să înţeleagă că iubirea înseamnă Dumnezeu, şi că de aceea am spus Eu că Dumnezeu este iubire. Iar acum voiesc ca fiinţa Mea să fie pe pământ ca şi în cer, iubire ca şi în cer pe pământ, căci Eu i-am învăţat pe ucenici să ceară peste ei împărăţia Mea şi voia Mea, care este din Tatăl în Mine, precum în cer aşa şi pe pământ. Amin, amin, amin.

Cântaţi cântarea nunţii Fiului lui Dumnezeu, voi, cei ce veniţi la nuntă. Doiniţi doina miresei Mirelui şi învăţaţi de la Mine şi de la ea veşnicia Mea cu omul, a cărui împărăţie Eu sunt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua întâi, din 20-09-2003

***

În a treia zi a întâlnirii Mele cu omul, Eu, Domnul, Păstorul Cel tainic, îmbrăcat în cuvânt şi venind pe vânt, pecetluiesc cu pecetea veşniciei sărbătoarea cea pentru cinstirea mamei Mele, şi cu dulce cuvânt slobozesc pentru cale pe cei ce au venit şi venind au băut din apa slavei cuvântului Meu care vine cu norii şi cu vântul. Pe aripi de vânt Îmi port cuvântul spre ieslea lui, şi aşa vin; şi când vin, cinez cu cei ce au putere să creadă că Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt cuvânt peste pământ. Amin.

Puţini din cei mulţi, câţi sunt pe pământ, îşi lasă păcatele şi grijile ca să vină şi să poposească la sărbătorile nunţii Mele de la sfârşit de timp. Orice poveste de iubire are o nuntă apoi, dar la nunta Fiului de Împărat, Împăratul fiind Tatăl Savaot, puţini vin. El îi cheamă pe toţi, dar ei nu vin. Acum două mii de ani am spus: ***«Împărăţia cerurilor asemănatu-s-a unui împărat care a făcut nuntă fiului său, şi care şi-a trimis slugile ca să cheme pe cei poftiţi la nuntă, dar ei n-au voit să vină. Şi a trimis iarăşi, alte slugi după ce a pregătit ospăţ bogat. Şi slugilor le-a zis: „Spuneţi celor chemaţi: Veniţi la nuntă!“. Dar cei chemaţi, prinşi de grijile vieţii, n-au fost***

vrednici să vină, şi împăratul i-a chemat pe cei de la răspântii, răi şi buni, iar masa nunţii s-a umplut».

O, copii trudiţi pentru slava zilelor nunţii Mele cu voi! **Cât ar fi omul de vinovat, umilinţa şi iubirea îl pot îmbrăca pe el în haina nunţii când el vine la chemarea care i se face.** Dar cei chemaţi şi tot chemaţi şi care nu au timp de Mine, aceia sunt legaţi de mâini şi de picioare în întunericul cel din afară şi nu pot vedea pe întuneric slava Celui ce-i pofteşte pe ei la nuntă, şi iată, mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi, fiindcă omul nu se mai teme să petreacă în moarte, nu mai caută să se scoale din ea, căci nu o vede, fiindcă şi ea stă tainic cu omul, că altfel omul n-ar sta în ea şi cu ea. Eu însă, prin voi, care-Mi sunteţi mireasă împodobită, îi arăt omului faţa morţii care-l învăluie pe el şi îi arăt că voi lua moartea de pe pământ şi va rămâne omul cu ceea ce şi-a agonisit, şi atunci va vedea că viaţa lui a fost moarte fără de viaţă, căci omul se învoieşte în sine cu păcatul, iar plata păcatului este moartea. Învăţătura Mea desparte viaţa de moarte, îl desparte pe om de păcat, dar cel ce nu vrea să lase păcatul, acela nu vede moartea şi nu vine când îl chem la viaţă când îl chem la nuntă ca să cineze şi să vadă apoi slava celor ce nu se văd şi care aşteaptă după om spre ea. **Glasul Meu cheamă omul de la moarte la viaţă**, de la el la Mine, dar numai el se mai poate scăpa, că fără voia lui, omul nu este bun pentru Dumnezeu şi pentru viaţa lui cu Dumnezeu. E prea fără de minte omul, e prea de pe pământ, iar Eu păţesc cu omul ca şi acum două mii de ani când, după ce mulţimile mergeau după Mine de-Mi auzeau glasul, tot atât de mulţi alunecau înapoi întru cele ale lor, căci faptele omului se ţin după el câtă vreme omul nu ştie să vină la Mine prin lepădare de sine. Cel ce nu are minte nu poate să se lepede de sine, şi de aceea nu vine după Mine ca să-i dau viaţă şi din belşug să-i dau. Şi iată ce spun: **toţi cei chemaţi, toţi cei poftiţi la nunta Mea, şi care nu voiesc să vină, aceia sunt fără de minte** şi nu ştiu să-şi facă lepădare de sine ca să vină după Mine, după viaţă să vină. Eu însă acum două mii de ani am spus: ***«Vine vremea când morţii vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu şi vor învia»,*** ba chiar şi cei din morminte îl vor auzi şi se vor scula la porunca Sa şi vor purta după ei faptele lor.

O, poporul Meu mireasă, am pus în mijlocul tău rânduială pentru ajutorul celor ce au plecat în morminte fără haină de nuntă. Te-am învăţat să faci pocăinţă pentru om până ce ajungi cu ea la începutul omului, ca să pot da mâna celor din morminte şi să se scoale prin mijlocirea ta, adusă pentru ei înaintea Mea. Trudeşte, fiule, şi pentru toată firea să trudeşti, **căci dacă omul înviază, şi firea va lua pe ea haina nestricăciunii,** haină rămasă în cele ce nu se văd şi care **aşteaptă să se arate fiii lui Dumnezeu, cei care în trup vor primi slava nunţii Fiului de Împărat**, Care vine cu norii ca să dea fiecăruia după cum este fapta sa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua a treia, din 22-09-2003

***

O, neam român, pe nori de slavă stau şi cuvântez de deasupra ta, iar cuvântul Meu se aşează în cartea sa, care în mijlocul tău stă deschisă şi Mă primeşte, ca să pot fi Eu din mijlocul tău Învăţătorul tău, acum, la sfârşit de timp, când iarăşi vin de la Tatăl cuvânt ca să-l fac pe om. O, neam român, e Domnul cuvânt de viaţă veşnică pe vatra ta. Ia cuvântul Meu şi dă-i viaţă în tine, căci cetatea care-şi lucrează iubirea de Dumnezeu, aceea are de veghe peste ea taina iubirii şi lucrarea ei, şi puterile cereşti, veghetoare peste ea, şi oştirile îngereşti, slujitoare pentru ea, şi cetele de sfinţi, biruitoare pentru viaţa ei. O, fiule, te îndemn la iubire pentru Dumnezeu, dar fii înţelept, fiu român, că nu oricum se cheamă că-L iubeşti pe Dumnezeu, ci cu viaţa ta sfântă poţi să-L păstrezi pe El Dumnezeu al tău, căci iubirea pentru Dumnezeu înseamnă credincioşie, iar aceasta

lucrează sfinţenie înaintea Celui iubit. O, nu-ţi mai risipi comoara, căci curând, curând, Eu, Domnul, îţi voi cere socoteală pentru viaţa ta, pentru comoara pe care o are Domnul în fiecare om pusă, şi pe care omul trebuie să I-o înfăţişeze Domnului împodobită ca o mireasă pentru Mirele ei.

Am pus pe creştetul tău semn mare, taină mare, taina miresei lui Hristos, şi vin la tine să te învăţ cum să Mă aştepţi să vin şi să Mă slăvesc din mijlocul tău, ţara Mea. Nunta Mea cu mireasa Mea luată din tine, taina Mirelui şi a miresei este în mijlocul tău şi veghează pentru viaţa ta, dar vino la masă, vino şi ia de pe masa Mea mărgăritarul cel de mare preţ, taina împărăţiei Mele în om! Ia-Mă în trăirea ta, ţara Mea, şi să strălucească faţa Mea pe faţa ta, după dorirea Mea. Amin. O, nu e greu aceasta pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica fiului risipitor, din 24-02-2008

***

Mi-am întocmit această grădiniță și am trezit duhul ei și am așezat în ea apoi, acum șaptesprezece ani, coborârea cuvântului Meu pe pământ, venirea Mea cu sfinții, și fac chemare la masă și la hrana de pe ea neamului român și neamurilor de pe pământ apoi, **căci masă de nuntă se cheamă cuvântul Meu de pe vatra aceasta**, și păstoresc peste neamuri cu el, după cum **este scris despre Mine că voi păstori neamurile cu toiag de fier, și acesta înseamnă cuvântul Meu cel sfânt și drept, care grăiește cu omul,** îndemnându-l pe el de la moarte la viață, de la nepăsare la trezie și la credință pentru venirea Mea după om.

… – Eu, Domnul, îi cuprind în Duhul Meu și în cuvântul Meu pe fiii români care stau în zilele acestea să hotărască pentru soarta cea de azi și cea de mâine a neamului român. Amin.

Nimic fără Dumnezeu, o, fii români! Îmbrățișați-vă cu inima curată, fiilor! Înțelepciunea Mea este de sus, și cu ea vă păstoresc pe voi. Vă dăruiesc vouă înțelepciune, tată! Luați de la Mine, luați, tată, și apoi dați de la voi mărirea de sine și îmbrățișați lucrarea umilinței de duh, căci Eu așa am lucrat și așa lucrez între cer și pământ pentru om, și voi știți ce am făcut Eu pentru om ca să-l pot ierta pe om de multele lui păcate. O, strângeți-vă cu inima curată în jurul celui pe care Eu, Domnul, l-am așezat cârmaci din partea Mea în fruntea neamului român (Președintele Băsescu n.r.) și lucrați binele și pacea și credința în Dumnezeu peste fiii și fiicele acestui neam, iar Eu vă voi iubi pe voi, și voi Mă veți iubi pe Mine ca pe Mirele vostru, căci iată, Mirele vine, și fericită este sluga pe care o va găsi priveghind, și pe aceea El o pune peste ale Sale ca să le cârmuiască, precum este scris. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de șaptesprezece ani a târnosirii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2008

***

Dau tuturor de veste că vine Mirele, și Și-a pregătit mireasa și vine, căci duhul miresei este Duhul Meu, și Duhul și mireasa zic: Vino, Doamne!

Îți dau de veste și mereu îți amintesc, neam român, că tu ești țarina cu comoară în ea, fiindcă din tine Mi-am pregătit mireasă și Mi-o pregătesc și Mi-o țin de veghe pentru venirea Mea pe vatra ta cuvânt de Duh Sfânt, și am masă de cuvânt și nuntă am în tine, iar tu ești atâta de străin de petrecerea Mea în mijlocul tău, tată! O, nu vrei să știi și să înveți și să te bucuri cu adevărat. Îți sunt potecuțele înfundate de cei ce se încumetă să-Mi astupe Mie calea spre oameni, dar Eu am cale tainică și Mă dau tainic celor ce Mă află și Mă caută, și taina nunții Mele se împarte,

și nu poate omul necredincios împotriva lui Dumnezeu, fiindcă venirea Mea se face grai auzit pe pământ, și duios îi grăiește omului ca să-i dezmorțească duhul încleștat și să dorească după Dumnezeu apoi, iar cel ce este scris pentru Dumnezeu, acela vine după Mine, vine și se face ucenicul Meu, și mărturisitor credincios se face spre ridicarea multora. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra a Postului mare, a sfântului Ioan Scărarul, din 14-03-2010

***

Petrecerea Mea cu voi este bucuria Mea și a cerului, fiilor. Chem cerul de sus și pământul la praznicul Meu cu tine, poporul Meu, **căci praznic de nuntă cerească este cuvântul Meu cu tine pe masa ta,** căci scris este: ***«Domnul dintre dumnezei grăiește și la Sine cheamă pe locuitorii pământului, de la răsăritul soarelui și până la apusul lui, desăvârșită frumusețe, Dumnezeu prealuminat din Sion. Dumnezeu vine și nu tace; de sus cheamă cerurile și pământul ca să judece pe poporul Său și să adune pe credincioșii Lui ca să încheie cu ei legământul Său cel sfânt, iar cerurile vestesc dreptatea Lui».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 01-05-2011

***

Am petrecut cu voi, o, fiilor călători, și v-am dat apoi însoțitori cerești pe cale dintre cei ce nu se văd cu ochiul trupului, căci Eu atât de slăvită Îmi am împărăția și am suite de slujire, de suire și de coborâre, de mergere pe cale, de ajutorare și de ocrotire tainică, oștiri cerești slujitoare Mie și celor ce Mă iubesc pe pământ și în cer, oștiri care nu-și mai sfârșesc slujirea și sunt pe vecii slujitoare și sunt în fericire că-Mi slujesc. Așa și voi, **fiți fericiți că slujiți vouă și Mie după plăcerea Mea și nu după cele ce nu vor mai fi în curând.** Vă dau din Duhul Meu, vă hrănesc atât de minunat cu râul Meu de cuvânt. O, împliniți-l pe el, și prin el împliniți-vă pentru Mine! Fiți atenți că vă spun o dorință a Mea acum. Dacă dragostea Mea **v-a dat vouă părtășie la bogăția de pe masa Mea de nuntă cu poporul Meu mireasă,** dacă Eu v-am deschis ca să veniți și ca să luați și ca să aveți din destul, fiți acum curați în iubire pentru această masă și nu mai luați de pe nicăieri pentru voi, căci binele vi-l doresc când vă învăț așa. O, cum ar fi să coboare o slugă împărătească să petreacă cu oamenii de rând, cu slugile cele de pe margini, când împăratul a așezat-o pe ea la masa cea mai de sus să stea? N-ar fi să-l înșele pe împărat o așa slugă slujitoare lui? De aceea și **Eu vă rog pe voi să vă îndestulați cu cele de la masa Mea cea de sus cu poporul Meu mireasă** și să nu mai coborâți la altfel de petrecere care s-ar arăta cu fața lui Dumnezeu, căci peste tot dau să se arate numai frânturi și nu hrana întreagă, măi fiilor. E ca și cum ai avea o familie și, bine întocmită fiind ea, te mai duci ca să-ți mai ghicească și altcareva despre soarta ei, despre mersul ei, umblând să aduni pentru ea din cele ce nu sunt ale ei. O, Eu vă hrănesc pe voi din izvorul înțelepciunii Mele, iar voi să primiți, că bine vă povățuiesc Eu, căci hăinuța cu împrumutatul trebuie s-o dai înapoi, dar cea care este dăruită ție este fără de cusur și fără de preț și fără de datorie pentru ea. **O, iubiți postul și rugăciunea cea sfântă, iubiți chipul cel frumos al lui Dumnezeu în voi și peste voi înăuntru și pe deasupra**, căci sunteți datori învățăturii Mele, care vă învață și care vă dă facere nouă, fiilor! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2011

***

Am cu Mine la masă de cuvânt ceata cuvioaselor din cer, și e zi de sărbătoare între sfinți pentru mireasa cea credincioasă Mie cu totul, Parascheva, cea care acum o mie de ani M-a ales de Mire al ei, de viață a ei și de iubire a ei pe pământ. Am păstrat-o apoi ca pe o podoabă cerească și s-a voit ea apoi în țara românilor să stea, căci i-am arătat la venirea ei între sfinți strălucirea pregătită Mie de Tatăl pe vatra neamului român și cărarea Mea cu masă de cuvânt pe ea în zilele cele de apoi. **Curând, curând se va petrece minune mare și tainic de mare, căci pe pământ trupurile sfinților de peste tot vor purcede aici, în țara Mea de venire cuvânt pe pământ acum, unde Eu Îmi pregătesc cetate pentru cei din cer și masă lor cu cei credincioși Mie în vremea aceasta când nimeni nu mai are iubire de Dumnezeu pe pământ, și vor pluti trupurile sfinților deasupra acestui pământ așa cum plutesc pe ape corăbiile, și vor pluti ei în văzduh ca să coboare la masa Mea, așezată de Mine pe vatra neamului român, căci Tatăl aici Mi-a sortit nunta și masa ei cu sfinții, și în curând această tainică minune va minuna în lung și în lat lumea, și lumea se va mira și nu va înțelege pe cele greu de înțeles de mintea omenească**, dar Eu, Domnul, împlinesc cuvânt cu cuvânt Scriptura venirii Mele cu sfinții și nimeni nu înțelege această împlinire, căci **omul caută altfel de minuni să vadă și nu va putea el vedea tainele Mele,** fiindcă ce este născut din trup, trup este, iar ce este născut din duh, duh este și din cer este, și tot așa se și descoperă, iar Eu cu sfinții vin și-Mi fac împărăție cu ei în mijlocul celor credincioși și masă de nuntă Îmi fac, ca să-Mi adun Mie pe cei ce-Mi vor sluji cu iubirea lor, așa cum sfinții M-au slujit după ce M-au iubit. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-2011

***

Duhul Sfânt Mângâietorul Se face cuvânt peste pământ şi umple de glasul Său grădiniţa cuvântului Său din mijlocul neamului român. Este pe vatra acestui neam Dumnezeu-Cuvântul cu grădina Sa de cuvânt şi cuvintează în ea cuvântul Duhului Sfânt. Cum, oare, va fi să dea acest popor socoteală lui Dumnezeu pentru atâta râu de cuvânt, ieşit din albia sa şi trecând peste margini cu putere, purtând în el duh de trezire, de învăţătură, de mângâiere, de răbdare, de chemare la masa împărăţiei cerurilor pe cei ce aud vuietul lui cel lin, ca de vânt lin, sau ca de glas răscolitor trecut din loc în loc cu duh de înviere, de chemare, de pace peste cei zbuciumaţi sau de strigare peste cei ce dorm adânc, în somn adânc, când Domnul strigă la porţi ca să intre şi ca să pună masa nunţii Lui pe acest meleag?

O, țara Mea de nuntă, o, neam român, Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt în mijlocul tău cuvânt de Duh Sfânt de cincizeci de ani și mai mult. Nu este zvon să nu se împrăștie, să nu se audă peste tot apoi. Stau cerurile deschise deasupra ta și cuvintează de sus Domnul peste tine, vestindu-Se din tine cu grăirea Sa de peste tine și trimițând spre tine carte și iar carte, învățându-te, îndemnându-te spre povața Sa, chemându-te la veghe, deșteptându-ți auzul ca să auzi glasul Meu de peste tine, o, **țara Mea cea de la sfârșit de timp, țara Mea de nuntă. Am spus și am tot spus în cuvântul Meu de peste tine că ești de la Tatăl Meu aleasă Mie la nașterea Mea și a ta ca să-Mi fii la acest sfârșit și început de timp țara Mea de nuntă, masa Mea de ospăț ceresc cu oamenii pe pământ, casa Mirelui din cer și a miresei Sale, care stă în așteptarea Mirelui ei.** O, iar și iar îți spun că am în mijlocul tău izvorul Meu de cuvânt și am popor mireasă Mie, din mijlocul tău cules de mâna Mea cea tare, care pune credință în om și iubire și așteptare și putere din cer pentru Dumnezeu și multă biruință pentru El pe pământ.

O, atât de mult cuvânt, munte de cuvânt am grăit în mijlocul tău, țara Mea de azi! M-a trimis în tine Tatăl Savaot cu a doua Mea venire pe pământ ca să lucrez mult și cerește, căci Eu

am zis acum două mii de ani în mijlocul poporului Israel, care M-a răstignit în Ierusalim pe muntele Golgota, am zis lui că iarăşi va veni Fiul Omului cu îngerii Lui, cu putere şi cu slavă multă, şi va despărţi atunci la dreapta Sa şi la stânga oi şi capre, şi n-a ştiut Ierusalimul cel de atunci să priceapă aceasta şi M-a lăsat afară, M-a dat din casa sa afară. **Şi Mi-a arătat Tatăl atunci o ţară frumoasă şi Mi-a spus că ea este ţara Mea pentru a doua Mea venire şi că voi veni în ea cu minunea naşterii din nou a lumii şi că voi aşeza în ea scaunul dreptăţii şi voi sta şi voi cuvânta şi-Mi voi aşeza masă de nuntă în ea, masă de cuvânt, şi voi sta cu îngerii şi cu sfinţii cu masă cerească pe vatra ei, şi numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris.** O, n-ai cum să te ascunzi de lucrarea Mea în mijlocul tău, căci Tatăl M-a trimis, iar Eu vin, după cum este scris să vin. Tu ai fost vestită, ţară a alegerii Domnului pentru sfârşit de timp şi pentru început de cer nou şi de pământ nou întru duhul dreptăţii, şi multe scule duhovniceşti te-au vestit prin vreme, de departe şi de aproape, şi ştiu popoarele vestea aceasta, vestea despre tine că eşti ţara Mea cea de azi, ţara strălucirii, că Eu în tine lucrez mult şi sunt lumina lumii, Cuvântul lui Dumnezeu sunt, şi luminez cu el popoarele, iar tu ai vină mare că nu pui lumina lui Dumnezeu în sfeşnic pe pământ, şi dormi, iubito, şi nu dai să te trezeşti întru întâmpinarea Mea. **Ca râul cel plin şi dând peste margini, aşa este cuvântul Meu peste tine**, şi Mă scriu cu el în cartea sa din vremea ta, o, neam român. Nu voiesc ca tu să fii ca poporul Meu cel de acum două mii de ani, la care am venit şi nu M-a primit, după ce atâta iubire am zidit prin cuvânt şi prin faptă în mijlocul lui. O, îţi voiesc deşteptarea, iubito, şi te strig cu dor: scoală-te! Eu sunt, Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce-ţi grăiesc. Mă trimite Tatăl cuvânt la tine şi-Mi spune să-ţi spun că Eu sunt Cel ce sunt şi că am semn în mijlocul tău pe poporul cuvântului Meu cel de cincizeci de ani şi mai mult, şi cu care Eu stau la masă de cuvânt, şi de unde rup şi dau această pâine vie, pâine de cuvânt, gura lui Dumnezeu, care se împarte cu glasul ei spre învierea făpturii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbiţa lui Dumnezeu; Mesaj către ţară, către Biserică şi Patriarhul ei, din 14-12-2011

***

Deschid cerul şi stau cu el deschis şi îl apropii aproape şi Ne aşezăm la masă de cuvânt, Eu şi sfinţii Mei cu tine la masă aici, pe pământ, că Mă port cu cerul deschis aproape de tine, măi poporul Meu micuţ de pe pământ, iar ochii celor din cer cuprind frumuseţea Mea cu tine şi au ca patrie pe cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, şi cu care Mă port după tine, şi frumoasă este priveliştea aceasta, frumoasă foarte, şi acolo unde sunt Eu este şi ea, şi mulţi sfinţi iubiţi ai Mei au văzut frumuseţea aceasta când Eu am slobozit-o pe ea în ochii lor când şi când.

Stau cu cerul deschis lângă tine, popor al venirii Mele, şi te port în el şi te unesc cu sfinţii la masa Mea de nuntă cu tine, şi sunt fericiţi sfinţii când vin ei cu Mine la tine, căci scris este: ***«Fericiţi cei chemaţi la cina nunţii Mielului! Să ne bucurăm şi să-I dăm Lui mărire, că a venit nunta Mielului, şi mireasa Lui s-a pregătit şi i s-a dat ei să se înveşmânte cu in curat, prea alb, căci inul este viaţa cea dreaptă a sfinţilor»***, precum este scris.

Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Cuvântul lui Dumnezeu, aşa cum Îmi este în Scripturi scris numele Meu cel de la sfârşit de timp, după lucrarea pe care o lucrez Eu acum, la sfârşit. Cu sărbătoare de naştere stau la masă cu tine, poporul Meu, şi grăiesc cu tine pe pământ şi Mă scriu în cartea Mea de azi cu grăirea Mea cu tine. Slava Mea Mă însoţeşte, şi se naşte slavă din slavă, că minunată este priveliştea cerească, înconjurându-Mă ea în mersul Meu acum!

Sunt Domnul dreptății și mângâi pe cei ce cred în Mine și Mă iubesc așa, dar **din gura Mea iese sabie ascuțită ca să lovesc pe păgâni cu ea,** căci ei nu Mă iubesc, din pricina bucuriei vieții lor cea fără Dumnezeu, numai că Eu păstoresc cu toiag de fier neamurile și stric bucuria lor cea păgânească, și **din gura Mea iese sabie, care este Cuvântul lui Dumnezeu pentru cei necredincioși,** și stau pe tron alb și fug dinaintea feței Mele cerul și pământul și se arată slava Mea curând, curând, cer nou și pământ nou, precum este scris că se va face. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-2012

***

Cartea Mea din zilele acestea se face cale a Mea peste pământ cuvânt, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă aşez în ea cu îngerii şi cu sfinţii, cuvântând ei de lângă Mine celor ce cred în Mine şi celor ce nu cred, iar cei ce nu cred când citesc în ea zic că e o făcătură omenească ea şi zic aşa pentru ca să nu creadă şi pentru ca să-şi poată ei purta paşii şi mintea cum vor ei pe pământ, dar când glasul conştiinţei îi nelinişteşte, atunci ei se întreabă: O, ce vom face dacă este Dumnezeu şi dacă este El acest cuvânt?

Mă aşez iarăşi cu masă de cuvânt în mijlocul tău, poporul Meu. Eşti mic, eşti puţin, dar eşti credincios venirii Mele şi are cerul casă şi masă cu tine pe pământ. Mă aşez în cartea venirii Mele cu sfinţii şi cu îngerii, iar tu înveţi carte din cer pe pământ, căci Eu M-am dus la Tatăl ca să vin, şi iată, tu Mă aştepţi să vin, şi Eu vin, şi acolo unde eşti tu sunt şi Eu. Mi-am pregătit locaş aici cu tine pe pământ, şi acolo unde sunt Eu eşti şi tu, poporul Meu cel credincios. O, cât bine dau să fac cu tine pe pământ peste oameni, că milă Mi-e de ei! Pământul este facerea Mea, este al Meu pământul, iar omul stă nepăsător pe pământ de Făcătorul cerului şi al pământului. Bunătatea Mea îi dă omului putere pentru pocăinţă, dar trebuie să fac ceva ca să Mă cunoască desluşit omul că sunt Făcătorul cerului şi al pământului, şi apoi să-i dau lui statornicie, şi acestea vin din cer peste om, şi tot pe neaşteptate vin, căci Eu, Domnul, fi-va să-Mi arăt biruinţa cea de la sfârşit de timp curând, curând.

E masa de nuntă a Mirelui Hristos această masă de cuvânt. Venirea Mea cea de azi aşa este, şi numai cel ce dă din calea lui Scripturile cele de atunci, numai acela nu pricepe împlinirea aceasta. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu acum. Cine pricepe această împlinire? Numai cel ce citeşte ca să înţeleagă împlinirea acestei Scripturi, numai acela pricepe venirea Mea pe pământ sub numele Meu cel de la sfârşit de timp: **Cuvântul lui Dumnezeu.** (*Apoc: 19/13*) Cu oşti din cer vin când vin cuvânt în carte, iar vederea aceasta cerească se face cuvânt, ca să poată purta omul slava Mea lângă el, **căci slava venirii Mele este cuvântul, aşa cum şi la început a fost când toate s-au făcut prin cuvânt.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2012

***

O, e strâmt cerul, e strâmtă locuința lui Dumnezeu când dorul după om Îi este mare. Trimit scrisori pe pământ la oameni, și de dor le trimit, iar așteptarea Îmi este hrană și Îmi este nădejde, măi fiilor. Cu așa fel de nădejde vă așez Eu pe voi să-Mi așterneți sărbători cu strângere la izvor, ca să vină cei ce vin și să grăiesc lor și să-Mi pun untdelemn pe rana Mea cea de la dorul Meu cel după om. N-au avut cei adunați, n-au avut bucuria câtă am avut-o Noi, cei din cer, pentru tot ce s-a lucrat și s-a arătat lucrând față în față cu popor adunat la sărbătoarea Duhului Sfânt Mângâietorul. Bucuria care ar fi putut părea fără gust ceresc, a purtat în ea tâlcul cel adânc al fiecărui simbol pe

care Duhul v-a învățat să-l așezați la vedere, fiilor. **Lucrează Duhul Domnului la voi și Se împarte cu tainele și cu lucrările Lui, iar voi sunteți poporul tainelor Duhului Sfânt și Se sprijină Domnul cu voi cu statul Lui în mijlocul oamenilor,** așa cum este scris să lucreze Dumnezeu în zilele acestea prin taina Lui de biserică de Nou Ierusalim coborâtă din cer pe pământ în duh de nuntă cerească, Mire și mireasă, Mire din cer, și popor mireasă împodobită pentru Mirele ei.

O, poporul Meu mireasă, stai în întâmpinarea darurilor cerești cu tine pe pământ, și să le lucrezi pe ele la vedere pentru cei ce vin să vadă și să înțeleagă că Eu sunt pe pământ cu voi și că voi sunteți născuți din Duhul, măi fiilor, și că nu mai sunteți din lume. Simțămintele voastre să le vegheați mereu, cu Mine să le vegheați, ca nu cumva ceva din cele din lume și din duhul ei să fie amestecate în ele, iar lucrarea simțămintelor voastre se vede bine, se vede și din cer, se vede și de pe pământ, și trebuie vegheate simțămintele voastre, ca să fie ele în Duhul, precum din Duhul sunteți și născuți. Vă voi învăța pe voi o și mai mare lucrare a Duhului de la unii la alții, ca să ne pricepem tot mai desăvârșit să biruim lumea și duhul ei când se încearcă cu fața lor în simțămintele văzute și nevăzute ale celor ce sunt un duh cu Dumnezeu, căci statul Meu cu voi e tot o școală mereu, e tot o învățătură și o lucrare, și așa vom birui pe cele ce trec, și așa vom zidi pe cele ce rămân. Amin.

… Te las spre odihnă cu duhul și cu trupul, poporul Meu ucenic. Am petrecut zi de nuntă, fiilor. La nunta de pe pământ se cântă, se joacă, se bea și se mănâncă, dar **la nunta Mea cu voi sunt altfel acestea și iau unele din altele; cele din cer iau de pe masă de la voi, iar cele de la voi iau din cer, și masa este cerească acolo unde cerul se amestecă în toate cu mireasma lui, cu gustul lui.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a opta după Paști, praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 03-06-2012

***

O, neam creştin, o, neam ortodox, să mănânci cu sfială bucatele de pe masă în vreme de post şi în toată vremea, şi nu cu bucurie să mănânci, căci trupul stă împotriva duhului prin bucurii trupeşti, care se suie la suflet, şi este omul deprins să se bucure mâncând şi gătindu-şi să mănânce. Eu când M-am supus postului cel de patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, după voia Tatălui Meu, am fost în tot acest timp ispitit şi încercat de satana, dar Eu rămâneam în toată vremea ispitirii blând şi smerit, aşa cum se cuvine în zile de post, dar **omul postitor nu ştie îndeajuns ce este cu adevărat postul.** David era împărat şi se aşeza la mare veghe când postea, şi zicea: ***«Pentru cuvintele Tale, Doamne, eu am păzit căi aspre, ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti»***. Zilele de post sunt pentru cei credincioşi după adevăr, dar **blândeţea şi smerenia inimii trebuie să fie hrana sufletului postitor de cele trupeşti şi omeneşti şi mult hrănitor de cele cereşti**, şi multă povaţă îi trebuie omului postitor ca să-i fie lui de folos jertfa cea pentru mântuirea lui, şi au sfinţii învăţătură dată de Mine lor pentru neamul ortodox, pentru cel după adevăr creştin, că **nu mai este biserică a Mea pe pământ decât ortodoxia cea trăită pe unde mai este ea trăită**, cea bine păstrată sub Duhul lui Dumnezeu şi bine păzită de duhul omenesc, căci altfel se strică neamul, se strică aluatul şi nu mai este bun. Minciuna e mare doamnă pe pământ şi au oamenii îngâmfaţi prin ea, au îndrăzneala să pună învăţătura lor cea strâmbă la îndemâna norodului ca să-l ducă spre minciună, şi iată de ce trebuia să vină Domnul pe pământ cuvânt! Nimănui să nu-i mai fie de mirare venirea Mea cuvânt pe pământ acum, căci Eu sunt Lumina lumii şi trebuie să lucrez peste întuneric şi să se vadă calea şi s-o cunoască oamenii, căci s-a astupat calea care duce pe om spre Dumnezeu, s-a astupat cu minciuna căreia i se zice adevăr. Eu însă vin şi fac lumină şi Îmi am locaşul în soare

şi sunt ca un Mire Care iese din cămara Sa, precum este scris, şi soarele se bucură ca un uriaş care aleargă drumul lui, şi de la marginile cerului este ieşirea lui, şi oprirea lui până la marginile cerului, şi nu este cine să se ascundă de căldura lui, şi toată firea se bucură şi tresaltă de venirea Mea cu lumină peste pământ, cu râul Meu de cuvânt, care povăţuieşte pe om. Amin.

O, popor ortodox, ia aminte la glasul Meu, care-ţi grăieşte în vreme de neveghe a ta pentru credinţa ta, pentru biserica ta! **Adu-ţi aminte de voievodul român Mircea cel Bătrân, care nu s-a aplecat sultanului turcesc când acesta a venit să-i ceară lui Mircea îngenuncherea. Răs-punde-i şi tu duşmanului antichrist când vine la tine să te despoaie de cămăşuţă şi să-ţi dea el cămaşă roşie spre batjocura ta aşa cum Mi-au dat Mie mai-marii poporului Israel când M-au dus spre batjocură şi spre răstignire ca să nu mai fiu;** o, răspunde-i şi tu duşmanului mântuirii tale, răspunde-i ca voievodul Mircea şi ai grijă să ştii să răspunzi în faţa celor ce vin să te îngenuncheze şi scoală-te şi uită-te în sus la sfinţi şi la părinţi şi întreabă-i pe ei, ca să nu greşeşti pentru credinţă, căci credinţa este însoţită de sfinţenie, şi numai sfinţii au credinţa bine aşezată în ei şi descoperiri de la Domnul pentru calea ei. O, păstrează-ţi credinţa, păzeşte-ţi averea, popor ortodox, şi nu te teme de cel îmbrăcat pe deasupra cu haina credinţei! Tu veghează cu sfinţii, care s-au făcut ţie cunoscuţi prin faptele lor sfinte, că n-are cine te ajuta decât Domnul şi sfinţii Lui în greaua încercare de azi a credinţei tale, popor ortodox! Îţi dau de ştire cu durere că tu eşti sub robie, şi de multă vreme eşti aşa. Îţi fac cunoscut că răbdarea Mea este multă şi mare pentru învierea ta, pentru izbăvirea ta de sub robie, numai să iei tu acum povaţa Mea peste tine. **Ridică-te ca un voievod, popor ortodox, şi scutură de pe tine robia şi ameninţarea duşmanului antichrist, care te înfăşoară acum în haina lui cea roşie când Eu te cer cu cămăşuţă albă să stai înaintea Mea**, că ea este haina slavei, nu cum te învaţă duşmanul Meu şi al tău, antichrist, de te-a făcut să-ţi îmbraci în roşu căsuţa şi trupul şi toată orânduiala ta ca să te asemeni cu el la port şi la credinţă apoi, căci credinţa lui este necredinţa în Mine şi lepădarea de Dumnezeu a lui şi a ta. O, nu căuta să te înveţi să zici şi tu ca duşmanul care a rătăcit de pe cale şi care rătăceşte zicând: ***«Eu sunt al lui Petru, eu al lui Pavel, eu al lui Apolo»***. O, nu aşa. Să nu zici şi tu: Eu sunt al lui Ioan, eu al lui Vasilie, eu al lui Grigorie, sau al altui sfânt, sau, mai mult, al celor ce n-au fost sfinţi, ci să zici: „*Eu sunt al părinţilor cei sfinţi, care mă dau lui Dumnezeu prin învăţătura lor cea sfântă*”, că dacă nu vei asculta aşa, te vei pierde îţi zic, te va pierde dinaintea Mea duşmanul antichrist, care a pătruns în casa ta cu orânduiala sa cu totul şi prin toate, căci tu n-ai vegheat să nu ţi se spargă casa, şi ea ţi-a fost spartă, că **antichrist nu vrea ca tu să fii mireasa Mea acum, la sfârşit de timp**, iar Eu vin la tine Mire, nu altfel vin, şi te găsesc logodită cu duşmanul Meu, care te-a robit ca să fii a lui. O, lasă-Mă să te răscumpăr, că de aceea vin la tine în zilele acestea, popor ortodox! Caută, popor iubit, să nu faci şi tu ca poporul Israel acum două mii de ani când Eu am venit de la Tatăl la el, iar el M-a alungat!

O, neam român, veghează şi caută să vezi ce să faci ca să fii iarăşi Mie biserică după dreapta credinţă, că biserica ta şi slujitorii ei sunt sub robie şi sunt uniţi cu duşmanii Mei şi ai ei. Îţi dau putere să te trezeşti şi să veghezi şi să te uiţi bine spre cer şi să te întrebi cu sfinţii ce să faci ca să nu piară viaţa ta. **Întoarce-te la starea cea dintâi a bisericii Mele, întoarce-te la serbările sfinţilor şi la mersul cel bine aşezat al bisericii, că nu e bună calea pe care tu ai apucat, ames-tecând pe Domnul cu cei de neam străin,** căci sfinţii te-au povăţuit sfânt, şi trebuie ascultare! Au aşezat părinţii şi sfinţii în duminica întâi a Postului Mare pomenirea dreptei credinţe şi nu ştiu fiii bisericii ce înseamnă dreapta credinţă. **Ortodoxia înseamnă sfinţii părinţi, aceasta spun Eu, Domnul, în zi de duminică a pomenirii dreptei credinţe**, şi rabd cu durere trezirea ta la veghe, o, turmă a neamului român! Întoarce-te la locul de unde ai căzut în rătăcire, întorce-te pe calea

istoriei sfinţilor şi caută să-ţi vezi greşeala şi scoală-te şi te scutură de ea şi aşează-ţi calea aşa cum cere datina creştinească, şi nu cum vrei tu sau mai-marii de peste tine, uniţi cu antichrist împotriva Mea şi a ta, căci aşa tu nu poţi fi a Mea, iar Eu voiesc să-Mi fii mireasă acum, la sfârşit de timp cu întreg trupul tău sub crucea dreptei credinţe, că vin pe vatra ta, neam român, şi Mă fac în lung şi în lat cuvânt peste pământ din mijlocul tău şi chem sub această viţă nouă neamurile spre lumina Mea, spre învăţătura Mea, care mântuieşte. Amin.

O, pace ţie, neam român! Întoarce-te să-Mi fii biserică, să-Mi fii iar mireasă! Ascultă-Mi glasul, deschide Domnului tău, Care a grăit cu tine cuvântul Său în zi de pomenire pentru credinţă! Înviază după adevăr întru dreaptă credinţă, după dorul Meu, o, biserică a neamului român, şi lasă-te mireasă Mie apoi şi lasă-te povăţuită din cer, căci această minune peste tine numai Eu, o, numai Eu o mai pot săvârşi pentru viaţa ta, dacă tu vei deschide ca să crezi, ca să Mă primeşti şi ca să te mântuieşti din robie, la cuvântul Meu cel de peste tine acum. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credinţe, din 04-03-2012

***

Așez cuvânt pentru binecuvântare peste pașii celor ce așteaptă cu dorul în ei praznicul de Bobotează și strângerea lor cu Mine la masă aici, la izvor. O, veniți, cei ce iubiți slava cea cerească, veniți și împărtășiți-vă de ea, și vă voi face părtași fecioarelor înțelepte, dar candelele voastre să lumineze de credință, căci **sala Mea de nuntă se gătește pentru voi și vă așteaptă la masă cu Mine, la masă cu Domnul, și-Mi voi revărsa peste voi izvorul Meu, Boboteaza cuvântului Meu cel plin de duh de bobotează** și vă voi bucura iubirea și vă voi învăța pe voi ascultarea și lucrarea ei și duhul ei cel din cer. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-2013

***

O, neam român, ce mare binecuvântare ai tu de la Dumnezeu! Ce mare este Domnul în tine și lucrarea Lui din mijlocul tău! Cuvinte mari am rostit pe glia ta. **Râul Meu de cuvânt trece prin tine și apoi peste hotarele tale. Te vor întreba curând popoarele de slava Mea din tine când le vor fi descoperite lor semne cerești deasupra ta.** Sunt Mire în tine și am mireasă pețită din mijlocul tău și am masă de nuntă așezată pe vatra ta și te chem, și te chem să vii și să Mă auzi și să te dai Mie dar de nuntă, iar Eu să-ți dau loc la masa Mea, la masa împărăției Mele, o, țara Mea de nuntă. Hai, vino! Eu te aștept să vii și să Mă mărturisești apoi popoarelor că sunt cu tine și că te iubesc cu iubire mare. O, nu uita să Mă auzi, țara Mea, aleasa Mea între popoare, țara Domnului, țara venirii Mele cuvânt peste pământ. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, fă și tu chemare ca să vină țara română la masa Mea de nuntă cu tine, și să vină frumos, în strai ceresc îmbrăcată și s-o slăvesc pe ea apoi peste popoare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua a Sfintelor Paşti și sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe, din 06-05-2013

***

Celor ce se pregătesc să vină pentru sărbătoare la izvor le văd bătăile inimii și număratul zilelor și al ceasurilor ca să ajungă aici, pe plaiurile Mele cu sfinții și cu voi, căci **Eu, Domnul, le-am ales pe ele și le-am dat vouă ca să le păstrați Mie și sfinților Mei și slavei Mele cu sfinții**

și cu voi, și cu cei ce vin adesea la masa Mea de nuntă cu voi și cu ei. O, unde mai sunt pe pământ așa plaiuri? Nu mai sunt. Pun peste ele tot mai mult și tot mai mare nume ceresc și le numesc plaiuri cerești, și sunt ele iubite de cei ce iubesc pe Dumnezeu și ca Dumnezeu și sunt dragi lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Sfintele Paști, a sfântului apostol Toma, din 12-05-2013

***

O, câtă bucurie ar fi să porți tu în suflet, neam român, când auzi tu din gura Mea soarta ta, alegerea ta cea dintru început! Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, și lucrez ca la început, căci sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și sunt Domnul Dumnezeul tău, că ești întâia, o, țara Mea cea de la început și cea de la sfârșit. Am început cu tine, și tot cu tine trebuie să lucrez și la sfârșit, și să înțeleagă toți de ce ești tu a Mea, de ce-ți spun Eu țara Mea, țara Mea de nuntă. **O, cum să-ți spun altfel când Eu am în tine masa Mea de nuntă, slava cuvântului Meu, care cheamă omul la masa Mea, la masa Mea cu sfinții?** O, ce frumoasă ești tu întru cele cerești, întru cele nevăzute ale tale și puse peste tine la facerea lumii! Acum două mii de ani M-a sortit Tatăl ție la sfârșit de timp, după ce poporul Israel M-a lepădat și M-a scos afară din mijlocul lui. Tu ești pământul făgăduinței cel pentru sfârșit de timp, și iată, ești, și am în mijlocul tău praznicul împărăției cerurilor, vestea care merge ca fulgerul peste tot, (*Vezi selecția tematică: „Ca fulgerul care iese de la răsărit, așa este venirea Domnului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) căci omenirea doarme în plăceri ca înainte de potop când Noe striga spre Domnul oamenii de pe pământ ca să nu-i piardă pe ei fărădelegile lor.

Stau acum cu voi la masă de cuvânt, cu voi, cei care ați călătorit cu dor spre plaiurile Mele cerești aici, unde Eu vin cu sfinții Mei, cu oaspeți cerești. Vine unda și aduce cuvântul Meu la voi, vine și Mă ia și Mă poartă aici cu cerul Meu de sfinți, și Mă poartă spre voi și ne întâlnim cu dor. O, fiți una cu Mine tot timpul, ca să vadă satana cine sunteți voi. Veniți la izvor și stați cu Domnul la masă, ca să vadă aceasta satana și să știe cine sunteți, căci vorbă înțeleaptă este vorba care spune: „Spune-mi cu cine te unești ca să-ți spun cine ești“. Uniți-vă cu sfinții, grăiți cu ei, chemați-i spre voi, căci sunt vii și lucrători cu tainele cerești pentru voi, cei credincioși! Dar acum am venit la masă cu voi și cu ucenicii și ucenițele Mele mironosițe, și le dau lor bucurie pentru toate lucrările lor cu Mine și pentru văpaia în care a ars în ei dragostea Mea. Cu dor fără de astâmpăr așteaptă cei din cer sărbătorile Mele aici la izvor, și vin cu Mine și vin cu dor, vin cum veniți voi și așteaptă ca și voi sărbătorile Mele cu poporul Meu, cu care stau înaintea celor ce vin la masa Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a mironosițelor, din 19-05-2013

***

Intru cuvânt în cartea Mea cea de azi, şi cartea Mi se deschide când bat ca să intru.

O, laudă, Ierusalime român, laudă pe Domnul, Cel ce trimite cuvântul Său pământului şi aleargă repede cuvântul Său! **Am ales pământul şi neamul român pentru întoarcerea Mea, pentru a doua Mea venire de la Tatăl pe pământ** ca să grăiesc cuvântul Meu oamenilor şi să alerge el peste tot spre deşteptarea locuitorilor pământului că vine Mirele, şi **iată, se aşterne masa nunţii, căci Tatăl Mi-a spus că se apropie ziua nunţii Mele şi a miresei Mele**, din lume chemată să-Mi fie mireasă, şi să se gătească ea pentru Mirele ei, Care vine.

Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Mirele nunţii şi am mireasă aleasă din români un popor pregătit de Mine, de cuvântul Meu cel de azi, şi vin şi-Mi pun cuvântul gurii Mele pe masa lui, pe masa Mea de nuntă cu poporul Meu mireasă, şi cheamă la nuntă cuvântul Meu, cheamă la pregătire şi la gătire pentru masa nunţii, pentru haina nunţii pe cei care vor să stea la masă cu Domnul, cu Mirele Care vine, căci este scris că vine.

Fac în ziua aceasta de duminică, fac aducere-aminte a primei Mele veniri şi a lucrărilor ei în mijlocul poporului Israel, la care Tatăl M-a trimis atunci să vin şi să Mă nasc în mijlocul lui şi să cresc şi să Mă dovedesc Fiu al lui Dumnezeu, venit de la Tatăl Dumnezeu, şi **a trebuit să se împlinească cu Mine în mijlocul acestui popor lepădarea lui de Mine, de Moştenitorul viei Tatălui Meu, căci M-a lepădat acest popor, M-a scos afară din vie, după cum era scris, şi M-a răstignit pe cruce**, dar Eu am înviat cu mare biruinţă asupra vrăjmaşilor Mei şi împărăţesc în veci, căci sunt Cel veşnic. Grăiesc în duminica aceasta de cea de acum două mii de ani a acestei sărbători, pomenită atât de măreţ de biserica pravoslavnică şi numită Duminica Floriilor această duminică, Duminica Intrării Domnului în Ierusalim.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor, Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 13-04-2014

***

În anul 1955, în ziua de praznic al Învierii Mele, Eu, Domnul Iisus Hristos, am grăit primul Meu cuvânt al acestei lucrări prin care şi azi grăiesc peste pământ, prima Mea strigare şi chemare prin glas de trâmbiţă, prin trâmbiţa Mea cea de atunci, prin Verginica Mea, pe care atât de mult am supus-o voii lui Dumnezeu, de Mi-a purtat ea apoi vreme de douăzeci şi cinci de ani greul venirii Mele cuvânt pe pământ, până ce trupul ei istovit a fost aşezat între sfinţi ca să lucreze ea dintre ei şi cu ei pe mai departe pentru Mine şi pentru cei rămaşi în lucrul Meu cel început cu ea.

O, poporul Meu, merg şi tot merg cu mersul cuvântului Meu peste pământ şi mergem, fiilor. Am multă şi mare grijă de acest mers, şi **iată, scriem acum şaizeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român, ţara Mea cea dulce Mie acum, la sfârşit de timp, şi pe care Tatăl Mi-a hărăzit-o încă de la naşterea Mea cu trupul pe pământ şi Mi-a spus că din ea voi avea mireasa Mea, pe poporul cuvântului Meu**, pe cel ce-Mi primeşte şi-Mi poartă cuvântul acum peste pământ, trâmbiţând el peste tot vestea şi chemarea Mea, ca să poată cei ce aud şi cred, să poată umbla pe urma Mea cu ascultare, cu viaţa pe care am hărăzit-o Eu celor ce vor crede în venirea Mea de azi cuvânt peste pământ. Cuvântul Meu grăieşte cu voi şi grăieşte cu tot neamul omenesc de pe pământ, cu mari şi mici, cu robi şi cu stăpâni şi cu toată firea, care Mă cunoaşte atât de mult cât n-a putut omul să înţeleagă aceasta şi să poată şi el mai mult.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Înviere, a sfântului apostol Toma, din 19-04-2015

***

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(*Sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*.)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv n.r.)

Alte teme: